

Θυμάμαι...

Γράφει ο Χρ. Σιχλιμοίρης sixry@yahoo.com

«Στή ζούγκλα του Ένβέρη τό 1986...»

Πρίν λίγους μήνες κυκλοφόρησε το **νέο βιβλίο** του φίλου και συναγωνιστή **Κώστα Κυριακού** (Φωτό 1), ένα βιβλίο που μās γύρισε πίσω στα χρόνια της σκλαβιάς, περιγράφοντας με τὰ μελανότερα χρώματα τὸ δρᾶμα καὶ τὸ κλᾶμα τῶν Βορειοηπειρωτῶν «**στή ζούγκλα τοῦ Ένβέρη**».

Φωτό 1

Ἐκεῖ διάβασα τὴν ἱστορία μετὰ τὰ «πακέτα» τσιγάρα τοῦ Κώστα καὶ ἦρθε στή μνήμη μου, αὐτὸ πὸ ζήσαμε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1986 στὸ σεμινάριο συναγωνιστῶν τῆς ΣΦΕΒΑ, ὅταν ὁ ἀείμνηστος Ἀρχηγός μας Σεβαστιανός μās ἀνακοίνωσε στὸ τραπέζι ὅτι ἡ ἀπογευματινὴ συνεδρία θὰ εἶναι ἀκρῶς ἐνδιαφέρουσα, γιὰ τὸ λόγο ὅτι θὰ μās παρουσιάζε κάποιον σημαντικό.....

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀγωνία ὄλων καὶ ἡ περιέργεια ἔφθασε στὸ κατακόρυφο... Ὡσπου τὸ ἀπόγευμα ὁ μητροπολίτης ἐν μέσω συγκίνησης ἔβγαλε ἀπὸ τὸ χαρτοφύλακά του γιὰ νὰ μās διαβάσει, ἓνα **κιτρινομένο**

χαρτί, γράμμα ἀπὸ κάποιον Ἕλληνα Βορειοηπειρωτὴ πὸ εἶχε μπορέσει νὰ «πασσάρει» κρυφὰ μέσα σὲ ἓνα πακέτο τσιγάρα σὲ κάποιον Ἕλληνα τουρίστα πὸ συνόδευε τὴν ποδοσφαιρικὴ ὁμάδα τῆς Κόνιτσας «Πίνδος», προκειμένου νὰ παίξει μετὰ τὴν ἀντίστοιχη τοῦ Ἀργυροκάστρου. (Φωτό 2) (βλ. ἀφήγηση στὸ βιβλίο σελ. 75)

Ἡ συγκίνηση ὄλων δὲν περιγράφεται... **Τὸ γράμμα αὐτὸ, περιέγραφε τὸ δρᾶμα πὸ περνοῦσαν «μέσα» τὰ ἀδέρφια μας, πὸ κλεισμένοι ἀπὸ παντοῦ, ἔψαχναν τρόπο, οἱ πιὸ τολμηροὶ τουλάχιστον, νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τὸν ἔξω κόσμο. Ἐνα τέτοιο τολμηρὸ παλικᾶρι ἦταν καὶ ὁ**

Φωτό 2

Κώστας Κυριακοῦ πὸ μετὰ πρόφαση νὰ παρακολουθήσει ἐκεῖνον τὸ ἀγῶνα ἔψαχνε τὴν εὐκαιρία νὰ «χῶσει» στήν τσέπη ἑνὸς τουρίστα τὰ «πακέτα» μετὰ τσιγάρα, γιὰ νὰ βγάλει πρὸς τὸ ἔξω αὐτὸ πὸ ἔκρυβαν οἱ νοσταλγοὶ τοῦ Στάλιν στήν Ἑλλάδα. Κατόρθωσε λοιπὸν νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὰ ἀγρυπνα βλέματα τῆς Sigurimi, καὶ ἔτσι νὰ φθάσει στὸ Σεβαστιανὸ ἢ κραυγὴ ἀγωνίας του... Πὸ νὰ φανταζόταν ὁ καθημένος, ὅτι θὰ ἔφθανε στὰ χέρια τοῦ ἀνθρώπου πὸ εἶχε κάνει τὴ ζωὴ του ἓνα διαρκὴ ἀγῶνα γιὰ τὴ Βόρειο Ἡπειρο, καὶ πὸ μετὰ τὸ 1990, θὰ ἀναπτυσσόταν ἓνα ἰδιαίτερα ἀγωνιστικὴ φίλια μαζί του ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴ ΣΦΕΒΑ συστρατευόμενος κι αὐτὸς σ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα.

Μπορεῖ ἢ «Πίνδος» σὲ κείνο τὸ παιχνίδι νὰ ἠττήθηκε μετὰ 6-3 ἀπὸ τὴν «Λουφτετάρη», ἔγινε ὅμως καὶ μετὰ ἓνα ἀκόμα τρόπο γνωστὸ, αὐτὸ πὸ φώναζε τὸσο καιρὸ ὁ Δεσπότης, **ὅτι οἱ Ἕλληνες «μέσα», ἀγωνίζονται καὶ περιμένουν ἀπὸ τὴ μάνα Ἑλλάδα τὴ συμπαράστασή της.**

Υ.Γ. Ἐρασιπεχνικὸ βίντεο ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴ τῶν Κοινοσιωτῶν στὸ Ἀργυροκάστρο γιὰ κείνον τὸν ἀγῶνα μπορεῖτε νὰ δεῖτε :

http://www.youtube.com/watch?feature=player_detailpage&v=pKRnBOZE3uA

Παρουσίαση τοῦ βιβλίου

«Στή Ζούγκλα τοῦ Ένβέρη» τοῦ Κώστα Κυριακοῦ

Γράφει ὁ Φιλοθεὸς Κεμετσεντζίδης

Μὲ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε στίς 31 Μαρτίου στή Θεσσαλονίκη ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Βορειοηπειρωτῆ ἀγωνιστῆ Κώστα Κυριακοῦ, «**Στή Ζούγκλα τοῦ Ένβέρη**» (ἐκδόσεις «**Νέα Θέσις**»), μετὰ ὁμιλητὲς τὸ συγγραφέα καὶ τὸν βουλευτὴ κ. Κ. Γκιουλέκα. Τὸ βιβλίο ἀναφέρεται στὰ δεινὰ πὸ ὑπέστη ὁ συγγραφέας γιὰ τὸ ἑλληνικό του φρόνημα ἀπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Χότζα καὶ ἰδιαίτερα στὸν ἐγκλεισμό του στή φυλακὴ τοῦ Σπάτς στή Β. Ἀλβανία. Ὁ φιλοξενος χώρος τοῦ βιβλιοπωλείου «**Ἀριστοτέλειο**» γέμισε ἀπὸ συμπολίτες μας πὸ ἦλθαν νὰ δοῦν ἀπὸ κοντὰ τὸν ἀγωνιστὴ πὸ δὲν ἔσκιψε τὸ κεφάλι στὸ καθεστῶς τοῦ Χότζα καὶ τοῦ Μπερίσα καὶ πλήρως τὴ στάση του μετὰ διώξεις καὶ πολὺχρονη φυλάκιση.

Γιὰ μās, τὰ μέλη τῆς ΣΦΕΒΑ καὶ τοῦ ΠΑΣΥΒΑ ἦταν ἰδιαίτερη ἡ τιμὴ νὰ συνδιοργανώσουμε τὴν παρουσίαση αὐτὴ, καθὼς ὁ ἀγῶνας καὶ ἡ ἀγωνία τῶν ἀδελφῶν μας πὸ ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα κάτω ἀπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Χότζα, ὅπως μās τὰ μετέφερε ὁ ἰδρυτὴς καὶ ἀρχηγός τῆς ΣΦΕΒΑ, ἀοίδιμος ἱεράρχης καὶ ἐθνάρχης τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ ἑλληνισμοῦ κυρὸς ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, ὑπῆρξε ἡ θεμελιώδης αἰτία γιὰ νὰ ἀσχοληθοῦμε μετὰ τὸ Βορειοηπειρωτικὸ ζήτημα καὶ νὰ ἀγαπήσουμε μετὰ ὅλη τὴ θέρμη τῆς νεανικῆς μας τότε καρδιᾶς τὴ σκλαβωμένη ἀδελφή, τὴν κουκλίτσα τὴν ἀληθινή, τὴ Βόρειο Ἡπειρὸ μας. Καὶ πράγματι ἡ ἱστορία ἔχει καταγράψει τὴν προσφορὰ τοῦ κομματιοῦ αὐτοῦ τοῦ

ἑλληνισμοῦ. Ἐνας λαὸς Μαρτύρων, Ἡρώων καὶ Εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους, πὸ ἔδωσε στήν πατρίδα πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα μποροῦσε, ὄντας γιὰ 650 χρόνια στή σκλαβιά, παίρνοντας δυστυχῶς ὡς ἀντάλλαγμα ἀντὶ γιὰ ἀγάπη καὶ συμπαράσταση, λίγα ψιχουλά ἀπὸ τὴν μάνα-τὸ ἑλλαδικὸ κράτος- πὸ φέρθηκε μᾶλλον ὡς μητριά!

Οἱ πιὸ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἥρωες τῆς ἀντίστασης κατὰ τοῦ καθεστώτος τοῦ Χότζα, φεύγουν σιγά-σιγά ἀπὸ κοντὰ μας. Ὡστόσο εἶχαμε μαζί μας στήν παρουσίαση τοῦ βιβλίου του, τὸν κ. Κώστα Κυριακοῦ, ἓναν ἀπὸ τοὺς γνησιότερους ἐκπροσώπους τῆς ἀντίστασης τῶν ἀδελφῶν μας στὸν καιρὸ τῆς λαίλαπας τοῦ Χότζα, παρόντα σὲ ὅλους τοὺς ἀγῶνες τῆς πατρίδας του ἀπὸ τὸ 1970 καὶ ἐξῆς. Ἐναν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος μετὰ τὴ σεμνότητα καὶ τὸ ἦθος πὸ χαρακτηρίζει τοὺς ἀληθινὰ μεγάλους, δὲν δέχτηκε νὰ ἀνταλλάξει(ὅπως ἔπραξαν ἄλλοι) τὰ ἀληθινὰ του παράσημα, τίς ἀξίες, τίς ἀρχές καὶ ἰδιαίτερα τίς πληγές του γιὰ τὴν πατρίδα, μετὰ κάλπικες πολιτικὲς χάρες, ἐκδοουλεύσεις καὶ ἀξιώματα.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Κώστα Κυριακοῦ τιμήσαμε μετὰ τὴν παρουσία μας, ὄλους τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς Βορείου Ἡπείρου πὸ ἔφυγαν μετὰ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη καὶ τὴ λαχτάρη τῆς Ἑλλάδος στήν καρδιά. Κοντὰ τους παίρναμε καὶ παίρνομε δύναμη, ἰδιαίτερα τῶρα,

Ὁ βουλευτὴς τῆς Ν.Δ. καὶ δημοσιογράφος Κ. Γκιουλέκας (δεξιὰ) καὶ ὁ συγγραφέας τοῦ βιβλίου, Κ. Κυριακοῦ κατὰ τὴν παρουσίαση τοῦ βιβλίου.

γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τίς δυσκολίες πὸ περνᾶει ἡ πατρίδα μας. Γιατὶ ἡ δικὴ τους στάση καὶ ὁ τρόπος πὸ φύλαξαν Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα στίς καρδιές τους ἀποτελεῖ φωτεινὸ παράδειγμα γιὰ ὄλους μας στοὺς «περίεργους» καιροὺς πὸ διανύουμε.

Ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη τιμὴ γιὰ τὰ μέλη τῆς ΣΦΕΒΑ καὶ τοῦ ΠΑΣΥΒΑ, τὸ γεγονός ὅτι λίγους μήνες πρὶν, ὑπῆρξαμε οἱ πρῶτοι ἑλλαδίτες πὸ κάναμε πράξη ἓναν πόθο 20 καὶ πλέον ἐτῶν, ἓνα ἐπίσκεψη – προσκύνημα στὸ κολαστήριου τοῦ Σπάτς στή Βόρειο Ἀλβανία. **Ἐνα μέρος βαμμένο μετὰ τὸ αἷμα καὶ τὰ δάκρυα πολλῶν ἀδελφῶν μας, ἓνα μέρος ὅπου θυσίασε τὰ νεανικά του χρόνια ὁ Κώστας ὁ Κυριακοῦ, ἓνα μέρος πὸ περιγράφει μετὰ ζωντάνια, καὶ ἐνάργεια στὸ βιβλίο πὸ παρουσιάστηκε, ἓνα βιβλίο ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ γιὰ τίς ἐρχόμενες γενιές, ἓνα βιβλίο ΟΔΟΔΕΙΚΤΗ τοῦ πῶς ἀντιστέκονται οἱ ἝΛΛΗΝΕΣ!**

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ

Κωνσταντίνος Χολέβας
Πολιτικός Επιστήμων

Γύρω μας βλέπουμε πρόσωπα σκυθρωπά. Τό άγχος καταλαμβάνει τους Έλληνες και είναι έκδηλη η αγωνία για το μέλλον. Οι δημοσκοπήσεις και οι έρευνες των ειδικών Ίνστιτούτων καταγράφουν μία έντεινόμενη και διευρυνόμενη τάση εθνικής κατάθλιψης. Στο μετρό άκοιου συνεχώς και περισσότερους ανθρώπους να παραμιλούν. Στους δρόμους βλέπουμε εκατοντάδες ανθρώπους να ψάχνουν φαγητό στους κάδους άπορριμμάτων. Ο καθένας μας έρωτά τόν άλλο τι ξέρει, τι άκούει, τι προβλέπει για τά οικονομικά προβλήματα. Σύγχυση επικρατεί σέ όσους άκοιιν και διαβάζουν τά ΜΜΕ. Κάθε άναλυτής έχει τή δική του γραμμή και άποψη πού διαφωνεί με τίς άπόψεις και προβλέψεις τών άλλων. Είκόνες και καταστάσεις άσυνήθιστες είδικά για όσους γεννήθηκαν μετά τó 1950 και έζησαν σέ περιόδους σχετικής άνάπτυξης και εύμάρειας.

Πιστεύω ακράδαντα ότι τó στοιχείμα τού τόπου και τού λαού μας θά κερδηθεί πρώτα στόν ψυχολογικό τομέα. Άν άφήσουμε τήν άπαισιοδοξία νά μās καταλάβει δέν θά μπορούμε νά δούμε ψύχραιμα τó μέλλον. Η άρχή πρέπει νά γίνει άπό τούς πολιτικούς. Νά εξηγήσουν ξεκάθαρα στό λαό τί συμφωνίες ύπογράφουμε, τί ύποχρεώσεις άναλαμβάνουμε, γιατί είναι άπαραίτητο νά γίνον ύλα αυτά.

Νά άπαντηθούν τά έρωτήματα τών πολιτών πού άγωνιούν άν θά έπιστρέψουμε στή δραχμή και άν θά χαθούν

οι οικονομίες τους, τίς όποιες με κόπο μάζεψαν. Λαός πού πιστεύει ότι είναι παραπληροφορημένος, άνενημέρωτος και ότι σκοπιμώς τόν κρατούν στό σκοτάδι δέν έχει τή διάθεση για θυσίες και για έπίδειξη κατανόησης.

Θά είναι χρήσιμο νά πειστούν με κάθε τρόπο οι Δημόσιες Ύπηρεσίες, οι ΔΕΚΟ και οι Τράπεζες νά έλαφρύνουν τή σκληρή πολιτική πού άκολουθούν και νά άρουν ή νά άποσύρουν προσωρινά τά άδικα μέτρα και τά άφόρητα βάρη. Η ΔΕΗ πρέπει νά παύσει νά κόβει τó ρεύμα σέ όσους δέν πληρώνουν τó χαράτσι τών άκινήτων μαζί με τόν λογαριασμό τού ρεύματος και τά Ανώτατα Δικαστήρια μας πρέπει νά έπιταχύνουν τή σχετική άπόφασή τους μετά άπό τίς προσφυγές πού έχουν ύποβληθεί. Οι Τράπεζες πρέπει νά τó καταλάβουν μόνες τους ή άν δέν τó καταλάβουν νά πειστούν για νά τó κάνουν και νά δώσουν μεγαλύτερη περίοδο χάριτος ή άν δεχθούν άπομείωση τών ποσών τά όποια τούς χρωστούν οι δανειστές. Είναι πάρα πολλά τά νοικοκυριά πού άδυνατούν νά ξεπληρώσουν τά δάνεια πόν πήραν για συγκεκριμένες ύπαρκτες άνάγκες. Άς μήν στείλουν οι Τραπεζίτες αυτούς τούς ανθρώπους στήν άπόγνωση και σέ πιθανές αυτοκτονίες. Η έπίδειξη άνθρωπιάς και έπικείας θά κάνει καλό στήν κοινωνική συνοχή αλλά θά βελτιώσει τήν κοινωνική εικόνα τών Τραπεζών. Άν δέν κάνουν μόνες τους οι Τράπεζες τέτοιες φιλόανθρωπες ρυθμίσεις κινδυνεύουν νά ύποχρεωθούν άπό κάποια δικαστική άπόφαση ή άπό σχετική νομοθεσία. Καλύτερα νά λάβουν άπό μόνες τους τήν πρωτοβουλία.

Τά ΜΜΕ άς είναι πιό προσεκτικά στόν τρόπο μεταδόσεως πληροφοριών και προβλέψεων. Η τρομολαγνεία και ή συνεχής ροή άπαισιοδόξων μηνυμάτων μπορεί προσωρινά νά φέρει τηλεθέαση, αλλά τελικά βλάπτει τó κοινωνικό σύνολο και τó μέλλον τής χώρας. Με ανθρώπους χωρίς έλπίδα και προοπτική ή με ανθρώπους εύρισκόμενους σέ πλήρη σύγχυση καμία οικονομική άνάπτυξη και άνάκαμψη δέν είναι έφικτή. Οι ιδιοκτήτες τών ΜΜΕ έχουν συμφέρον νά καλλιεργηθεί ή κατάλληλη ψυχολογία για καλύτερες ήμέρες στό οικονομικό και κοινωνικό

πεδίο. Διότι άν άρχισει νά λειτουργεί ή αγορά τότε θά υπάρξουν και περισσότερες διαφημίσεις, άπό τίς όποιες συντηρούνται τά Μέσα Μαζικής Ένημερώσεως.

Η Παιδεία έτοιμάζει τά παιδιά μας όχι μόνο για νά βρουν ένα έπάγγελμα, αλλά και για νά έχουν πλούσιο ψυχικό κόσμο και νά γίνουν χρήσιμοι άνδρες και γυναίκες στήν κοινωνία. Τά βιβλία, τά προγράμματα, τά μηνύματα πρέπει νά γίνουν περισσότερο έλπιδοφόρα και νά καλλιεργούν στούς νέους τήν έλπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Η Νεοελληνική Λογοτεχνία νά γίνει τó μάθημα άπ' όπου θά έφοδιαστούν τά Έλληνοπούλα με όμορφες εικόνες στό μυαλό τους για νά καταπολεμήσουν τή γενικευμένη μιζέρια. Γι αυτό χρειαζόμαστε νά άποβληθούν τά μελαγχολικά κείμενα τά όποια δυστυχώς είναι πολλά σέ όλες τίς βαθμίδες. Δώστε στα παιδιά μας τούς μεγάλους λογοτέχνες πού ύμνησαν τó φώς τής Ελλάδος, τήν χριστιανική μας πίστη, τήν λεβεντιά και τó φιλότιμο πού έπιδεικνύουν οι Έλληνες στα δύσκολα και τήν παραδοσιακή άλληλεγγύη πρós τόν συνάνθρωπο. Η Ιστορία νά άξιοποιηθεί για νά νιώσουμε υπερέφανοι για τή συνέχεια τού Έλληνισμού. Για νά διδαχθούν τά Έλληνοπούλα ότι περάσαμε και άπό δυσκολότερες περιόδους και παρά τούτα έπιβίωσαμε. Τά Θρησκευτικά νά άναβαπτισθούν στήν Ορθόδοξη Χριστιανική κληρονομιά, ή όποια μās θυμίζει ότι πάντα μετά τή Σταύρωση άκολουθεί ή Άνάσταση. Όλα τά μαθήματα νά γίνουν άφορμή για ήθική και πνευματική άνάταση. Για νά μωρέσει ή νέα γενιά νά διορθώσει τά λάθη τής δικής μας γενιάς, αυτά πού όδήγησαν στήν κρίση.

Άς προσπαθήσει ό καθένας μας νά φανεί πιό δυνατός και νά μεταδώσει μία σταγόνα έλπίδας στούς διπλανούς του. Είμαστε Έλληνες. Δικαιούμαστε νά παίρνουμε δύναμη άπό τó παρελθόν μας και νά σχεδιάζουμε ένα καλύτερο μέλλον. Διότι μās άξίζει. Είμαστε Έλληνες και έχουμε μία τεράστια πνευματική κληρονομιά και τόν θησαυρό τής Ορθόδοξης Πίστης, ώστε νά μήν γαντζωνάμαστε μόνο στα υλικά. Έχουμε στα γονιά μας τήν ύπομονή και τήν έπιμονή. Και θά τά καταφέρουμε!

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΩΛΕΝΗΣ

Η μάχη κρατούσε μέρες τώρα χωρίς διακοπή. Άπέναντί τους οι Μελανοχιτώνες, ή επίλεκτη σωματοφυλακή τού Μουσολίνι. Κάτω ή κοιλάδα τού Άώου γεμάτη άπό άρματα μάχης τών Ιταλών, έτοιμα νά όρμήξουν κατά πάνω τους, ένισχυμένα άπό τó ιταλικό πυροβολικό, πού έβαλε συνεχώς. Όμως όχι, δέν ύπήρχε περιθώριο για δέυτερη σκέψη. Η προσοχή στραμμένη στό διοικητή. Όλοι περιμέναν τó σύνθημα για τή γενική έπίθεση. Ο Γιώργος ήταν κουρασμένος, κρύωνε και πεινούσε, αλλά δέν μπορούσε νά τó σκεφτεί τώρα. Πρέπει νά πάρουμε τήν Πρεμετή, νά έξασφαλίσουμε τήν έπικοινωνία τού μετώπου άπό βορρά σέ νότο. Μόνον έτσι θ' άποκόψουμε τούς Ιταλούς. Αλλιώς ή Κορυτσά δέν ήταν έξασφαλισμένη. Τό χιόνι τού πάγωνε τά πόδια. Ξημέρωνε τής Άγίας Βαρβάρας. Άγία μου! Κάνε τó θαύμα σου!

Τό σύνθημα δόθηκε. Ο Γιώργος σήκωσε τó άριστερό του χέρι, αυτό πού κρατούσε τ' όπλο του, και πετάχτηκε μπροστά φωνάζοντας «άέρα». Η λάμψη μίας όμοβροντίας έκανε τó χιόνι πορφυρό. Εκείνος δέν κατάλαβε τίποτε. Κείτονταν πάνω στό ματωμένο χιόνι. Και τó χέρι του, αυτό πού κρατούσε τ' όπλο, πεταμένο μέτρα μακριά, με τήν παλάμη άνοικτή στόν ούρανό νά μεταγγίζει τήν τελευταία παράκληση. Τά νερά τού Άώου συνέχισαν άμέριμνα τó δρόμο τους για τήν Άδριατική. Η προέλαση έπρεπε νά συνεχιστεί πάραυτα. Τήν ίδια μέρα ό στρατός μας μπήκε τροπαιοφόρος στήν Πρεμετή κι ύστερα στό Τεπελένι. Τό μέτωπο έξασφαλίστηκε. Όταν βγήκαν τ' άστέρια, ό Γιώργος δέν μπορούσε νά τά δει.

Δέν ξέρω άν σās είπα μία άλήθεια με πολλά παραμύθια ή ένα παραμύθι με πολλές άλήθειες. Διηγήθηκα μία ιστορία, πού έκπροσωπεί άρκετούς Έλληνες στρατιώτες πού πήραν μέρος στό νικηφόρο έπος τού '40. Ίσως όμως νά μήν είναι ή πραγματική ιστορία τού Γιώργου. Γι' αυτόν δέν ξέρουμε πολλά. Δέν ξέρουμε τί δουλειά έκανε, άν είχε οικογένεια, μανά ή άδελφια νά τόν περιμένουν πίσω. Δέν ξέρουμε καν άν τó όνομά του είναι Γιώργος. Αυτό

όμως, πού ξέρουμε με βεβαιότητα είναι, ότι θυσίασε τή ζωή τού ύπέρ πίστεως και πατρίδος. Είναι ένας άπό τούς 15000 Έλληνες ήρωες πού έπεσαν στό πεδίο τής μάχης, ύπερασπιζόμενοι τó δικίο τής πατρίδας, ενάντια σέ κάθε λογική.

Ο «Γιώργος», βλέπετε, δέν είναι παρά ένα άνθρωπινο όστό. Μία ώλένη άριστερού χεριού, πού βρέθηκε σπαρμένη στα ύψώματα τής Πρεμετής, άφοϋ περιμενε εκεί για 70 χρόνια. Παραδόθηκε άπό ντόπιους σάν κειμήλιο τού '40. Όμως τó λειψανο ένός ήρωα δέν άξίζει νά γίνεται έκθεμα μουσειού. Τού πρέπειν οι προσευχές τής εκκλησίας. Έτσι, ή ΣΦΕΒΑ τó παρέδωσε στόν πατέρα Ρωμανό, τόν ιερέα τής Κλεισούρας.

Εκεί, στήν εκκλησία τού χωριού, τήν άφιερωμένη στήν Άνάσταση τού Κυρίου, φυλάσσονται τά όστά τών έλλήνων στρατιωτών πού περισυλλέγονται, μέχρι νά ταυτοποιηθούν και νά έπιτραπεί ή κανονική ταφή τους στό νέο στρατιωτικό κοιμητήριο. Εκεί άναπαύεται προσωρινά και ή ώλένη τού «Γιώργου», πού μάλλον δέν τόν έλεγαν Γιώργο, αλλά έτσι τόν όνόμασε ή ΣΦΕΒΑ γιατί κάπως έπρεπε νά τόν μνημονεύσουμε.

Στή Βόρειο Ήπειρο σήμερα γίνεται μία αγωνιώδης προσπάθεια για τήν περισυλλογή τών όστών τών ήρώων μας, πού άλλα βρίσκονται θαμμένα πρόχειρα στα πεδία τών μαχών κι άλλα άταφα, πεταμένα στις άπόκρημνες χαράδες. Ένας άγώνας δρόμου με δύο άμειλικτους αντίπαλους: τόν άνελεστο χρόνο -για συλλογή πληροφοριών όσο ζούν κάποιοι ηλικιωμένοι πού θυμούνται- και τίς -εχθρικές στό έγχείρημα- άλβανικές άρχές πού δέν κρύβουν τή δυσανεκία τους

για τήν προσπάθεια και δέν χάνουν εύκαιρία νά βάζουν έμπόδια.

Σίγουρα άπορείτε γιατί άπ' όλες τίς ένδοξες ιστορίες ήρωισμού αυτού τού έπους διάλεξα τήν ιστορία μίας ώλένης. Μίας ώλένης άπό ένα χέρι άριστερό, πού βρέθηκε κάπου στήν Πρεμετή. Στις μέρες μας δίνεται ή έντύπωση πώς, για τούς σύγχρονους Έλληνες τó έπος αυτό έχει πάρει τίς διαστάσεις μύθου, δηλαδή έξωπραγματικού, ενώ στήν καλύτερη περίπτωση θεωρείται μία ιστορία ένδοξη μέν, πού ώστόσο, έχει τελειώσει πρό πολλού.

Όμως όχι. Τό έπος τού '40 δέν είναι ένα παραμύθι με ήρωες και δράκους. Είναι άληθινό και σύγχρονο, όσο και μείς. Ούτε είναι μία ιστορία αυτοτελής. Είναι ένα φωτεινό άπόσπασμα μίας ιστορίας πού άρχισε πολύ πιό πριν και παραμένει άτέλειωτη, σάν τόν άτέλειωτο σκελετό τού Γιώργου. Πρόκειται για τήν τρίτη και πιό πρόσφατη άπελευθέρωση τής Βορείου Ήπειρου, πού, παρ' όλ' αυτά, εξακολουθεί νά μένει σκαλωμένη.

Για τά ύπόλοιπα όστά τού Γιώργου δέν ξέρουμε τίποτε κι ίσως νά μήν μπορούμε ποτέ νά κάνουμε κάτι. Ο Θεός ξέρει πού βρίσκονται και περιμένουν τήν άνάσταση τών νεκρών. Αλλά τήν άτέλειωτη και θλιβερή ιστορία τής Βορείου Ήπειρου, ό ίδιος Θεός τήν έχει έναποθέσει στα δικά μας χέρια, ήμουν τών άτελών, άκόμα κι άν κρατά τó τέλος για τόν εαυτό Του.

Ίσως στήν προσπάθεια νά κεντρίσω τó ενδιαφέρον με μία παραδοξότητα, σās έκανα νά χάσετε τó νόημα. Για όστά ήρώων πού είναι άκόμα πεταμένα και για Βόρειο Ήπειρο, πού παραμένει άλύτρωτη, ήθελα νά σās πώ.

Π.Γ.Π

Ύποθρασύνθηκαν οί «Τσάμηδες» καί τώρα χτίζουν μνημείο... γενοκτονίας!

« Τά σχέδιά τους ενισχύουν
καί τά αλβανικά κόμματα... »

Οι αυτοαποκαλούμενοι «Τσάμηδες» μάλλον έχουν ξεπεράσει κάθε όριο πρόκλησης σε βάρος της Ελλάδας. Ανεξάρτητα από το αν οι διεκδικήσεις τους είναι ιστορικά ανεδαφικές, ωστόσο στον διεθνή παράγοντα δημιουργούνται έσφαλμένες εντυπώσεις. Ξεκινούν τη διαδικασία για να στήσουν μνημείο της «γενοκτονίας» τους από τους Έλληνες στο χωριό Κλογκέρι των Αγίων Σαράντα.

Χρειάζονται 1 εκ. ευρώ, άφου το μνημείο, όπως τονίζουν, θα είναι μεγαλοπρεπές, και άρχισαν να μαζεύουν λεφτά. Μάλιστα τέτοιο είναι το θράσος τους - γιατί περί θράσους πρόκειται - που ζητάνε χρήματα και από κατοίκους της Θεσπρωτίας, της «Τσαμουριάς», όπως αυτοί την αποκαλούν!

Έρανος παντού

Εκτός από την αλβανική κυβέρνηση, που θα χρηματοδοτήσει την ανέγερση του μνημείου, οι «Τσάμηδες» αναζητούν οικονομική ενίσχυση στην Ελλάδα, στο Κόσοβο και στα Σκόπια. Πολιτικοί κύκλοι στην Αλβανία, τόσο από το δεξιό κυβερνητικό κόμμα του Σαλί Μπερίσα, όσο και από το σοσιαλιστικό του Έντι Ράμα, σχολιάζουν ότι είναι δικαίωμα τους! Σαφώς και είναι... Όμως όταν ένα μνημείο κατασκευάζεται πάνω σε φέματα, δεν μπορεί να δημιουργήσει ιστορικό τετελεσμένο. Πότε, που και από ποιόν σφαγιάστηκαν 5.000 «Τσάμηδες»; Αντίθετα τα εγκλήματα των ίδιων στη Θεσπρωτία κατά την περίοδο της Κατοχής, αλλά και ωρύτερα, αποτελούν ακόμη άνοιχτες πληγές. Και οι ηγέτες τους στην Αλβανία πρέπει να καταλάβουν ότι με άπροκάλυπτα εξτρεμιστικές ενέργειες δεν κερδίζουν τίποτε επί της ουσίας, πέρα από κάποιες ψήφους. Το μόνο, δηλαδή, που καταφέρνουν είναι να ενισχύονται στο έσωτερικό κομματικό παιχνίδι της Αλβανίας... Κάτι που φαίνεται ότι τους ενδιαφέρει...

Η αλήθεια...

Οι «Τσάμηδες» συνεργάστηκαν με τους Ιταλούς και τους Γερμανούς κατακτητές. Τόν Ιούλιο του 1942, υπό την καθοδήγηση του J. Dino, γαμπρού του τότε Αλβανού πρωθυπουργού S. Verlatsi, οι Τσάμηδες συγκρότησαν την K.S.I.L.I.A. («Αλβανικό Σύστημα Πολιτικής Διοικήσεως») με 14 τάγματα, έχοντας ως κύριο στόχο τους την εξολόθρευση του ελληνικού πληθυσμού στην περιοχή της

Θεσπρωτίας, Μετά τη συνθηκολόγηση των Ιταλών το 1943, οι «Τσάμηδες» πέρασαν στο στρατόπεδο των Γερμανών.

Όργανώθηκε ένα ειδικό στρατιωτικό τμήμα των «Τσάμηδων» με γερμανικές στολές. **Στην εφημερίδα των Τιράνων "Bashkimi i Kombit" (14.3.1944) δημοσιεύθηκαν οι κοινές ενέργειες των «Τσάμηδων» με τους Ναζί το Φεβρουάριο του 1944, που είχαν ως τραγικό αποτέλεσμα την πυρπόληση 25.000 σπιτιών και τη δημιουργία 100.000 προσφύγων. Μετά την αποχώρηση των Γερμανών, οι «Τσάμηδες» συναισθανόμενοι τις συνέπειες από την συμπεριφορά τους στη διάρκεια της Κατοχής, αναζήτησαν προστασία στην Αλβανία. 18.000 άτομα έγκατέλειψαν την Ελλάδα, ενώ με βάση τα στοιχεία της απόγραφης της 7/4/1951, είχαν παραμείνει στην Ελλάδα 123 «Τσάμηδες».** Μετά την αποχώρησή τους κατηγορήθηκαν για αξιόποινες πράξεις και για συνεργασία με τις κατοχικές δυνάμεις. Το Ειδικό Δικαστήριο Δοσίλογων των Ιωαννίνων, εξέδωσε μέχρι το 1948, χιλίες έπτακόσιες και πλέον καταδικαστικές αποφάσεις εις βάρος των «Τσάμηδων», με ποινή για πολλούς εξ' αυτών το θάνατο. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε η απαλλοτρίωση και διανομή των περιουσιών των «Τσάμηδων», ή όποια έπεβλήθη από την ανάγκη έποικισμού των περιοχών, ενώ υλοποιήθηκε και η διαδικασία για την αφαίρεση της ιθαγένειας. Κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης της Αλβανίας από τους Χότζα και Άλια το ζήτημα των «Τσάμηδων» πέρασε ουσιαστικά στο περιθώριο.

Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι ο Χότζα τους αντιμετώπισε στην αρχή που κατέφυγαν στην Αλβανία με δυσπιστία, άφου θ ε ω ρ ή θ η κ α ν συνεργάτες των Ιταλών και γι' αυτό ένα μέρος τους μετακινήθηκε προς τα βόρεια της χώρας, στο Δυρράχιο, στο Φίερι και την Αύλωνα. Μετά από όλο αυτό το διάστημα της σιωπής γύρω από τους «Τσάμηδες», με την πτώση του κομμουνισμού στην Αλβανία το 1991, το ζήτημά τους επανήλθε στην επικαιρότητα και παραμένει ένα πρόβλημα, που ανακύπτει συχνά.

Συνθήματα υπέρ της Τσαμουριάς σε ένα εγκαταλελειμένο κτήριο στην περιοχή της Μουζίννας στη Βόρειο Ήπειρο.

Γιατί συνεχίζονται οι άλβανικές προκλήσεις;

Κωνσταντίνος Χολέβας - Πολιτικός Έπιστήμων

Μπορεί η προσοχή μας να είναι στραμμένη κυρίως στα οικονομικά και πολιτικά θέματα της έσωτερικής επικαιρότητας, καλό είναι όμως να προσέχουμε τι γίνεται στον βαλκανικό περίγυρο μας. Κάποιοι γείτονες δείχνουν διαθέσεις κάθε άλλο παρά φιλικές και αξίζει να αναρωτηθούμε πού τό πάνε. Ο αλβανικός έθνικισμός πρέπει να προσεχθεί διότι έμφανίζει εξάρσεις και επικινδύνα ανθελληνικές τάσεις. Η ελληνική έξωτερική πολιτική επιχειρεί διαρκώς να κατευνάσει αυτά τα φαινόμενα δείχνοντας διαλλακτικότητα, όμως από θρασείς γείτονες αυτή η στάση μας έρμηνεύεται ως αδυναμία και έτσι αποθρασύνονται περισσότερο.

Τρία γεγονότα καταγράφει η πρόσφατη επικαιρότητα: Στην αλβανική κυβέρνηση εισήλθαν ως Υπουργοί δύο στελέχη Τσάμηκων οργανώσεων με έντονο ανθελληνικό ύφος. Οι Μουσουλμάνοι Τσάμηδες έδρασαν κατά την ιταλογερμανική κατοχή ως συνεργάτες των κατακτητών στη Θεσπρωτία και καταδικάστηκαν από το Δικαστήριο Δοσίλογων Ιωαννίνων με δήμευση των περιουσιών τους. Σήμερα οι απόγονοί τους ζουν στην Αλβανία και διεκδικούν τα πάντα από την Ελλάδα. Ξεκινούν από την επιστροφή των περιουσιών και φθάνουν μέχρι την άπαιτηση να παραχωρηθεί ή Ήπειρος στην Αλβανία. Τσαμουριά ονομάζουν τη Θεσπρωτία, ή δέ προπαγάνδα τους διαχέεται σε όλα τα αλβανικά κόμματα.

Δεύτερον. Σε ποδοσφαιρικό αγώνα μεταξύ της ομάδας των Αγίων Σαράντα και εκείνης της Χειμάρρας, οι Χειμαρριώτες, που ανήκουν στην ελληνική έθνικη κοινότητα, δέχθηκαν ύβρεις, προπηλακισμούς και έντονα ανθελληνικά συνθήματα. Στην κερκίδα κυριαρχούσε μία μεγάλη αλβανική σημαία και άφισες του Άπελευθερωτικού Στρατού του Κοσόβου, του γνωστού UCK. Η αναφορά σε αυτά τα αρχικά ίσως έγινε επίτηδες για να λειτουργήσει ως άπειλη. Ότι δηλαδή το επόμενο βήμα του ανθελληνισμού θα είναι ή ίδρυση

του UCC, του Άπελευθερωτικού Στρατού της Τσαμουριάς. Συνθήματα με αυτά τα αρχικά έχουν αναγραφεί κατά

καιρούς στην Κόνιτσα και σε άλλες ελληνικές πόλεις.

Το τρίτο γεγονός δεν αφορά τις έλληνοαλβανικές σχέσεις, αλλά τόν ευρύτερο αλβανικό αλυτρωτισμό. Η έθνικιστική όργανωση «κόκκινο και μαύρο» που έμπνεται από τα χρώματα της αλβανικής σημαίας σε συνεργασία με άλλα σωματεία έτοιμάζονται να διοργανώσουν διαδήλωση στα Τιράνα με αίτημα να ένωθούν με την Αλβανία οι αλβανικοί πληθυσμοί των Σκοπίων και τα αντίστοιχα εδάφη. Ο αλβανικός αλυτρωτισμός με βάση το Έθνικό Δόγμα όπου εξέδωσε το 1997 ή Ακαδημία Έπιστημών διεκδικεί εδάφη από τα Σκόπια, το Μαυροβούνιο και τη Σερβία, ενώ από την Ελλάδα διεκδικεί τα «δικαιώματα» των Τσάμηδων και την αναγνώριση των μεταναστών ως νόμιμης μειονότητας στη χώρα μας.

Η απαράδεκτη πολιτική των δήθεν προοδευτικών στον τομέα της μετανάστευσης και ο υπό κατάργηση Νόμος Ραγκούση περί ιθαγένειας άνοιγουν παράθυρο για την προώθηση των επικινδύνων αλβανικών σχεδίων στην πατρίδα μας. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να άνεχθούμε τη δημιουργία μειονοτικού ζητήματος εις βάρος της έσωτερικής μας ήρεμίας και της εδαφικής μας άκεραιότητας. Φυσικά οι Αλβανοί εργαζόμενοι δεν είναι όλοι ύποπτοι ή παραβατικοί, αλλά καλύτερα να φυλάμε τα ρούχα μας. Να μην δοθεί ή ελληνική ιθαγένεια ούτε το δικαίωμα ψήφου σε Αλβανούς που ζουν στη χώρα μας. Φτάνει πιά με τις ύποχωρήσεις στο όνομα της πολυπολιτισμικότητας. Όλα τα ευρωπαϊκά κράτη καταργούν την πολυπολιτισμική αυταπάτη και προστατεύουν τη έθνικη τους ασφάλεια. Έμεις θα είμαστε ή μόνη ευρωπαϊκή χώρα που θα μένει παραδομένη στις έγκληματικές άφέλειες κάποιων άπροσγείωτων κουλτουριάρηδων που ρίχνουν νερό στον μύλο του αλυτρωτισμού των γειτονικών λαών;

Οι Άμερικανοί άνοιξαν τόν άσκό του Αιόλου ένθαρρύνοντας την απόσχιση των Αλβανών του Κοσόβου από τη Σερβία. Άς μην είμαστε έμεις το επόμενο θύμα. Απαιτείται πυγμή και άποφασιστικότητα.

<http://www.proinoslogos.gr/>

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ, ΚΑΤΩ Η Ε.Ε.

Γράφει ο Γεώργιος Ζάβαλης

Τὸ ὅτι ἡ Χώρα μας τελεῖ ὑπὸ κατοχὴ εἶναι γεγονός πασιδῆλο. Αὐτὸ βέβαια δὲν συμβαίνει γιὰ πρώτη φορά. Ἀπ' τὴν ἀρχαιότητα ἕως σήμερα πολλοὶ λαοὶ ἔχουν κατακτήσει τὴν πατρίδα μας. Ὅλοι τους, ὅμως, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἠττήθηκαν καὶ ἀποχώρησαν ἀπ' αὐτὴν με σκυμμένο τὸ κεφάλι.

Ὁ τωρινὸς κατακτητὴς τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζεται Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση. Τί εἶναι ὅμως ἡ Ε.Ε.;

Ἡ Ε.Ε. εἶναι ἓνα κράτος πού ἡ δύναμή του ξεπερνᾷ τὴν δύναμη τῶν κρατῶν μελῶν του. Ἐνα κράτος ἀντεθνικὸ, πού οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ ἡγέτες του ἔχουν ὡς στόχο τὴν διάλυση τῶν ἐθνικῶν κρατῶν στὴν Εὐρώπη. Ἐνα κράτος ἀντιχριστιανικὸ, πρὸδρομος τῆς κυβέρνησης τοῦ Ἀντιχρίστου. Ἐν τέλει ἓνα κράτος στό ἄρμα τοῦ ὁποίου δέθηκε ἡ χώρα μας χωρὶς τὴν ἔγκριση τῶν πολιτῶν τῆς.

Ποιοὶ ὅμως εὐθύνονται γιὰ τὸ ἔγκλημα τῆς ἔνταξης καὶ παραμονῆς μας σ' αὐτὸ τὸ κράτος ;

Ἀρχικὰ ὅσοι υπέγραψαν τὴν εἰσοδὸ μας στὴν Ε.Ο.Κ. καὶ ὅσοι κυβέρνησαν τὸν τόπο μας ἀπ' τὸ 1981 ἕως σήμερα. Ἀκόμα ὅσοι θέλουν νὰ αἰσθανόμαστε περισσότερο Εὐρωπαῖοι παρά Ἕλληνες. Ἐπίσης ὅσοι διαμόρφωσαν τὸ ἐκπαιδευτικὸ μας σύστημα με τέτοιο τρόπο, ὥστε τὰ ἑλληνόπουλα νὰ διδάσκονται πιὸ πολὺ τίς γλώσσες, τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα καὶ τὴν ἱστορία τῶν ξένων παρά τῶν προγόνων τους. Τέλος ὅσοι ὑποστηρίζουν

ἀκόμα καὶ σήμερα πὼς μᾶς συμφέρει ν' ἀνήκουμε στὴν Ε.Ε..

Ἴσχύει ὅμως αὐτὴ ἡ ἀποψη; Εἶναι συμφέρον γιὰ μας, τὸ νὰ εἶναι ἡ Ἑλλάδα μέλος τῆς Ε.Ε.;

Σίγουρα ὄχι, κι αὐτὸ μπορεῖ ν' ἀποδειχθεῖ πολὺ εὐκόλα. Ἀς ἀναρωτηθοῦμε. Μήπως με τὴν ἔνταξή μας σ' αὐτὸ τὸ κράτος ἀναχαιτίστηκε ἡ ἐπιθετικότητα τῶν Τούρκων, τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν Σκοπιανῶν ἐναντίον μας; Μήπως ἐπιλύθηκαν ἐκκρεμῆ ἰσχυρὰ ὅπως τὸ Βορειοηπειρωτικὸ καὶ τὸ Κυπριακὸ; Μήπως ὡς χώρα κι ὡς ἔθνος κάναμε βήματα προόδου; Ἡ ἀνεργία, τὰ συσσίτια, ἡ μετανάστευση, τὰ κλειστά σχολεῖα, νοσοκομεία καὶ στρατόπεδα δηλώνουν πὼς ὄχι μόνο δὲν προοδεύσαμε

ἀλλὰ ὅτι ὀπισθοδρομήσαμε. Ἴδου λοιπὸν πού μᾶς ἐφηρε ἡ «Ἐνωμένη Εὐρώπη». Στὸ χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ!

Τὸ σχέδιο ὅμως τῶν ἀνθελλήνων τῆς Ε.Ε. δὲν σταματᾷ ἐδῶ. Ἀφοῦ ὀδηγήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνες σὲ πλήρη οἰκονομικὴ ἐξαθλίωση, τότε εἶναι πού θὰ μᾶς χτυπήσουν στὰ ἐθνικὰ μας θέματα. 1ον) Ἀναγνωρίζοντας ὡς τουρκικὴ τὴν μουσουλμανικὴ μειονότητα τῆς Δυτικῆς Θράκης. 2ον) Ἀναγνωρίζοντας τὰ Σκόπια ὡς «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» καὶ τοὺς ἐλαχίστους σλαβόφωνους κατοικοὺς τοῦ νομοῦ Φλωρινῆς ὡς μακεδονικὴ μειονότητα. 3ον) Ἐπαναφέροντας

στὸ προσκήνιο τὸ «σχέδιο Ἀνᾶν», ἢ κάτι παρόμοιο, γιὰ τὴν Κύπρο καὶ 4ον) Ὑποστηρίζοντας, εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος φυσικὰ, τὰ ἀδίκαια αἰτήματα τῶν Τσαμηδῶν.

Ἄν τελικὰ φθάσουν τὰ πράγματα μέχρι ἐκεῖ, ὅλοι ἀνεξαιρέτως θὰ πρέπει νὰ συσπειρωθοῦμε, νὰ ὀργανωθοῦμε καὶ ν' ἀντιδράσουμε. Κάποιοι βέβαια θὰ φέρουν ἀντιρρήσεις καὶ θὰ ποῦν. «Ἐμεῖς θὰ σώσουμε τὴν κατάσταση; Ἀκόμα κι ἂν διαδηλώσουμε, ποιὸς θὰ μᾶς ἀκούσει;». Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή. ΘΑ ΜΑΣ ΑΚΟΥΣΕΙ Ο ΘΕΟΣ! Ὅπως ἄκουσε τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων στὴς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ '90 πού βροντοφώναξαν πὼς ἡ Μακεδονία εἶναι ἑλληνικὴ, ὅπως ἄκουσε τίς χιλιάδες τῶν Ἑλλήνων πού ἀντέδρασαν στὰ σχέδια τῆς κυβέρνησης γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς «Κάρτας τοῦ Πολίτη», ἔτσι θὰ μᾶς ἀκούσει καὶ πάλι, ἀκόμα κι ἂν εἴμαστε λίγοι.

Ὅποτε δὲν χρειάζεται κατῆφεια καὶ ἀπαισιοδοξία. Αὐτὸ πού χρειάζεται αὐτὴ τὴν στιγμή εἶναι ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα, ἀγωνιστικὸ πνεῦμα καὶ κυρίως πίστη στὸν Θεό, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο θὰ βγάλει τὴν χώρα μας ἀπ' τὸ τέλμα, ἀλλὰ καὶ θ' ἀναδείξει παγκοσμίως τὴν ἀξία τῆς. Ὅσο γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, αὐτὴ θὰ ἔχει τὴν τύχη ὅλων τῶν ἀντιχριστιανικῶν αὐτοκρατοριῶν. Δηλαδή θὰ καταρρεῦσει καὶ θὰ διαλυθεῖ. Ἀμήν.

Ἡ μεγάλη εὐκαιρία γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Παιδεία στὴ Βόρειο Ἡπειρο.

Γράφει ὁ Δήμ. Πέtkος

Τὸ 2014 ἡ Σκωτία θὰ ἀποφασίσει σὲ δημοψηφίσμα τὴν ἀνεξαρτητοποίησή της ἀπὸ τὸ Ἦνωμένο Βασίλειο. Μετὰ ἀπὸ τριακόσια καὶ πλέον χρόνια θὰ ζήσει τὴν αὐτοδιάθεση, ὄνειρο καὶ ὑπέρτατο δικαίωμα τοῦ κάθε λαοῦ. Ὁ ἀντίπαλός της ἰδιαίτερα σκληρὸς, ἡ ἀγγλικὴ διπλωματία πού ὀνομάζει τὸν κυνισμό, φλέγμα, καὶ τὴ δολιότητα, ἐπιδεξιότητα.

Πικρὴ πείρα ἔχει καὶ ὁ Ἕλληνισμὸς καὶ ἰδιαίτερα αὐτὸς τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου. Ἐνῶ ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις διαβεβαίωσε ὅτι καὶ οἱ δύο μαρτυρικὲς περιοχές θὰ γνώριζαν μετὰ τὴ λήξη τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου τὴν Ἐλευθερία καὶ τὴν Ἐνωση μετὰ τὴν Ἑλλάδα, παρασκηνιακὰ τίς καταδίκασαν στὴν ὑποδούλωση καὶ στὴν βαρβαρότητα. Μάλιστα τὸ ἔγκλημα ἦταν καλὰ προσχεδιασμένο καὶ δὲν προέκυψε μετὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τοῦ 1944-1949.

Ἦδη τὸ δῆμνο Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 1941 οἱ ἑλληνοβρετανικὲς σχέσεις ἐντάθηκαν με ἀφορμὴ τὴ λογοκρισία μίας ἐκπομπῆς τοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου Ἀνδρέα Μιχαλόπουλου στὸ Β.Β.Κ. (!) στὴς 22-11-1941, γιὰ τὴν πρώτη ἐπέτειο ἀπελευθέρωσης τῆς

Κορυτσᾶς, ἀπὸ τὴν ὁποία διεγράφη ἡ παράγραφος ὅπου ἡ Βόρειος Ἡπειρος ἀναφερόταν ὡς «ἑλληνικὴ περιοχή»! (Βλ. Περιοδικὸ «Ἱστορία-Πάπυρος», τ.519, Σεπτ.2011).

Καὶ ὅμως σήμερα οἱ Βορειοηπειρῶτες ὑπερτεροῦν σὲ σχέση με τοὺς Σκώτους σὲ κάτι πολὺ βασικό: Οἱ λαοὶ τῶν περιοχῶν πού κατακτήθηκαν ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους (Σκωτία, Οὐαλία, Ἴρλανδία) ἔχασαν τὴ γλῶσσα τους, τὴ Γαελικὴ, καὶ υἱοθέτησαν σχεδὸν ἐξολοκλήρου τὴν Ἀγγλική. Βέβαια γίνονται προσπάθειες γιὰ τὴ διδασκαλία τῆς γλώσσας στὴ νέα γενιά. Ἔτσι ἀπὸ τοὺς 24(!) μαθητῆς πού σπούδαζαν Γαελικὰ στὰ σχολεῖα πρὶν δύο δεκαετίες, ξεπερνοῦν τώρα τίς δύο χιλιάδες ἀλλὰ καὶ πάλι ἀποτελοῦν μόνο τὸ 0,4% τοῦ μαθητικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Σκωτίας.

Ἀντιθέτως στὴ Βόρειο Ἡπειρο ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα κυριαρχεῖ καὶ κατανοεῖται ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῶν νέων. Βέβαια στὸ ἐπίπεδο τῆς ἐπίσημης διδασκαλίας τῆς βρισκόμαστε ἀκόμα στὴν ἐποχὴ τοῦ ...Χότζα. Ὅμως τὰ Φροντιστήρια καὶ τὰ μετέπειτα ἐξαιρετικὰ σχολεῖα πού δημιουργήθηκαν καὶ λειτουργοῦν

χοῦν χάρη στὸν ἀγῶνα κάποιων ἡρωικῶν μορφῶν, ἡ παραμονὴ καὶ φοίτηση σὲ σχολεῖα στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα καὶ κυρίως ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα ὀδήγησαν στὸ θαυμαστὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα πού κάνει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἀπουσία τῆς Ἑλληνικῆς στὰ δημόσια σχολεῖα ἐκτὸς μειονοτικῶν ζωνῶν, σκανδαλῶδη. Τὴ στιγμή μάλιστα πού ἀκόμα καὶ οἱ μετανάστες στὴν Ἑλλάδα ἔχουν καταφέρει με εὐρωπαϊκὰ χρήματα καὶ «διαπολιτισμικά» προγράμματα νὰ διδάσκονται οἱ γλώσσες τους καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡ Ἀλβανικὴ, σὲ ἑλληνικὰ δημόσια δημοτικὰ καὶ γυμνάσια ἀπὸ τὴ Θεσσαλονικὴ ἕως τὴν Κρήτη.

Σήμερα πού γιὰ πρώτη φορά μετὰ ἀπὸ δεκαετίες οἱ νέοι μας ἐπιστρέφουν στὴ Βόρειο Ἡπειρο, πού ὑπάρχει πλειάδα ἀποφοιτῶν ἀπὸ ἑλληνικὰ πανεπιστήμια καὶ πού ἡ ἑλληνοφωνία ἔχει φτάσει στὰ ὑψηλότερα ποσοστὰ της, ἀποτελεῖ ἱστορικὴ εὐκαιρία γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Παιδεία. Ὑποχρέωση τοῦ κάθε συλλόγου, τοῦ κάθε φορέα ἐκπαίδευσης καὶ τοῦ κάθε ἐκπαιδευτικοῦ νὰ συμβάλει στὸ ἀνοιγμα περισσοτέρων σχολειῶν ὅπου θὰ διδάσκεται ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἱστορία. Οἱ κυβερνήσεις σὲ Ἑλλάδα καὶ Κύπρο, ἡ ὁμογένεια τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ κυρίως οἱ ἴδιοι οἱ Βορειοηπειρῶτες νὰ καταδείξουν στοὺς Ἀλβανοὺς ἰθύνοντες ὅτι ὁ σεβασμὸς τῆς γλώσσας καὶ τῆς παιδείας τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας ἀποτελεῖ βασικὴ ὑποχρέωση. Θέτοντας ὡς τελικὸ στόχο τὴν καθιέρωση καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ὡς ἐπίσημης γλώσσας, τουλάχιστον νότια τοῦ Γενοῦσου ποταμοῦ.

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ

Γράφει ο Δημήτρης Περδίκης - Πρόεδρος της Κίνησης για την Αναγέννηση της Βορείου Ήπειρου

Ο Βορειοηπειρωτικός Έλληνισμός εμφανίζεται διαίρεμένος και αυτή η διαίρεσή του δεν προοιωνίζει τίποτα καλό για τον μαρτυρικό αυτό τόπο. Η Όμοιοια/ΚΕΑΔ παρά το ότι είναι με συντριπτική διαφορά η πρώτη πολιτική δύναμη του Έλληνισμού της Αλβανίας, δεν έχει κατορθώσει να συσπειρώσει την πλειοψηφία των Βορειοηπειρωτών. Βέβαια δεν εννοώ μόνο τους Δροπολίτες και τους Βουρκάρηδες (περιοχή του Βούρκου, Αγίων Σαράντα) που για κάποιους, και ιδιαίτερα για τους Αλβανούς, εκεί τελειώνει η Βόρειος Ήπειρος, εννοώ το σύνολο των ελληνικής καταγωγής ὀρθοδόξων πληθυσμῶν με ἀφυπνισμένη ἢ λανθάνουσα ἑλληνική ἔθνηκη συνείδηση. Ἑλληνοφώνους, Βλαχόφωνους ἢ Ἀλβανόφωνους που κατοικοῦν κυρίως στὶς σημερινές ἀλβανικές περιφέρειες Ἀργυροκάστρου, Αὐλώνος καὶ Κορυτσᾶς.

Πολλοὶ Βορειοηπειρωτῆς ἐξακολουθοῦν νὰ ψηφίζουν ἀλβανικά κόμματα καὶ ιδιαίτερα τὰ δύο μεγάλα (Δημοκρατικό καὶ Σοσιαλιστικό) γιὰ διαφορετικούς λόγους. Ἀπὸ ραγιαδισμό πρὸς τὴν ἐξουσία, γιὰ ρουσφέτια, γιὰ λόγους ἰδεολογίας, γιὰτὴν ἢ ἀλβανική χειραγώγηση εἶναι ἰσχυρὴ καὶ κάνει καλὰ τὴν δουλειὰ τῆς. Ὁ ἀλβανικός ἐκλογικός νόμος εὐνοεῖ ιδιαίτερα τὰ δύο μεγάλα κόμματα, καὶ τὰ μικρότερα κόμματα δὲν ἔχουν ἐλπίδα εἰσόδου στὸ κοινοβούλιο ἂν δὲν ἐνταχθοῦν στὶς συμμαχίες που ἔχουν δημιουργήσει τὰ δύο κόμματα ἐξουσίας. Στὴν πραγματικότητα αὐτοὶ που ὠφελοῦνται ἀπὸ τὶς συμμαχίες αὐτές εἶναι πάλι τὰ δύο μεγάλα ἀλβα-

νικά κόμματα, ὑπαγορεύουν τοὺς ὅρους τους ἀπὸ θέση ἰσχύος, ἀποδέχονται μόνο τὰ αὐτονομία καὶ κάνουν συγκομιδὴ ἄξων ἀλλὰ φιλόδοξων στελεχῶν ποὶ μετὴν μέθοδο τῆς ἀποστασίας τοὺς μεταγράφουν στὰ κόμματά τους. Ἀρκετοὶ Βορειοηπειρωτῆς ὑπηρετοῦν τὰ ἀλβανικά κόμματα καὶ ἔχουν μίαν σίγουρη πολιτικὴ καριέρα. Ὅμως

ἡ προϋπόθεση τῶν Ἀλβανῶν εἶναι τὸ ἄλεσμα τῆς ὅποιας ἑλληνικῆς ἔθνηκη συνείδησης, ὡς ἄλευρο στὶς μυλόπετρες τῆς ἀλβανικῆς ἐξουσίας.

Τὸ δεύτερο ἑλληνικὸ κόμμα "Μεγα" συγκεντρώνει μικρὰ ποσοστὰ καὶ τὸ μόνο που κατορθώνει εἶναι νὰ συντηρεῖ τὴν διάσπαση, νὰ ἐλαττώνει τὰ ποσοστὰ τῆς Όμοιοιας/ΚΕΑΔ καὶ νὰ στερεῖ γιὰ λίγους ψήφους τὴν ἐκλογὴ ἑνὸς Ἑλληνα δημάρχου, παραδίδοντας ἔτσι τὸν δῆμο

στὸν ἐκλεκτὸ ἑνὸς ἀλβανικοῦ κόμματος, ὅπως στὴν περίπτωση τῆς Χιμάρας.

Στὴν Ἑλλάδα ὅπου κατοικοῦν πλέον οἱ περισσότεροὶ Βορειοηπειρωτῆς, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἔχουν ἀποκτήσει καὶ τὴν ἑλληνικὴ ὑπηκοότητα, ἔχουν γίνε ψηφοθηρικός στόχος τῶν ἐν Ἑλλάδῃ κομμάτων. Ἡ ἑλληνικὴ πολιτικὴ ὡς πρὸς τὸ ἔθνηκη θέμα τῆς Βορείου Ἁπείρου ὑπῆρξε οὐσιαστικὰ ἀνύπαρκτη ἢ ἀτολμη καὶ ἀποσπασματικὴ χωρὶς καμία διεκδίκηση καὶ συγκεκριμένη στρατηγική.

Σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη οἱ μειονότητες ἀπολαμβάνουν ἤδη θεσμικὰ κατοχυρωμένες αὐτονομίες με δικαιώματα που ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς διεθνεῖς καὶ τὶς εὐρωπαϊκές συμβάσεις περὶ ἀνθρωπίνων καὶ μειονοτικῶν δικαιωμάτων, καὶ μόνο ἡ ἑλληνικὴ Ἐθνηκη Μειονότητα στὴν Ἀλβανία, ἀναγνωρισμένη ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλο τῆς Κέρκυρας, τὴν Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν, τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης, τὸ Συνέδριον τῶν Παρισίων (1946) κ.ἄ. παραμένει χωρὶς διεκδικήσεις, εἶδος πρὸς ἀλβανοποίηση, χειραγωγούμενη νὰ χερεῖται στους ρυθμούς που παίζουν οἱ ἀλβανικές ὑπηρεσίες.

Πρέπει ἄμεσα ὅλοι οἱ ἐμπλεκόμενοι στὸ ἔθνηκη θέμα τῆς Βορείου Ἁπείρου, νὰ καθίσουν σὲ ἓνα τραπέζι καὶ ἀφήνοντας ὅλες τὶς ρῆξεις καὶ τὶς διαφωνίες τοῦ παρελθόντος καθὼς καὶ ὅλες τὶς προσωπικὲς φιλοδοξίες νὰ συμφωνήσουν καὶ νὰ χαραχθεῖ μίαν πορεία, ὡστε ἐπιτέλους ὁ βορειοηπειρωτικὸς Ἑλληνισμὸς, ἐνωμένος σαν μίαν γροθιά νὰ διεκδικήσει τὴν δικαίωση του.

ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΠΕΣΟΝΤΕΣ

ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ, ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΤΟΥ 1947

Τὴν Κυριακὴ 08 Ἰανουαρίου 2012, τελέσθηκε μετ' ἰδιαίτερη λαμπρότητα τὸ ἐτήσιο καθιερωμένο ἱερὸ μνημόσυνο στὴ μνήμη τῶν Πεσόντων ὑπὲρ πατρίδος Στρατιωτικῶν, Χωροφυλάκων, Μ.Α.Υ. καὶ πολιτῶν γιὰ τὴν "Ἐπέτειο τῆς Μάχης τῆς Κονίτσης", που διήρκησε ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1947 ἕως τὶς 03 Ἰανουαρίου 1948. Τὴν ἔθνηκοθηρσκευτικὴ ἐκδήλωση διοργάνωσε ἡ Ἐνωση Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ (Ε.Α.Α.Σ.) Ἰωαννίνων. Τὸ ἱερὸ μνημόσυνο ἔγινε στὸν Ἅγ. Νικόλαο Κονίτσης ἱεροουργῶντος τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ.κ. Ἀνδρέα, τὸν ὁποῖο συνόδευσαν πλειάδα κληρικῶν. Στὴν ἐκδήλωση παρευρέθηκε ἄρκετος κόσμος ἀπὸ ὅλη τὴν Ἁπείρο καὶ κάμποιοι ὑπερήλικοι μαχητῆς τῶν ἐτῶν τοῦ πολέμου 1946-1949.

Στὸν Ἱ. Ν. Ἅγ. Νικόλαου Κονίτσης τελέσθηκε τὸ μνημόσυνο τῶν ἡρώων που ἔπεσαν κατὰ τὴν ἱστορικὴ μάχη τοῦ 1947.

Μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη τὸ ἱερὸ μνημόσυνο στὴ μνήμη τῶν Πεσόντων ὑπερασπιστῶν τῆς Κονίτσης καὶ ἀκολούθησε ὁμιλία ἀρχικὰ ἀπὸ τὸν Ὑποστράτηγο ἐ.ἀ. κ. Γκορέζη Γεώργιο. Ὁ κ. Γκορέζης μετ' ἰστορικὴ ἀκρίβεια ἀναφέρθηκε στὴ μάχη τῆς Κονίτσης ἢ ὅποια ἔγινε κατόπιν ἐπίθεσης τῶν ἀνταρτῶν τοῦ Μάρκου Βαφειάδη -ξεκίνησε ἀνήμερα τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1947 - καὶ που στόχο εἶχε τὴν κατάληψη τῆς Κονίτσης καὶ τὴ δημιουργία ξεχωριστῆς Κομμουνιστικῆς κυβέρνησης. Ἐξῆρξε τὴ θυσία τῶν πεσόντων στρατιωτῶν

ὑπερασπιστῶν τῆς Κονίτσης που πρόβαλαν γενναία ἀντίσταση καὶ ἦταν ἄνδρες τοῦ 582 Τ.Π. καὶ 584 Τ.Π. καθὼς καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν κατοίκων που ἐνίσχυσαν τὸ Στρατὸ. Ἀναφέρθηκε στὶς μάχες που ἔγιναν σῶμα μετ' ὄμοια στὴ Κάτω Κόνιτσα καὶ τὴν ἡρωικὴ ἀντίσταση τοῦ Στρατοῦ στὸ ὕψωμα τοῦ προφήτη Ἡλία. Τόνισε ὅτι ἡ ἀπόκρουση τῆς κομμουνιστικῆς ἐπίθεσης τῶν ἀνταρτῶν ἦταν σωτήρια γιὰ τὴν Κόνιτσα, καὶ ὅλη τὴν Ἑλλάδα κατ' ἐπέκταση. Παράλληλα στηλίτευσε τὴ στάση τῆς Πολιτείας που ἔχει κάνει ὑποχωρήσεις στὰ ἔθνηκη θέματα, ὅπως αὐτὸ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐθύνη τῶν πολιτικῶν γιὰ τὴ σημερινὴ κρίση μετὰ τὰ δυσβάστακτα φορολογικὰ μέτρα που ἔχει πάρει. Τέλος, κάλεσε σὲ ἀνασύνταξη τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ἀπέναντι σὲ αὐτὴ τὴν παρακμὴ που τοῦ ἐπέβαλε ἡ «ἐλίτ τῶν πολιτικῶν» ὅπως χαρακτηριστικὰ εἶπε.

Στὴ συνέχεια στὸ λόγο του ὁ Μητροπολίτης Κονίτσης κ.κ. Ἀνδρέας, ἀφοῦ ἐξῆρξε τὴ θυσία τῶν πεσόντων, ἀναφέρθηκε στὴ λυσσώδη πολεμικὴ που γίνεται ἐναντίον τοῦ μαθήματος τῶν Ὀρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα σὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ ὅποια ἔχει ἐκλείψει ἀκόμη καὶ ἡ προσευχὴ. Ὑπογράμμισε ὅτι παρόλο τὸ κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας κάμποιοι τὴν πολεμοῦν ὅπως τότε οἱ ἀντάρτες που ἐπιτέθηκαν στὴν Κόνιτσα. Ἐπίσης ἔκανε λόγο γιὰ τὸ συμβάν στὴ Στρατιωτικὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων καὶ ἐξέφρασε τὸν προβληματισμὸ του γιὰ τὴν ἐπίθεση που δέχθηκαν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Σχολῆς καὶ οἱ Εὐέλπιδες, τὴν ὅποια χειροκρότησε μονάχα ἡ Ἀριστερά. Ἐνῶ τόνισε ὅτι ἡ Δημοκρατία δὲν κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς γενναίους Εὐέλπιδες, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ θλιβερὴ «γενιά τοῦ Πολυτεχνείου».

Σχολίασε ἀκόμη τὴν προκλητικὴ ἀπουσία τῆς πολιτείας ἀπὸ τὰ ἔθνηκη μνημόσυνο (Γράμμου & Μάχη Κονίτσης), που ἀπαξιώνει μετὰ τὸν τρόπο αὐτὸ τοὺς ἡρωεὺς μαχητῆς, που ἔπεσαν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος γιὰ νὰ σώσουν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ «σιδηροῦν παραπέτασμα».

Τέλος κατήγγειλε τὴν ὑποδούλωση τῆς χώρας μας στοὺς Εὐρωπαίους πολιτικούς καὶ τοκογλόφους, καὶ ἔκλεισε μετὰ τὸ αἰσιόδοξο μῆνυμα τῆς ἑθνηκῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀφύπνισης σὲ πείσμα τῆς παρακμῆς που ἐπικρατεῖ.

Στὴ συνέχεια κληρὸς καὶ λαὸς ἐν πομπῇ πῆγαν στὸ Μνημεῖο Πεσόντων ὅπου ἔγινε τρισάγιο καὶ κατάθεση στεφάνων ἀπὸ: Μητροπολίτη Κονίτσης κ.κ. Ἀνδρέα, Ἀποστράτου Ἀξιωματικοῦ τοῦ Στρατοῦ (Ε.Α.Α.Σ) Ἰωαννίνων, Ε.Α.Α.Σ Πρεβέζης, Ἀπόστρατου τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Ἰωαννίνων, τὴν ἔθνηκη ἀντίσταση τοῦ Ν. ΖΕΡΒΑ ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ Ἰωαννίνων καὶ Πρεβέζης, τὰ παραρτήματα τῆς Βασιλικῆς Ἐνώσεως Ἰωαννίνων & Κονίτσης, τοὺς Ἐφεδρὸς Ἀξιωματικούς Ἰωαννίνων, ἓνα ἀντάρτη τοῦ Ν. Ζέρβα καὶ στρατιωτῆ τῆς ἐποχῆς καὶ τέλος τὸ κόμμα «Χρυσὴ Αὐγὴ». Ἡ σεμνὴ ἐκδήλωση ἔκλεισε μετὰ τὸν ἔθνηκη μας ὕμνο.

ARTEMIOS

ΟΜΙΛΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΟΝΙΤΣΗΣ Κ. Κ. ΑΝΔΡΕΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ.

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΝΙΤΣΗΣ (08-01-2012)

Ο Στρατηγός και Πρόεδρος τής Ένώσεως Αποστράτων Άξιωματικών Στρατού του νομού Ίωαννίνων κ. Γεώργιος Γκορέζης μίλησε με παλμό και θά έλεγε νεανικό ένθουσιασμό για τή μάχη τής Κονίτσης, ή οποία πριν από εξήντα τέσσερα (64) χρόνια συντάραξε τήν Ελλάδα. Μέ τόν ίδιο παλμό είχε εξιστορήσει τόν περασμένο Αύγουστο στη Βούρμπιανη τό Ιστορικό τών μαχών του Γράμμου. Γιατί οι Στρατιωτικοί και Κληρικοί και όταν άκόμα βγούν στη

θα είναι τά πράγματα συνεχώς έτσι. **Αφού λοιπόν ή Έκκλησία κάνει αυτό τό έργο και αφού από τά συσσίτια που όργανώνει – άκούστε συσσίτια τό 2012, ποιός θά τό πίστευε - και όμως ή Έκκλησία όργανώνει και τά συσσίτια από τά όποία τρώνε χιλιάδες άνθρωποι, και όμως δέν τούς εύχαριστεί αυτό. Δέν τή θέλουν τήν Έκκλησία. Και ξερέτε; Αυτό είναι άπόγονο εκείνων που έκαναν τήν επίθεση έναντιόν τής Κονίτσης. Οι ίδιοι είναι, δέν έχουν αλλάξει. Και τότε λέγανε δέν θέλουμε παπάδες, δέν θέλουμε έκκλησιές.** Αυτό λένε και σήμερα.

Και ή Μητρόπολις μας, άγαπητοί άδελφοί, δέ θά ήθελα νά σάς τό πώ, και προτιμώ τή σιωπή, κάνει μεγάλο έργο, δυσανάλογο με τίς δυνάμεις τής, όχι μόνο τώρα τήν περίοδο τών έορτών που βοήθησε πάρα πολλές οικογένειες έμπεριστατες, αλλά και καθ' όλη τή διάρκεια του χρόνου, εφαρμόζει αυτόν τόν λόγο του Κυρίου «μή γνώτω ή άριστερά σου τί ποιεί ή δεξιά σου». Όμως, έχω ένα παράπονο: ότι κανένας, καμία φορά δέν με ρώτησε, δέν μου τηλεφώνησε, δέν ειπέ: «Δέσποτα μου πώς τά βγάζεις πέρα; Πώς συντηρούνται αυτά τά ιδρύματα»; Αλλά μόνο φόρους και πάλι φόρους και ξανά φόρους. Αυτό είναι τό κατάντημά μας.

Γι αυτό θεωρώ άγαπητοί άδελφοί, ότι και ό τρόπος έγκλεισμού του Ηγούμενου **τής μονής Βατοπαιδίου τις παραμονές τών έορτών στις φυλακές του Κορυδαλλού, δείχνει ακριβώς τό μένος, τή λύσσα, έναντιόν τής Έκκλησίας και έναντιόν του άγιορειτικού μοναχισμού.** Δέν είναι ίδιοι με αυτούς που κανανε τήν επίθεση έναντιόν τής Κονίτσης; Οι ίδιοι είναι και τώρα βεβαίως κάπως άβρότεροι, κάπως πιο πολιτισμένοι. Αλλά κάτω από αυτό τό έπιχρυσμα του ψευτοπολιτισμού υπάρχουν τά ίδια αισθήματα έχθρότητας έναντιόν του Χριστιανισμού, τής Έκκλησίας και του μοναχισμού.

Τώρα θά σάς πώ ένα θέμα το όποίο με έχει άναστατώσει τόν τελευταίο καιρό. **Τόν τελευταίο καιρό είχαμε και τά γεγονότα στη Σχολή τών Ευελπίδων. Αυτά τά γεγονότα έγιναν έξ αφορμής του «έορτασμού» - μαυόρο έορτασμός δηλαδή - τής έπετειου του Πολυτεχνείου, τής εξέγέρσεως εκείνης που έγινε τόν Νοέμβριο του 1973.** Και οι έκδηλώσεις, ανάμεσα σε άλλα σχολεία, έγιναν και στη Σχολή τών Ευελπίδων. Τι έγινε όμως εκεί; Ο ευελπιδάρχης τής Σχολής παρεπέμφθη στο πειθαρχικό συμβούλιο τής Σχολής διότι μετά τό πέρας τής έορτής που έγινε στη Σχολή, ειπέ κάτι αντίθετο με τά γεγονότα. Μά όλοι δέν τό λέμε; Όλοι τό λέμε. Και πρώτος εγώ. Ότι όλα που μάς λένε είναι παραμύθια. Αυτή όμως τήν δίωξη του Ευελπίδου ποιοί τή χειροκρότησαν; Οι άριστεροί τή χειροκρότησαν, διότι ένόμιζαν ότι έπαιρναν τή «ρε-

βάνς» έναντι του Έθνικού Στρατού, ό όποίος αύριο – μεθαύριο αυτούς τούς Ευελπίδες θά τούς έχει στους κόλπους του ως Άξιωματικούς. Ένόμιζαν ότι έθριάμβευσαν, αλλά τί έκαναν οι Ευελπίδες; Μήπως κάψανε; Μήπως κατέστρεψαν περιουσίες; Μήπως ξήλωσαν τά μάρμαρα από τήν πλατεία Συντάγματος και τά πέταξαν στους Αστυνομικούς; Μήπως έχτισαν μέσα στα γραφεία τους τούς Πρυτάνεις, όπως τά χαϊδεμένα παιδιά τής άριστεράς αλλά και δυστυχώς και τών άλλων κομμάτων; Νά τά λέμε ξεκάθαρα τά πράγματα. Τίποτα από αυτά δέν έκαναν. Ξερέτε τί έκαναν; Έστειλαν ένα μήνυμα ή έκαναν μία καταγγελία αν θέλετε προς τή γενιά του Πολυτεχνείου και σε όσους τότε είχαν πρωταγωνιστήσει στα γεγονότα, οι όποίοι εκτός ελαχιστοτάτων εξαιρέσεων, μέχρι σήμερα διοικώντας τόν άμοιρο αυτόν τόπο, βολεμένοι όμως ήδη, τόν έφεραν στο χείλος τής άβύσσου από κάθε πλευρά. Αυτοί μας έφεραν στο χείλος τής άβύσσου. Η γενιά του Πολυτεχνείου μάς έφερε στο χείλος τής άβύσσου, διότι αυτοί κυβερνάνε σήμερα τόν τόπο. Πάντως άς γνωρίζουν όλοι και άς το ξερούμε και έμεις: ότι ή Δημοκρατία δέν κινδυνεύει από τίς Ένοπλες Δυνάμεις, ούτε από τούς Ευελπίδες. Τότε θά μου πείτε από ποιούς

Τρισάγιο από τόν μητροπολίτη Κονίτσης κ. Ανδρέα στο ήρώ που βρίσκεται δίπλα στους τάφους τών ήρώων.

σύνταξη έξακολουθούν νά είναι μάχιμοι, από άλλες ένδεχομένως σκοπιές που θά τούς τάξει ή Πατρίδα και ή συνειδησή τους. Όμως μέχρι θανάτου θά είναι μάχιμοι. Αυτό μας απέδειξε σήμερα ό άγαπητός κ. Γκορέζης.

Αλήθεια πότε πέρασαν τόσα χρόνια; Εξήντα τέσσερα και πλέον χρόνια από τήν Μάχη τής Κονίτσης, τότε που ή Κόνιτσα δέχθηκε τήν επίθεση τών όρδών του Μάρκου Βαφειάδη. Κοιτάξε όμως, ενώ τότε οι συμμοριτές νικήθηκαν κατά κράτος από τις Έθνικές Δυνάμεις και ή νίκη ολοκληρώθηκε τό 1949 στο Βίτσι και στο Γράμμο, σήμερα έχουν σηκώσει θρασύ τό κεφάλι τους και πολεμούν ή ύπονομεύουν τά όσια και τά ιερά του έθνους.

Γίνεται λυσσώδης πολεμική κατά του μαθήματος τών Θρησκευτικών στα σχολεία, σε πολλά από τά όποία ούτε πρωινή προσευχή γίνεται, ούτε έπαρση τής σημαίας, ούτε έκκλησιασμός τών μαθητών. Έξάλλου ένας Έλληνας βουλευτής τής Άριστεράς με έρώτηση του ζητάει νά πληροφορηθεί – προσέξτε τι ζητάει νά πληροφορηθεί - «γιατί γίνεται – ρωτάει - άκόμη Άγιασμός στα σχολεία επί τή ένάρξει τών μαθημάτων;» Δηλαδή για αυτόν τό βουλευτή και για τούς όμοίους του, όλα τά προβλήματα έλύθησαν και έμεινε μόνο το ζήτημα του άγιασμού με τήν έναρξη τών μαθημάτων στα σχολεία. Και ενώ άπασχολούνται με αυτό το δευτερεύον και τριτεύον, όπως θέλετε πέστε το, θέμα, δέν τούς ενδιαφέρει καθόλου τό ότι υπάρχουν πολλές διαλυμένες οικογένειες. Δέν τούς ενδιαφέρει ότι υπάρχουν γερασμένα νιάτα σήμερα. Ότι πολλοί νέοι δουλεύουν στα πάθη τά σαρκικά και στα ναρκωτικά. Κάθε μέρα αν διαβάσετε μία έφημερίδα άθηναϊκή, θά δείτε έχουμε θύματα από ναρκωτικά. Δέν άνησυχοϋν από τήν ποικίλη άνηθικότητα, τά κρούσματα τής παιδραστίας, που έχουν και αυτά αύξηθεί τόν τελευταίο καιρό, τίς κλοπές, και τίς ληστείες, τούς φόνους και τά έγκλήματα που τους τελευταίους καιρούς έχουν πάρει σοβαρότατες διαστάσεις, τούς πειράζει – βλέπετε - ή φιλανθρωπική εργασία και δραστηριότητα τής Έκκλησίας, τό κήρυγμα, ή κατήχηση. Η οποία μέσα σε αυτή τή θύελλα ή Έκκλησία προσπαθεί νά έπισυνάξει, όπως λέει και το Εύαγγέλιο «υπό τās πτέρυγας» τούς Χριστιανούς οι όποίοι έχουν καταποτηθεί από αυτά τά ληστρικά μέσα τής Κυβερνήσεως, τής Πολιτείας νά τό πώ καλύτερα. Αλλά και τούτη ή κυβέρνηση ή τωρινή, δέν πάει πίσω, μάλλον χειρότερη είναι από τίς προηγούμενες. Η Έκκλησία, λοιπόν, προσπαθεί νά έμνηνεύσει κουράγιο και θάρρος στους χριστιανούς. Νά τούς πεί - και τούς τό λέει - ότι θά έρθουν καλύτεροι καιροί. Δέν

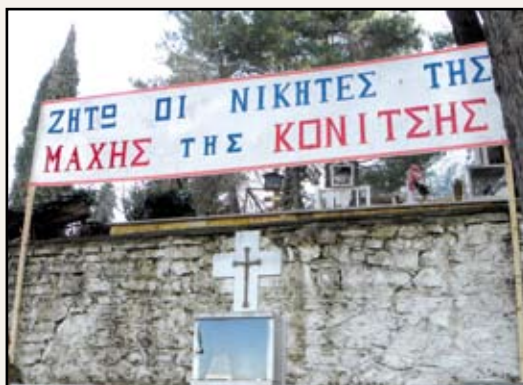

κινδυνεύει; Κινδυνεύει από τούς λυμεώνες του δημοσίου χρήματος, από τούς κλέφτες, τούς άπατεώνες και τούς παλιανθρώπους που έχουν πληθυνθεί όσο ποτέ άλλοτε σήμερα. Από αυτούς κινδυνεύει ή Δημοκρατία. Κι όμως ή Πολιτεία έπιδεικτικά άρνείται νά μετασχει σε αυτά τά μνημόσυνα. Διότι αν δέν είχαν πέσει αυτοί οι γενναίοι προασπιστές, τηλεγραφόξυλα θά ποτίζανε σήμερα αυτοί που μάς κυβερνάνε, και εγώ μαζί, και σεις μαζί. Αυτό θά γινόταν.

Γι αυτό, άδελφοί μου, πρέπει νά ποϋμε ότι ή Δημοκρατία δέν κινδυνεύει από τούς Ευελπίδες. Αλλά θά ρωτήσετε «Αλήθεια, έχουμε δημοκρατία σήμερα»; Αυτό που ζοϋμε είναι δημοκρατία; Μά δέν είναι δημοκρατία αυτό. Έχουμε γίνει προτεκτοράτο και μάς κυβερνούν οι άπατεώνες τής Ευρώπης που έχουν θεοποιήσει τό χρήμα & εκβιάζουν τίς μικρές κάπως χώρες, μεταξύ τών όποιων και τήν Ελλάδα μας.

Γι αυτό άδελφοί συνέλληνες κρατάτε γερά τήν Όρθόδοξη πίστη και τήν Ελλάδα. Νά δώσει δε ό Θεός νά ανανήψει ή Ηγεσία μας και να οδηγήσει τή χώρα μας στους καταξιωμένους δρόμους του ιστορικού της χρέους, του καθήκοντος και τής τιμής. Κι ό καθένας μας από τό δικό του «μετερίζι» άς κάνει τό χρέος του. Ψηλά οι καρδιές. Ψηλά οι σημαίες. Ο Χριστός θά νικήσει. Η Ελλάδα θά ζήσει και θά μεγαλοουργήσει. Όλοι στις επάλξεις του χρέους. Γι' αυτό, νομίζω, είναι δικαίον και πρέπον όλοι μαζί νά αναφωνήσουμε:

ZHTΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ! - ΖΗΤΩ !

Δέν

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΦΡΟΝΙΜΑ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Θά εορτάσουμε και φέτος οι Έλληνες με μεγάλη λαμπρότητα την εθνεγερσία της 25ης Μαρτίου 1821. Ο σημασιολογισμός των μπαλκονιών των σπιτιών μας καθώς και η παρουσία όλων μας στην μαθητική και Στρατιωτική παρέλαση θα είναι ο ελάχιστος φόρος τιμής στην μνήμη των Ηρωικών προγόνων μας που έκαναν την Επανάσταση του 1821 απέναντι στην, τότε, ισχυρή Οθωμανική αυτοκρατορία που τρόμαζε την Ευρώπη. Μία χούφτα αδούλων Έλλήνων στη Μολδοβλαχία και άλλοι τόσοι στην Πελοπόννησο ξεκίνησαν τον αγώνα για την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού. Μόνη τους Δύναμη ή Πίστη στο Θεό και το Δίκαιο του άπελευθερωτικού αγώνα. Τί και αν πέρασαν τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς από των Τούρκο δυνάστη, ποτέ δεν ξέχασαν ότι ήταν ένδοξοι απόγονοι μεγάλων

τούς γενναίους Έλληνες που θυσίαστηκαν στον απελευθερωτικό αγώνα.

Είναι δύσκολο και ίσως δεν μπορεί κανείς σήμερα, με τα δεδομένα της εποχής μας, να καταλάβει το μεγαλείο της ψυχής εκείνων των Ελλήνων. Τί και αν ήξεραν λίγα έως καθόλου γράμματα, ή φλόγα για Έλευθερία και ή αγάπη τους για την Πατρίδα ήταν απέραντη. Θυσίασαν κυριολεκτικά τα πάντα για την Ελλάδα και την Χριστιανική τους Πίστη χωρίς να υπολογίσουν τίποτα. Πάλι ο Αρχιστράτηγος του 1821 Θεόδωρος Κολοκοτρώνης μας λέει: «Ο κόσμος μάς έλεγε τρελούς. Ήμεϊς, αν δεν είμεθα τρελλοί, δεν κάναμε την επανάσταση, διατί ήθέλαμε συλλογισθεί πρώτον διά πολεμοφόδια, καβαλλάρια μας, πυροβολικό μας, πυροτοποθήκες μας, τα μαγαζιά μας, ήθέλαμε λογαριάσει τη δύναμη την εδική μας, την τούρκικη δύναμη. Τώρα όπου ενίκησαμε, όπου ετελειώσαμε με καλό τον πόλεμό μας, μακαριζόμεθα, επαινόμεθα. Αν δεν ετύχουσαμε, ήθέλαμε τρώγει κατάρες, αναθέματα».

Αξιζει να αναφέρουμε κάποια ονόματα από τις ήρωικές μορφές εκείνης της ένδοξης γενιάς Ελλήνων που μάς απελευθέρωσαν από τον Τούρκο κατακτητή: Υψηλάντης, Αλέξανδρος, Οδυσσεύς Ανδρούτσος, Αθανάσιος Διάκος, Καραϊσκάκης, Γιώργος, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Μαντώ Μαυρογένους, Μαυρομιχάλης, Πετρομπίης, Παπαφλέσσας, Γρηγόριος (Δικαίος), Κίτσος Τζαβέ-

λας, Ίωάννης Μακρυγιάννης, Διονύσιος Σολωμός, Ίωάννης Καποδίστριας, Κωνσταντίνος Κανάρης, Μάρκος Μπότσαρης, Ανδρέας Μιαούλης, Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα κ.α. Όλα αυτά τότε. Μεγάλες στιγμές ήρωισμού και θυσίας. Τώρα, αν σήμερα ρωτήσει κανείς κάποιο παιδί για το ποιοί είναι οι ανωτέρω Ήρωες θα έκπλαγεί από την απάντηση που θα πάρει. Διότι δεν θα γνωρίζει κάτι. Μεθοδικά αλλά στραθερά οι γραικύλοι και οι ψευτοπροοδευτικοί που ήταν στο ύπουργείο ΕΘΝΙΚΗΣ Παιδείας απέκοψαν την νέα γενιά Ελλήνων από τις ρίζες της και τους Ηρωικούς Προγόνους της. Στο όνομα της "δημοκρατίας", της "συμφιλίωσης των λαών" και άλλων φαιδρών επίσημων δεν διδάσκεται ο αγώνας της εθνεγερσίας του 1821 των Ελλήνων απέναντι στους Τούρκους. Τουλάχιστον στην Γ' τάξη του Λυκείου οι μαθητές ΔΕΝ διδάσκονται για τις μάχες της Αλαμάνας, της Τριπολιτσάς, των Δερβενακίων, για τὸ Μανιάκι κ.α, αλλά για τη θέση που πήραν οι Μεγάλες Δυνάμεις απέναντι στο ελληνικό ζήτημα. Και βέβαια αυτό δεν συμβαίνει τυχαία. Ξέρουν ότι οι Έλληνες θα σβήσουν ως έθνος όταν αποκοπούν από τις πατροπαράδοτες αξίες που είχαν και αρχίσουν να νιώθουν πολίτες του κόσμου, χωρίς πατρίδα, χωρίς Ίδανικά. Βλέπουμε ακόμη ένα "καλό" της περιφημής "μεταπολίτευσης".

Άς ελπίσουμε λοιπόν σύντομα, σύν Θεω, αυτός ο κατήφορος που έχουμε πάρει να σταματήσει. Και το εθνικό σκάφος που λέγεται "ΕΛΛΑΣ" να απομακρυνθεί από τα παγόβουνα της παρακμής και της σήψης. Είθε να βρεθεί ο Ήγερτης που θά αποτελεί φτεινή πυξίδα και θά δώσει στον προδομένο αυτό λαό την ελπίδα ότι θά επιστρέψουν οι καλές ημέρες και θά ολοκληρώσει το έργο των Ηρωικών προγόνων μας που ξεκίνησε το 1821. Όψομεθα...

ARTEMIOS

Ελλήνων όπως του Περικλή, του Αριστοτέλη, του Πλάτωνα, του Λεωνίδα, του Μιλτιάδη, του τελευταίου Αυτοκράτορα της Πόλης Κωνσταντίνου ΙΑ' Παλαιολόγου. Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια του Αρχιστράτηγου της εθνεγερσίας Θεόδωρου Κολοκοτρώνη: «**Η επανάστασις ή εδική μας δεν ομοιάζει με καμμιάν άπ' όσες γίνονται την σημερινον εις την Ευρώπην. Της Ευρώπης αι επαναστάσεις έναντιον των διοικήσεων των είναι έμφύλιος πόλεμος. Ο έδικός μας πόλεμος ήτο ο πλέον δικαίος, ήτον έθνος με άλλο έθνος, ήτο με ένα λαόν, όπου ποτέ δεν ήθέλησε να αναγνωριστεί ως τοιοούτος, ούτε να όρκισθεί, παρά μόνο ό,τι έκαμε ή βία. Ούτε ο Σουλτάνος ήθέλησε ποτέ να θεωρήσει τον ελληνικόν λαόν ως λαόν, άλλ' ως σκλάβους. Μία φοράν, όταν επήραμε τό Ναύπλιο, ήλθεν ο Άμιλτον να με ιδεί. Μοί ειπέ ότι: «Πρέπει οι Έλληνες να ζητήσουν συμβιβασμό, και ή Άγγλία να μεσιτεύσει». Εγώ του άποκριθηκα, ότι: «Αυτό δεν γίνεται ποτέ, έλευθερία ή θάνατος. Έμεις, καπιτάν Άμιλτον, ποτέ συμβιβασμό δεν έκάμαμε με τους Τούρκους. Άλλους έκοψε, άλλους σκλάβωσε με τό σπαθί και άλλοι, καθώς ήμεϊς, έζούσαμε έλεύθεροι από γενεά εις γενεά. Ο βασιλεύς μάς έσκοτώθη, καμμία συνθήκη δεν έκαμε, ή φρουρά του είχε παντοτινό πόλεμο με τους Τούρκους και δύο φρούρια ήτον πάντοτε άνυπότακτα». Με ειπέ: «Ποία είναι ή βασιλική φρουρά του, ποία είναι τά φρούρια»; - «**Η φρουρά του βασιλέως μας είναι οι λεγόμενοι Κλέφται, τά φρούρια ή Μάνη και τό Σούλι και τά βουνά». Έτσι δεν με όμιλησε πλέον.****

Καθοριστικής σημασίας για την νίκη του αγώνα απέναντι στον Τούρκο ήταν και ή συμβολή της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός εύλόγησε τά όπλα των Ελλήνων ώστε ή Θεία Χάρις να στεφανώσει με δάφνες εκείνους

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Άριθ. Πρωτ. 15
Έν Δελβινάκιω τή 19η Μαρτίου 2012
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 154η

ΘΕΜΑ:
Τότε αγώνας, με σύμμαχο την φτώχεια, για την Ελλάδα. Σήμερα, τι ;

Αγαπητοί μου Χριστιανοί,

-Α-

Η εθνική επέτειος της 25ης Μαρτίου 1821 μάς γυρίζει 191 χρόνια πίσω. Και μάς φέρνει στην Αγία Λαύρα, στα Δερβενάκια, στο Μανιάκι, στην Γραβιά, στο Μεσολόγγι, στην Χίο και στα Ψαρά. Σε όλους εκείνους τους θρυλικούς και αιματοπότιστους τόπους, όπου οι Έλληνες, με ελάχιστα πολεμικά μέσα, τὰ έβαλαν με την πανίσχυρη τότε Οθωμανική Αυτοκρατορία. Και την ενίκησαν κατά κράτος. Μόνοι τους, με την Ευρώπη έχθρική απέναντί τους, αφού έτσι τὸ ήθελε ή λεγόμενη «ερά», αλλά στην πραγματικότητα **άνιερη συμμαχία**, που είχε επί κεφαλής ένα φοβερό μισέλληνα, τὸν διαβόητο Μέττερνιχ.

-Β-

Αξιζει να δοϋμε τις συνθήκες που προηγήθηκαν της εθνικής μας Παλιγγενεσίας, αλλά και τὸ τι επακολούθησε μετά τὸ τέλος της Επανάστασης και την δημιουργία του μικρού Ελληνικού Κράτους. Κάποιοι κατηγοροϋν τους προκρίτους ότι εκμεταλλεύονταν τὸς συμπατριώτες τους και ότι ἐπλοϋτιζαν σε βάρος τὸν ραγιάδων Ελλήνων. Και τὸς κληρικούς κατηγοροϋν, ιδιαίτερα τὸς ἀρχιερείς, ότι καλοπερνούσαν κάνοντας τὰ χατήρια τὸν Τούρκων. Για ὠρισμένα - ελάχιστα, πάντως, πρόσωπα - πιθανῶς να ισχύουν αὐτοί οι χαρακτηρισμοί. Άλλωστε, τις ἀνθρώπινες κοινωνίες ποτέ δεν τις ἀποτελοϋσαν μόνον ἄγγελοι. Στο σύνολό τους, ὅμως, οί πρόκριτοι και ὁ Κλήρος και τὰ Μοναστήρια τὰ έδωσαν ὅλα για τὸν ἱερό Ἀγώνα. Κι ὄχι μόνο χρήματα και πλοία και τροφές και πολεμοφόδια πρόσφεραν για την λευτεριά, μα και την ζωή τους κι' αὐτά τὰ παιδιά τους. Διαβάζουμε για την Μόσχω, την γυναίκα του Λάμπρου Τζαβέλα : Τὸ καλοκαίρι του 1792 ὁ Λάμπρος Τζαβέλας, αφού παράτησε τὸν γίό του τὸν Φῶτο, ὄμρο στα χέρια του Ἀλή πασά, ἤρθε στο Σούλι. Ὅχι με σκοπό να τὸ παραδώσει, ὅπως ξεπλάνεψε τὸν Ἀλή για να τὸν ελευθερώσει, μα να ξεσηκώσει τὸς Σουλιώτες να χτυπήσουν τὸς Ἀλβανούς του φοβεροϋ πασά τὸν Ίωαννίνων. - Άιντε, στ' ἄρματα, μικροί και μεγάλοι, ἄντρες και γυναίκες, εἶπε ὁ Λάμπρος, τελειώνοντας στη συναξη, που είχαν οί Σουλιώτικες φάρες. - Μα ὁ Φῶτος είναι στα χέρια του ἔχθρου, τὸλμησε να ξεστομίσει δειλά κάποιος Σουλιώτης. Και τότε, μιὰ γυναικεία φωνή ἀκούστηκε μέσα στη συναξη να του ἀπαντήσει: - Τὸ παιδί μου είναι παιδί του Σουλίου. Και σάν γλυτώσει τὸ Σούλι, γλυτώνει και τὸ παιδί μου. Μα σάν χαθῆ τὸ Σούλι, ἔ'ς ἄς χάθῃ κι' ὁ Φῶτος μου κι' ἐγώ ή ἴδια. Ήταν ή μάνα του Φῶτου, ή Μόσχω Τζαβέλαίνα.

-Γ-

Κάποτε, έδωσε ὁ Θεός και ὁ πόλεμος ετελειώσε. Και μέσα από τὰ ερείπια και τις στάχτες και τὰ αἵματα που ἄφησε πίσω του, γεννήθηκε τὸ ελεύθερο, αλλά μικρό, τότε, Ἐλληνικό Κράτος. Εἶναι, ὅμως, χαρακτηριστικό, ότι ὅλοι ή σχεδόν ὅλοι, ὅσοι είχαν πρωταγωνιστήσει στον ἐπικό εκείνο Ἀγώνα είχαν μείνει φτωχοί. Κάποιοι ἔγιναν και ζητιάνοι για να ἐπιβιώσουν, ὅπως ὁ ἥρωας Νικηταρῆς και ἄλλοι. Έτσι, όταν ὁ Ίωάννης Καποδίστριας ἔγινε ὁ πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος, μιλώντας στην Δ' Ἐθνοσυνέλευση (11 Ἰουλίου 1829, στο Ἄργος) εἶπε ἀνάμεσα στα ἄλλα και αὐτά : «Όσοι ἐξ ὑμῶν συμμετάσχουν εις την Κυβερνησιν θέλουν γνωρίσει, ότι δεν είναι δυνατόν να λαμβάνουν μισθοῦς ἀναλόγους μετὸν βαθμὸν του ὑπουργήματός των, ἀλλ' ότι οί μισθοί οὔτοι πρέπει να ἀναλογοϋν με τὰ χρηματικά μέσα, τὰ ὁποία ἔχει ή Κυβέρνησις εις την ἐξουσίαν της». Και τελείωσε την ὁμιλία του μ' αὐτή την βαρυσήμαντη δήλωση: «**Ἀρνούμαι να ἐγγισσομεθα εν μέσω ερειπίων και ἀνθρώπων βυθισμένων εις ἐσχάτην πενίαν**». «**Η Ἑλλάς δεν είναι εις θέσιν να διατηρῆ ἄρχοντας με ἐπιχορηγήσεις**», σημειώνει χαρακτηριστικά ὁ εθνικός μας Ἱστορικός Κων/ντίνος Παπαρηγόπουλος.

-Δ-

Σήμερα, ὅμως, ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, τι βλέπουμε και τι ζοϋμε, 191 χρόνια μετά την Επανάσταση του 1821 ; Βλέπουμε και ζοϋμε την ἀγαπημένη μας Πατρίδα, την Ελλάδα, να ἔχη καταντήσει ὁ φτωχός συγγενής της Ευρώπης, ή ὁποία, «χωρίς περισκεψη, χωρίς αἰδῶ», ταπεινῶνε συνεχῶς τὸν Ἐλληνικό Λαό, τὸν ὁποῖο ένα μέρος του πολιτικού κόσμου ὠδήγησε στα ὅρια της φτώχειας και της κοινωνικής συμφορῆς. Αλλά ἐνῶ ὁ Λαός

μας ζή αυτές τις τραγικές καταστάσεις, που μέχρις ενός σημείου θυμίζουν την φοβερή γερμανική κατοχή (1941-1944), κάποιον από τους άρχοντες του Τόπου (Βουλευτές, Υπουργοί και άλλοι παρατρεχάμενοι) άπολαμβάνουν μισθούς ήγεμονικούς «εύφραϊνόμενοι καθ' ήμεραν λαμπρώς», κατά την ευαγγελική έκφραση, και δείχνουν να μη τους πολυνοιάζει το γεγονός ότι όπου εμφανίζονται γίνονται άντικείμενα της έντονης λαϊκής άποδοκιμασίας. Πάντως, πιστεύουμε ότι θα ήταν καλό και ώφέλιμο να σκύψουν στις σελίδες της Ελληνικής Επανάστασης και να μιμηθούν τους σεμνούς εκείνους ήρωες, που τὰ έδωσαν όλα για την Πατρίδα και πολλοί - όπως είπαμε - πέθαναν στην «ψάθα». Να μιμηθούν, πρό παντός, τον γενναίο και σεμνό Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια. Και να αναλογισθούν την ευθύνη τους για το σημερινό κατάντημα της Χώρας, ώστε να σέβονται τον μόχθο και τον ιδρώτα του Λαού μας. Γιατί δεν μπορεί ένας Βουλευτής, για παράδειγμα, να παίρνει μηνιαίο μισθό 6.000 ΕΥΡΩ, με πλήθος «άβάντες», κί ένας μεροκαματιάρας, ένας πολύτεκνος, ένας συνταξιούχος να υποχρεώνεται να ζή με «ψιχουλα» και να είναι το εύκολο θύμα στην φορομπηχτική μαγία της Πολιτείας.

-Ε-

Άλλά, άς διώξουμε αυτές τις μελαγχολικές σκέψεις. Σήμερα, «γιορτάζει ή Παναγία, γιορτάζει κί ή Πατρίδα». Άς χαρούμε την πανηγυρική Θεία Λειτουργία, την μαθητική και στρατιωτική παρέλαση, κί άς ύψώσουμε τον νοϋ και την καρδιά μας προς τὰ άνω, προς τον Άγιο Θεό, από τον Όσιο και μόνο θά έλθη ή σωτηρία και ή έθνική μας λύτρωση. Άς σκεφθούμε, άκόμη, τους Βορειοηπειρώτες και τους Κυπρίους άδελφούς, κί άς προσευχώμαστε για την έθνική τους άποκατάσταση.

Χρόνια πολλά, καλά και άγια, χρόνια εύλογημένα, για ός, τις οικογένειές σας, τὰ παιδιά σας και όλόκληρο τον κόσμο, Κί όπως λέει ο στρατηγός Μακρυγιάννης, «άν θέλωμεν τὸ λίγο να γένη μεγάλον, πρέπει να λατρεύωμε Θεόν, ν' αγαπάμε Πατρίδα · νάχωμεν άρετή, και τὰ παιδιά μας να τὰ μαθαίνωμεν γράμματα και ήθική». Επί δε τούτοις, Διατελώ

Διάπυρος προς Χριστόν ευχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Δρυϊνούπολεως, Πωγωνιανής και Κονίτισης Α Ν Δ Ρ Ε Α Σ

ΑΜΑΥΡΩΣΗ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

Θλιβερά γεγονότα έλαβαν χώρα στην Ελλάδα κατά τον έορτασμό της έθνικής επετείου της 25ης Μαρτίου 1821. Σέ κάποιες μεγάλες, όπως οδήγησαν, πόλεις σημειώθηκαν έκτροπα από μικρές ομάδες, με άποτέλεσμα ή Άστυνομία να προβή σε συλλήψεις και προσαγωγές, ενώ στο Ηράκλειο της Κρήτης τελικώς ή παρέλαση ματαιώθηκε. Έξ άλλου, στην Αθήνα είχαν ληφθή δραστικά άστυνομικά μέτρα, γεγονός που άπέτρεψε τους πολίτες από του να παρακολουθήσουν την - κατά κοινή όμολογία - μεγαλειώδη στρατιωτική παρέλαση.

Υπήρξε γενική άποδοκιμασία του πολιτικού κόσμου, ό οποίος δικαίως θεωρείται υπαίτιος του σημερινού κατάντηματος της Χώρας. Και διερωτάται κανείς, πώς τὰ ίδια αυτά πρόσωπα θα ζητήσουν την ψήφο του Ελληνικού Λαού στις γενικές εκλογές ; Εκτός αν σε κάποιους περισσεύη τὸ θράσος ...

Άνεξάρτητα, όμως, από αυτά, ή άμαύρωση της επετείου από μικρές, έστω, μειοψηφίες, συνιστά γεγονός άπαράδεκτο. Και μάλιστα, όταν ό άπόδημος Ελληνισμός, όπου γής, γιώρτασε με λαμπρότητα την Έθνική μας Παλιγγενεσία. Πρέπει όλοι να κατανοήσουν, ότι δεν τιμώνται οι «έπίσημοι» στις παρελάσεις, αλλά οι ήρωες που αγωνίστηκαν με την άνδρεία και την φλόγα της ψυχής τους για να είμαστε έμεις σήμερα ελεύθεροι. Πάντως, οι παρελάσεις πρέπει, ούτως ή άλλως, να συνεχιστούν, αν θέλωμε να είμαστε Έθνος ελεύθερο και υπερήφανο.

“B.B.”

«Είμαστε ελεύθεροι και θα μείνουμε ελεύθεροι. Δεν θα γίνουμε ύποχείριοι τών Εύρωπαίων»

Όμιλία Σεβασμ. Ανδρέου στην Έορτή της 25ης Μαρτίου 2012 στην Κόνιτσα

Οι έθνικές έορτές στην Κόνιτσα έχουν κάτι τὸ ξεχωριστό. Αναπνέει κανείς τις ήμέρες αυτές Ελλάδα. Ο πρωϊνός εκκλησιασμός, ή επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο της πόλεως με την κατάθεση στεφάνων σ' αυτό, ή ανάλογη όμιλία στο Δημαρχείο της Κονίτισης από κάποιον εκπαιδευτικό, ή λεβέντικη παρέλαση τών Σχολείων και του Στρατού μας, οι δημοτικοί χοροί στην Κεντρική Πλατεία της Πόλεως, ή μικρή δεξίωση του 583 Τ.Π. προς τις άρχές του τόπου και ή άπογευματινή έορτή με τὰ τραγούδια, τὸ θεατρικό και τους παραδοσιακούς χορούς αναπτερώνουν τὸ πατριωτικό φρόνημα του άκριτα λαού .

Χαρακτηριστικός πάντοτε και ένθουσιώδης, είναι ό χαιρετισμός του Μητροπολίτου Δρυϊνούπολεως, Πωγωνιανής και Κονίτισης κ. Ανδρέου, που άναγκάζει τους παρευρισκόμενους στην αίθουσα Εκδηλώσεων του Γυμνασίου - Λυκείου να ξεπούν σε χειροκροτήματα. Να τί τόνισε ο Μητροπολίτης.

«Η γιορτή ήταν μιὰ πανδαισία, δεν ήταν απλώς γιορτή, ή οποία μās μετέφερε σ' εκείνα τὰ χρόνια όπου μιὰ χούφτα Έλληνες τὰ έβραλαν με την πανίσχυρη τότε Όθωμανική Αύτοκρατορία και την συνέτριψαν. Και πολέμησαν όταν ή Εύρώπη με την Ιερά, λεγομένη Ιερά, με την άνιερη στην πραγματικότητα Συμμαχία, επικεφαλής της οποίας ήταν ο φοβερός μισέλληνας Μέττερνιχ, πολέμουσε την ιδέα της άνεξαρτησίας της Ελλάδος. Οι Έλληνες πέτυχαν, όμως, με την βοήθεια του Θεού και με την λεβεντιά τους. Έχουν περάσει 191 χρόνια από τότε. Και τώρα, χωρίς να τὸ καταλάβουμε καλά - καλά, βρισκόμαστε σε μιὰ έξαρτηση. Είμαστε ύποχείριοι τών Εύρωπαίων. Και θα έλεγε κανείς ότι εντάξει να συνεργαστούμε με τους Εύρωπαίους. Να συνεργαστούμε αλλά πώς όμως; Ίσότητα να συνεργαστούμε, ως ελεύθεροι άνθρωποι. Όχι ως άνθρωποι, που θέλουν εκείνοι να μās κάνουν ρομπότ και δούλους. Αυτό δεν πρόκειται να τὸ δεχθούμε ποτέ. Δεν πρέπει να τὸ δεχθούμε ποτέ αυτό. Είμαστε ελεύθεροι και θα μείνουμε ελεύθεροι. (Χειροκροτήματα).

Άλλά, όπως λέει ένα λόγιο, «όπου φτώχια και γκρίνια», τὸ είδαμε αυτό στον πολιτικό κόσμο, που ό ένας έριχνε τις ευθύνες στον άλλον, για τὸ κατάντημα της Χώρας, τὸ οποίο μās οδήγησαν. Και είναι λυπηρόν ότι έξ' αίτίας αυτής της οικονομικής κρίσεως, έχουν μπει στο περιθώριο τὰ έθνικά μας θέματα : Τὸ Βορειοηπειρωτικό, τὸ Κυπριακό, τὸ λεγόμενο «Μακεδονικό», ή Θράκη και τὸ Αιγαίο.

Θά ήθελα τώρα παιδιά να πω κάτι σε σας. Ξέρετε ότι δεν χαιδεύω αυτά, έχω συνηθίσει να λέω τὰ πράγματα με τὸ νομá τους, έτσι θά σας τὰ πω και τώρα, όπως κάνω πάντοτε. Μετά από λίγα χρόνια, εδώ που καθόμαστε τώρα έμεις οι μεγαλύτεροι, θά είστε έσείς. Θά έχουν περάσει τὰ χρόνια - μην νομίζετε ότι θά είστε πάντα παιδιά - και εδώ που είστε τώρα θά είναι κάποια άλλα παιδιά εκείνου του καιρού. Λέω, λοιπόν, ότι δεν θά θέλετε, δεν πρέπει να θέλετε, δεν μπορεί να θέλετε, να σας άποδοκιμάζουν όπως γίνεται τώρα με τον πολιτικό κόσμο. Είναι κατáπτωσις αυτό. Γ' αυτό, λοιπόν, χρειάζεται για να μην συμβεί αυτό τὸ πράγμα, τὸ οποίο δεν είναι και δύσκολο να επαναληφθεί, χρειάζεται «να μεθύσετε με τ' άθανάτο κρασί του '21», όπως τόσο επίγραμματικά τὸ έχει διατυπώσει ο δεύτερος έθνικός μας ποιητής, ο Κωστής Παλαμάς. Και επειδή έχω κάποια θέση στην κοινωνία, και έχω και κάποια ήλικία - ίσως είμαι ό μεγαλύτερος από όσους είναι εδώ μέσα, κάποιον μπορεί λίγο να με περνούν στα χρόνια, γέρασα κε Δήμαρχε - θά σας πω μερικά πράγματα σαν πνευματικός πατέρας.

Πρώτον. Έχάρηκα που πληροφορήθηκα ότι δεν παραμελήσατε τὰ μαθήματά σας λόγω της προετοιμασίας της έορτής. Έτσι να συνεχίσετε, και να ξέρετε ότι αυτό που λέγαν οι άρχαιοί πρόγονοί μας ίσχυει πάντοτε. «Τὰ άγαθὰ κόποις κτώνται». Θά κουραστείτε, θά μοχθήσετε για ν' άποκτήσετε την μόρφωσή σας ή την επαγγελματική σας κατάρτιση, ώστε ν' άποδώσετε στην κοινωνία και να άποδείξετε στους ξένους, και μάλιστα στην κα Καγκελάριο της Γερμανίας ότι δεν είμαστε ούτε τεμπέληδες, ούτε άκνηροί, αλλά οι Έλληνες εργάζονται (χειροκροτήματα).

Τὸ δεύτερον, να αγαπάτε βαθειά την Ελλάδα. Ξέρετε, παιδιά, άκούω μερικές φορές παίρνουμε, λείει, σκόρδα από την Τουρκία, μαϊντανό από τὸ Ισραήλ, άκτινίδια από την Χιλή κ.ο.κ. Και τώρα τελευταία παίρνουμε λάδι από μιὰ χώρα που δεν έχει ούτε μιὰ έλιά : από την Γερμανία, ή οποία παίρνει τὸ ελαιόλαδο

Μαθητές και μαθήτριες του Γυμνασίου και Λυκείου Κονίτισης τιμήσαν με την παρέλαση και με τη γιορτή που έκαναν (άριστερή φωτό) τους ήρωες του '21.

της Ελλάδος, βάζει μιὰ έπίκετα άπ' έξω και μās λέει αυτό είναι λάδι Γερμανίας. Αυτό πρέπει να σταματήσει και θά τὸ σταματήσετε έσείς παιδιά (χειροκροτήματα). Αυτό σημαίνει ότι αγαπάμε την Ελλάδα. Αγαπάμε τον τόπο που γεννηθήκαμε, τον τόπο που μεγαλωήσαμε, τον τόπο ό οποίος μās άνηκει και όφειλουμε να τον παραδώσουμε στις ερχόμενες γενεές πιό καλό, πιό μεγάλο, πιό τρανό. Αυτό τὸ δεύτερο.

Τὸ τρίτο, να αγαπάτε και να σέβεστε την Έκκλησία, παιδιά. Και να σας τὸ πω άλλη μιὰ φορά. Έκκλησία δεν είμαι εγώ. Όχι. Άν κάποιος τὸ νομίζει κάνει λάθος. Ούτε οι ιερείς μας είναι ή Έκκλησία. Είμαστε όλοι μαζί. «Είναι ό Ίησούς Χριστός παρατεινόμενος εις τους αιώνες», όπως πολύ ώραία είπε ο Άγιος Αύγουστίνος. Να αγαπάμε την Έκκλησία, παιδιά. Βλέπετε τι έγινε τώρα ; Η Έκκλησία κάνει συσσίτια, ή Έκκλησία περιθάλλει τους φτωχούς και άς την βρίζουν την Έκκλησία. Γιατί νοιώθει τὸ χρέος της να ανταποκριθεί στις άνάγκες τών ανθρώπων πέρα από τὸ πνευματικό θέμα, που είναι πρώτιστο, βεβαίως, για την Έκκλησία. Ν' αγαπάτε, λοιπόν, την Έκκλησία, παρα τὰ λάθη και παραλείψεις κάποιων εκπροσώπων της.

Και τὸ τελευταίο που θά ήθελα να σας πω, και παρακαλώ να τὸ προσέξετε ιδιαίτερα, είναι τὸ να μην προσκολληθείτε ποτέ στο άρμα ξένων κρατῶν και ξένων ιδεολογιών. Χριστός και Έλλάδα θά είναι παιδιά τὸ σύνθημα σας. (χειροκροτήματα). Πάνω σ' αυτό: Στα χρόνια της Επανάστασης είχαν δημιουργηθεί τρία κόμματα: τών Γαλλόφιλων, τών Αγγλόφιλων και τών Ρωσόφιλων. Κάποτε, λοιπόν, ρώτησαν τον Γέρο του Μωριά, τον Κολοκοτρώνη.- Στρατηγέ, του είπαν, είσαι Γαλλόφιλος; -Όχι. -Είσαι Αγγλόφιλος; -Όχι. - Είσαι Ρωσόφιλος; - Όχι. - Έ, τότε, στρατηγέ, τι είσαι; Και εκείνος άπήντησε άπλά, αλλά με πάσαν ειλικρίνεια: - Είμαι Θεόφιλος. Δηλαδή: Αγαπώ τον Θεό, αγαπώ την Ελλάδα. Και σεις, παιδιά, Θεόφιλοι να είστε. Ν' αγαπάτε τον Θεό, ν' αγαπάτε την Ελλάδα. Χρόνια πολλά, ό Χριστός μαζί σας να είναι».

Χ. Ί. Αμαραντινός

Σελίδες Ιστορίας

Τρεις άγνωστες επέτειοι του Φεβρουαρίου.

Γεώργιος Κουρκούτας - Καθηγητής Φιλολόγος

Όλοι γνωρίζουμε ότι κάποιοι μήνες στην σύγχρονη Ελληνική πραγματικότητα έχουν την δική τους ξεχωριστή σημασία. Είτε επειδή έτσι διδαχθήκαμε στα σχολικά μας χρόνια είτε επειδή αποτελούν πλήθος οι εκδηλώσεις για αυτές τις στιγμές του Έλληνισμού, ο Μάρτιος έχει συνδεθεί για παράδειγμα με το μέγα γεγονός της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 και ο Οκτώβριος με τις Νίκες των Βαλκανικών Πολέμων και με το ΟΧΙ του 1940.

Αυτή όμως η διαπίστωση δεν μπορεί να παραλείψει πώς υπάρχουν και άλλα μεγάλα ιστορικά γεγονότα σε άλλες σελίδες του Ημερολογίου του Λαού μας. Τό ότι δεν τα γνωρίζουμε οφείλεται ίσως στο ότι δεν συνειδητοποιήσαμε πλήρως την σημασία τους ή στο ότι, ακόμη κι αν τα γνωρίζουμε, δεν τα προβάλαμε όσο έπρεπε. Σε αυτά καταλέγονται και τρεις επέτειοι του Φεβρουαρίου που συνδέονται με τον Έλληνα του 19ου αιώνα και την έκκινηση της Έλευθρης Ζωής του, ύστερα από 4 αιώνες σκλαβιάς στον Όθωμανό Δυναστί. Σε αυτές αφιερώνουμε το παρόν άρθρο, που πιστεύουμε να λειτουργήσει ως αφορμή ή παρότρυνση να μάθουμε και τις λιγότερο γνωστές Σελίδες Ιστορίας του Έθνους μας.

24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1821: Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΞΕΚΙΝΑ ΣΤΗΝ ΜΟΛΔΟΒΛΑΧΙΑ

Την οργάνωση για μία, αυτήν την φορά επιτυχημένη, κήρυξη Επανάστασης των Ελλήνων έναντι των Οθωμανών Τούρκων κατακτιτών στην δεύτερη δεκαετία του 19ου αιώνα είχε αναλάβει η Φιλική Έταιρεία. Με άκρα μυστικότητα τα μέλη της μούσαν στην προετοιμασία του Αγώνα Έλληνες από κάθε κοινωνική ομάδα (από ιερωμένους και εμπόρους ως όπλαρχηγούς και ναύτες) και αναζητούν το πρόσωπο που θα ήγηθεί. Ύστερα από την άρνηση του Υπουργού Έξωτερικών της Ρωσίας, την θέση αυτή αναλαμβάνει ένας γνωστός Έλληνας στρατιωτικός με δράση στον ρωσικό χώρο. Ήταν ο πρίγκιπας **Αλέξανδρος Ύψηλάντης**, τραυματίας των Ναπολεοντείων Πολέμων και Υπασιστής του Τσάρου Αλεξάνδρου Α'.

Η μάχη στο Δραγατσάνι.

Κατά την οργάνωση του σχεδίου η Επανάσταση θα ξεκινούσε από την Πελοπόννησο. Στην απόφαση αυτή συνέβαλαν όχι τόσο οι άβαστοι υποσχέσεις κάποιων θερμόαιμων και υπεραισιόδοξων Φιλικών, όσο η πεποίθηση του ίδιου του Ύψηλάντη ότι οι τότε περιστάσεις ήταν οι πλέον ευνόητες. Η Οθωμανική Αυτοκρατορία αντιμετώπιζε τότε μία σειρά αντιδραστικών κινήσεων διαφόρων Πασάδων (ιδίως των περιοχών Τούντσι και Μπαρμπαρής). Σημαντικότερος όμως αντιπερισπασμός για τους Έλληνες τότε ήταν η αντίσταση του Άλη Πασά, που έκανε κι αυτούς ακόμα τους Σουλιάτες να επιστρέψουν και να συμμαχούν με τον πρώην διώκτη τους, κατά της Αυτοκρατορίας. Έπειτα υπήρχε η βεβαιότητα ότι στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες θα ξεσπασαν ταραχές πολύ σύντομα χάρη των ήδη γενομένων μυστικών ενεργειών του Ξάνθου και άλλων φιλικών από τους μνημένους όπλαρχηγούς των περιοχών αυτών, όπως του Γιωργάκη Νικολάου, από τον Όλυμπο, του Σάββα Καμινάρη, από την Πάτμο, του Γιάννη Φαρμάκη από το Μπλάτσι κ.ά.

Έτσι πιεσμένος από τις καταστάσεις ο Ύψηλάντης εκδίδει προκήρυξη ανεξαρτησίας, περνάει τον ποταμό Προύθο στις 22 Φεβρουαρίου 1821 και ύψώνει τελικά τη σημαία της Επανάστασης στις παραδουνάβιες ηγεμονίες και συγκεκριμένα στο Ιάσιο της Μολδοβλαχίας, δύο μέρες αργότερα, στις **24 Φεβρουαρίου** εκδίδοντας επαναστατική προκήρυξη με τον τίτλο «**Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος**». Η επιλογή της Μολδαβίας και της Βλαχίας θα πρέπει μάλλον να αναζητηθεί στο γεγονός ότι στις περιοχές αυτές απαγορευόταν η παραμονή του Τουρκικού στρατού, ενώ από το 1709 οι τοπικοί άρχοντες ήταν Έλληνες Φαναριώτες.

Στις 26 Φεβρουαρίου 1821 στο ναό των Τριών Ίερα-

χών τελείται δοξολογία, κατά την οποία ο Μητροπολίτης Βενιαμίν εύλογει πρόχειρη σημαία με έμβλημα το Σταυρό και, κατά το βυζαντινό τυπικό, παραδίδει το ξυφός στον Αλέξανδρο Ύψηλάντη. Κατόπιν διενεργείται έρανος για τη συλλογή ενός εκατομμυρίου γροσίων και παράλληλα έθελοντές από ολόκληρη την Ευρώπη καταφθάνουν στη Μολδαβία για να καταταχθούν στο στρατιωτικό σώμα που δημιουργήσε, οργανώνοντας μάλιστα το πρώτο τμήμα του Πυροβολικού με δύο πυροβόλα υπό τις διαταγές του Γάλλου συνταγματάρχη Όλιβιέ Βουτιέ (Olivier Voutier).

Συγκροτείται ο Ίερός Λόχος αποτελούμενος από 500 σπουδαστές. Στις 4 Μαρτίου οι Έλληνες ναυτικοί κυριεύουν και εξοπλίζουν 15 πλοία, ενώ στις 17 Μαρτίου ο Ύψηλάντης ύψώνει τη σημαία στο Βουκουρέστι, αντίμετωπίζοντας το στρατό τριών πασάδων στο Γαλάτσι, το Δραγατσάνι, τη Σλατίνα, το Σκουλένι και το Ξέκο (Γεωργάκης Ολύμπιος και Ιωάννης Φαρμάκης).

Ο στρατός του Ύψηλάντη καταστράφηκε στη μάχη του Δραγατσάνι στις 7 Ιουνίου 1821 και υποχώρησε προς τα αυστριακά σύνορα. Οι λόγοι της άποτυχίας του θα πρέπει να αναζητηθούν κυρίως στην έλλειψη αξιόμαχων δυνάμεων, στην άρνηση του ηγέτη των Βλάχων Θεοδώρου Βλαδιμιρέσκου να τον συνδράμει οικονομικά και στρατιωτικά και στον άφορισμό του Ύψηλάντη από τον Πατριάρχη Γρηγόριο Ε', κατόπιν πιέσεων της Ύψηλης Πύλης για σφαγές των Χριστιανών σε αντίποινα.

Ο Ύψηλάντης παραδόθηκε στους Αυστριακούς, φυλακίστηκε και απέλευθερώθηκε στις 24 Νοεμβρίου 1827. Η κλονισμένη υγεία του δεν του επέτρεψε έκτοτε να βοηθήσει το επαναστατημένο έθνος. Δύο μήνες μετά την άποφυλάκισή του στις 19 Ιανουαρίου 1828 πέθανε στη Βιέννη.

Η Επανάσταση του Φεβρουαρίου του 1821 στην Μολδοβλαχία είχε άτυχη έκβαση, αλλά βοήθησε την εδραίωση της Επανάστασης στην Νότια Ελλάδα (καθώς οι Τούρκοι έστειλαν στον Βορρά πολλές δυνάμεις τους και οι Έπαναστάτες κέρδισαν πολύτιμο χρόνο) και στην Ελληνική Έλευθερία τελικά. Η Ιστορική Μοίρα τό έφερε να είναι ο αδελφός του Αλεξάνδρου, ο Δημήτριος Ύψηλάντης που θα διεξαγάγει την τελευταία Μάχη του Αγώνος (Μάχη της Πέτρας). Έτσι έκλεισε ο Μεγάλος Πόλεμος της Ανεξαρτησίας που ξεκίνησε ο Αλέξανδρος Ύψηλάντης.

3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1830: Η ΕΛΛΑΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ

Ένω όλοι λίγο – πολύ γνωρίζουμε την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης (τόν Μάρτιο του 1821), ελάχιστοι ξέρουν πότε η Ελλάς έγινε Ανεξάρτητο Κράτος και άρχισε την δική της πορεία δίπλα στα άλλα Κράτη του Σύγχρονου Κόσμου. Αυτό συνέβη στο Λονδίνο στις 3 Φεβρουαρίου 1830 (με το παλιό Ημερολόγιο, που ίσχυε τότε στην Ελλάδα), με πρωταγωνίστριες τις τρεις «Προστάτιδες Δυνάμεις», την Αγγλία, την Γαλλία και την Ρωσία (που από την παρέμβασή τους στο Ναυαρίνο το 1827 και για έναν αιώνα θα καθορίζουν πολλά στο Νεοελληνικό Κράτος).

Στην Ελλάδα από τον Ιανουάριο του 1828 βρισκόταν ο Ιωάννης Καποδίστριας ως Κυβερνήτης (με έπταετή θητεία, όπως είχε όρισε η Γ' Εθνοσυνέλευση). Βρήκε μία Χώρα ερειπωμένη με πολλά τμήματά της κατεχόμενα από Τούρκους και Αιγυπτίους. Παράλληλα με το έσωτερικό του άνορθωτικό έργο, προσπάθησε, ως έμπειρος Διπλωμάτης, να κερδίσει και έδαφη και βαθμό Ανεξαρτησίας στις διεθνείς διαπραγματεύσεις. Το 1829 οι Τρεις Δυνάμεις δέχθηκαν Αυτόνομια για την Ελλάδα, ενώ και ο ίδιος ο Σουλτάνος άναγνώρισε το νέο Αυτόνομο Κράτος, ύστερα από την ήττα του στον Ρωσοτουρκικό Πόλεμο (1828-1829).

Το επόμενο βήμα θα ήταν η Ανεξαρτησία. Τους όρους όμως θα έθεταν οι Τρεις Δυνάμεις, που μονίμως συσκέπτονταν στο Λονδίνο σε πρεσβευτική Διάσκεψη.

Έτσι στις **22 Ιανουαρίου / 3 Φεβρουαρίου 1830**, η Διάσκεψη του Λονδίνου διακήρυξε την **πολιτική ανε-**

Ιωάννης Καποδίστριας. Ο πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδος.

Ξαρτησία της Ελλάδος, πράξη η οποία συνιστούσε διεθνή αναγνώριση του ελληνικού κράτους, και κατά συνέπεια την ίδρυση και την έναρξη της ύπαρξής του από την άποψη της διεθνούς κοινότητας. Η συνοριακή γραμμή του Πρωτοκόλλου της 3ης Φεβρουαρίου 1830 κρατούσε έξω από το ελληνικό έδαφος ένα μεγάλο τμήμα της Στερεάς. Επιπλέον, καθοριζόταν η πολιτειακή μορφή του νέου κράτους και παρέχόταν στις Δυνάμεις το δικαίωμα έκδοσης του βασιλιά χωρίς να έρωτηθεί ο ελληνικός λαός. Δόθηκε πλήρης άμνηστία και προβλεπόταν δικαίωμα μετανάστευσης από ή και προς «τόπον Όθωμανικών».

«Ηγεμών Αρχών της Ελλάδος» όριστηκε ο Λεοπόλδος του Σάξ-Κόμπουργκ, ο οποίος όμως άρνήθηκε το θρόνο. Αργότερα στέφθηκε Βασιλιάς του Βελγίου. Όριστηκε, με την ύπογραφή του Πρωτοκόλλου, να άποκατασταθούν οι έμπορικές δραστηριότητες και η ναυτιλία.

Οι Έλληνες, με το **Πρωτόκολλο του Λονδίνου της 3ης Φεβρουαρίου 1830**, είδαν την άπαρχή του έλεύθερου πολιτικού βίου του έθνους. Η Ελληνική Επανάσταση είχε τελειώσει και άρχιζε να ύφίσταται έπίσημα στη διεθνή κοινότητα το Έλληνικό Κράτος.

4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1843: Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Γεννημένος τον Απρίλιο του 1779 ο **Θεόδωρος Κολοκοτρώνης** βρέθηκε από νεαρός στην επαναστατική δράση για την Έλευθερία της σκλάβας Πατρίδος του. Ήδη για δεκαετίες η οικογένειά του βρισκόταν στην πρωτοπορία της κλεφταρματολικής ζωής στον Μοριά. Το 1821, σε ηλικία 51 ετών, πρωταγωνιστεί στην Επανάσταση. Μεγάλες της στιγμές έχουν την προσωπική ύπογραφή του «Γέρου του Μοριά», όπως άπεκλήθη από τον Λαό μας: Απελευθέρωση της Καλαμάτας, Βαλτέτσι, Άλωση της Τριπολιτσάς, Δερβενάκια, Απόκρουση του Ίμπραήμ.

Γνώρισε Θριάμβους και την αγάπη των τυρανισμένων ραγιάδων, αλλά είδε και τον θάνατο του γιού του Πάνου από ελληνικά χέρια. Υμνήθηκε και έγινε Θρύλος ήδη όσο ζούσε, αλλά και φυλακίστηκε δύο φορές από την Έξουσία (σε Ύδρα και Παλαμηδί). Ευτύχησε τελικά να δει την Ελλάδα έλευθερη ο ίδιος.

Ός το τέλος της Επανάστασης ο Κολοκοτρώνης συνέχισε να διαδραματίζει ενεργό ρόλο στα στρατιωτικά και πολιτικά πράγματα της εποχής. Το 1835 και ονομάστηκε από τον Βασιλιά Όθωνα στρατηγός και έλαβε το αξίωμα του «Συμβούλου της Επικρατείας». Στα τελευταία χρόνια της ζωής του ο Κολοκοτρώνης υπαγόρευσε στον Γεώργιο Τερτσέτη τα «Άπομνημονεύματά του», που κυκλοφόρησαν το 1851 με τον τίτλο Διήγησις συμβάντων της ελληνικής φυλής από τα 1770 έως τα 1836 και τα όποια αποτελούν πολύτιμη πηγή για την Ελληνική Επανάσταση. **Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης πέθανε μια νύχτα του 1843** (στις 4 Φεβρουαρίου), σε ηλικία 73 ετών, από έγκεφαλικό έπεισόδιο, έπιστρέφοντας από γλέντι στα βασιλικά ανάκτορα. Σύσσωμος ο Έλληνισμός τίμησε τον νεκρό Ήρωα, ενώ άνδριάντες κοσμοούν πολλά σημεία της Χώρας και ιστορικά μέρη όπου έλαμψε η ήγερτική του ικανότητα. Τα όσα του βρισκόνται στον έριπο άνδριάντα του στην Πλατεία Άρεως στην Τρίπολη.

Σημείο αναφοράς της όμιλίας του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στη Πνύκα (1838) αποτελεί το παρακάτω άποσπασμα: «**Όταν άποφασήσαμε να κάμομε την Επανάσταση, δεν έσυλογισθήκαμε, ούτε πόσοι είμεθα, ούτε πώς δεν έχομε άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι έβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, ούτε κανέναν φρόνιμο μās είπε: «Πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα βατσέλα;», αλλά, ως μία βροχή, έπεσε σε όλους μας η έπιθυμία της έλευθερίας μας, και όλοι, και οι κληρικοί, και οι προεστοί, και οι καπεταναίοι, και οι πεπαιδευμένοι, και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι έσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση.**»

Ο Γέρος του Μοριά, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

από την Ί. Μητρόπολη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτισης, ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΣΤΙΣ 21.2.2012

**«Ξύπνα καημένη Άλή Πασά
νά δεΐς τά Γιάννενά σου,
τά πήρανε οί Έλληνες
δέν είναι πιά δικά σου!!!**

**Ξύπνα καημένη Άλή Πασά
καί βάλε τό φακιάλι,
νά δεΐς τούς Άρβανίτες σου
πού σκλαβωθήκαν όλοι...**

**Ξύπνα καημένη Άλή Πασά
μέσ' από τή χαράδρα,
νά ιδείς και τόν Έσάτ-Πασά,
τόν πήγαν στην Έλλάδα».**

Ή χορωδία τής Ί. Μ. Δρυϊνουπόλεως υπό τή διεύθυνση του κ. Χρ. Μπαρτζόπουλου.

«Χαρῶς εὐαγγέλια» αποτελεί ή 21η Φεβρουαρίου για τήν Ήπειρο. Διότι αὐτήν τήν ἡμέρα, μετά ἀπό 483 χρόνια τυραννικῆς τουρκικῆς σκλαβιάς (τό 1430 σκλαβώθηκαν τά Ίωάννινα, τό 1913 ἐλευθερώθηκαν)

Ο κύριος ὀμιλητής τῆς ἐκδήλωσης, θεολόγος - φιλόλογος, κ. Δημ. Τσακτσίρας.

ἐλευθερώνονται τά Ίωάννινα μέ τήν κατάληψη τοῦ ἀπόρρητου ὄχυροῦ τοῦ Μπιζανίου ἀνοίγωντας τόν δρόμο τῆς ἐλευθερίας και στην ὑπόλοιπη Ήπειρο, καθώς και στην Κόνιτσα, 3 μέρες μετά, στις 24.

Σέ καιρό «ἐθνικῶν ἐκπτώσεων», πού ζοῦμε, ή Ίερά Μητρόπολις

Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς και Κονίτισης θέλησε νά συμβάλει μέ τό δικό της τρόπο στην ἀνάδειξη τῆς ἐορτῆς αὐτῆς. Στό Δημαρχεῖο Κονίτισης ὀργάνωσε μία ἐορταστική Ἐκδήλωση πού περιελάμβανε ἀρχικά ἱστορική προβολή ἀπό τό Πολεμικό Μουσείο Ἀθηνῶν, μεταφέροντας στό ἀκροατήριο τίς λαμπρές νίκες τοῦ στρατοῦ μας. Τραγουδία σχετικά μέ τήν ἀπελευθέρωση τῶν Ίωαννίνων και τῆς Κονίτισης ἀπέδωσε ή Χορωδία τῆς Ί. Μητροπόλεως ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ κ. Χρήστου Μπαρτζόπουλου συνοδευόμενα ἀπό ἀρκετά μουσικά ὄργανα. Η ὀμιλία ἀπό τόν Φιλόλογο και Θεολόγο κ. Δημήτριο Τσακτσίρα σχετικά μέ τό «**Πῶς περίμεναν τήν ἀπελευθέρωσή τους οί Ήπειρώτες**» ὀλοκλήρωσε τήν ἐκδήλωση παρουσιάζοντας ἀγνωστες πτυχές τοῦ Ήπειρωτικῶ ἐνθουσιασμοῦ κατά τήν ἀπελευθέρωσή του.

Χαιρετισμό ἀπηύθυνε ή ἐκπρόσωπος τοῦ Δημάρχου Κονίτισης κα Αἰκ. Τσουβάλη, ὅπως και μηνύματα και εὐχές για τήν ἐορτή ἀπεστάλησαν ἀπό τόν Σύλλογο Πολυτέκνων Ν. Ίωαννίνων, ἀπό τόν Σύνδεσμο Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν Νομοῦ Ίωαννίνων, ἀπό τήν Ἐθνική Ἀντίσταση ΕΔΕΣ Νομοῦ Πρεβέζης, ἀπό τόν Ἀγροτικό Δημοκρατικό Σύλλογο Ἀγιάς, ἀπό τήν **Συντονιστική Φοιτητική Ἐνωση Βορ/κοῦ Ἀγῶνος (ΣΦΕΒΑ)**, ή ὀποία μεταξύ ἄλλων στό μήνυμά της ἀνέφερε

«ὅτι ή Ἐποποιία τῶν Βαλκανικῶν πολέμων εἶναι ἄρρηκτα συνδεμένη και μέ τήν μαρτυρική Βόρειο Ήπειρο, ἀναπόσπαστο ἔως τότε σῶμα τῆς Ἐνιαίας Ήπειρου. Ο ἑλληνικός Στρατός μετά ἀπό θυελλώδη προέλαση ἀπελευθερώνει τούς Ἀγ. Σαράντα, τό Ἀργυροκάστρο, τήν Κορυτσά, τήν Μοσχόπολη και ἀπωθεῖ τούς Τούρκους πέραν τοῦ Γενούσου ποταμοῦ, πού ἀποτελεῖ τό φυσικό ὄριο τῆς Ήπειρου. Ὅμως οί μηχανορράφοι τῆς Εὐρώπης ἐπεδίκασαν κατά παράβασιν κάθε ἐννοίας δικαίου και ἠθικῆς τήν Βόρειο Ήπειρο στό νεοσύστατο τότε Ἀλβανικό Κράτος θρυμματίζοντας τούς πόθους τῶν ἀδελφῶν μας για ἑνωμάτωση μέ τήν μητέρα Έλλάδα.

Σήμερα πού ή Πατρίδα μας βρίσκεται σέ δύσκολους καιρούς, ή πίστη στό Θεό, ή διατήρηση τῆς ἱστορικής μνήμης και ή δυνάμωση τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας ἀποτελοῦν τά ὄπλα στόν ἀγῶνα για τήν προάσπιση τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας και τῆς ἐθνικῆς μας ἀξιοπρέπειας. Η Έλλάδα μας θά ζήσει μύρια και ἄν διαβούμε κύματα».

Τήν ἐορτή ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ἀνδρέας πού ἀναφέρθηκε σέ δύο σημεία: **«Πρῶτον** ὅτι τό θαῦμα ἐκεῖνο τοῦ 1912-1913 ἔγινε διότι τό ἔθνος ἦταν ἑνωμένο. Ὅταν ἀργότερα ἐπῆλθε ὁ ἀπαίσιος ἐκεῖνος διχασμός, πού σάν ἐχίδνα τρομακτική κατέτρωγε τά σπλάγχνα τοῦ ἔθνους, ἐθρηνησαμε τήν Μικρασιατική καταστροφή ἄλλα και τήν ἀπώλεια τῆς Βορ. Ήπειρου. Και **δεύτερον** ὅτι λίγο πρίν ἐλευθερωθεῖ ή Κόνιτσα ὁ Μητροπολίτης Βελλῆς και Κονίτισης Σπυριδῶν Βλάχος, μετέπειτα

Μη-τροπολίτης Ίωαννίνων και τέλος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν συνελήφθη και κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ἀλλά βεβαίως, μετά τήν ἐπέμβαση τοῦ Διαδόχου Κων/νου και τοῦ Ἐσάτ Πασά δέν ἐπραγματοποιήθη ή ἐπιθυμία τῶν τυράννων πού τόν ἤθελαν νεκρό. Και κοιτᾶτε δέν ἐπίσαν κανέναν ἄλλον. Τόν Μητροπολίτη ἔπιασαν. Διότι ή Ἐκκλησία ἦταν ἀνάκαθεν ή φρουρός και ή τροφός τοῦ ἔθνους, ὅπως και σήμερα. Μπορεῖ ὀρισμένοι νά βάλλουν ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας για κάποια πού δέν θά ἔπρεπε νά γίνωνται. Ἴσως ἔχουν δικαιο. Ἀλλά ἐμεῖς δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι ή Ἐκκλησία μας προσέφερε τό πᾶν και για τήν οἰκοδομή τοῦ λαοῦ κατά Χριστόν, ἄλλα και για τήν πορεία τοῦ ἔθνους. Μάλιστα μέ πολλές θυσιές και μέ πολλούς ἀγῶνες».

Η Ἐκδήλωση ἔλαβε τέλος μέ τόν Ἐθνικό μας Ὕμνο.

Χ. Παρατηρητής.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

Ἀπεβίωσε ὁ Βορειοηπειρωτῆς Γυμνασιάρχης Σπῦρος Παπαδόπουλος

Ἀπεβίωσε στις 25 Ιανουαρίου, ἐορτή τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὁ θεολόγος ἐκπαιδευτικός Σπ. Παπαδόπουλος, σέ ἡλικία 85 ἐτῶν. Στά τέλη τῆς ζωῆς του διέμενε στό Γηροκομεῖο τῆς Ἀδελφότητος τοῦ «Σωτήρος» στό Πολύδροσο Χαλανδρίου. Η νεκρώσιμη Ἀκολουθία ἐμάλη στόν ἱερό Ναό Ἀγ. Ἀθανασίου Πολυδρόσου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Σπάρτης κ. Εὐσταθίου και μέ τή συμμετοχή πολλῶν κληρικῶν και μεγάλου πλήθους πιστῶν.

Σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία του, ή ταφή του ἔγινε στήν Πρέβεζα, στό κοιμητήριο τῆς Ἱεράς Μονῆς Προφήτη Ἠλία.

Δέν ἦταν Μεσογῆς ὁ Σπ. Παπαδόπουλος. Ἐζήσε, ὅμως, και ἐργάστηκε στή Μεσογῆ ἀρκετά χρόνια. Ἀγάπησε τόν τόπο μας και συνδέθηκε μέ δεσμούς φιλίας μέ ἀνθρώπους τῆς Καλαμάτας. Εἶχε γεννηθεῖ στή Βόρειο Ήπειρο, σ' ἕνα χωριό τοῦ Ἀργυροκάστρου. Ἀπό ἐκεῖ, σέ ἡλικία 16-17 ἐτῶν, κατόρθωσε μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς του, νά δραπετεύσει ἀπό τό τυραννικό καθεστῶς τοῦ Χότζα και νά ἔρθει στήν Έλλάδα. Μέ πολλές στερήσεις σπούδασε στή Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν. Για ἀρκετά χρόνια δίδαξε στό Ἀνώτερο Ἐκκλησιαστικό Φροντιστήριο τῆς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, ὅπως και στή Ριζάρειο Ἐκκλησιαστική Σχολή. Ἀργότερα μετετάγη στή Β/θμια Ἐκπαίδευση και τοποθετήθηκε Γυμνασιάρχης στήν Καρδαμύλη.

Οἱ μαθητές του τόν θυμοῦνται μέ συγκίνηση. Εἶχε πολλή ἀγάπη για τά παιδιά, τά ὀποία ἐνέπνευσε μέ τό παράδειγμα και τό ἄσφογο ἦθος του. Διέθετε λαμπρή θεολογική και φιλολογική κατάρτιση, βαθιά πνευματικότητα και ψυχική καλλιέργεια. Ἦταν ἀνθρώπος λιγομίλητος, μετρίοφρων, σεμνός. Ποτέ δέ μιλοῦσε για τόν ἑαυτό του και τά ἔργα τῆς ἀγάπης πού ἐπιτελοῦσε μυστικά και ἀθόρυβα. Και οἱ συνάδελφοι του καθηγητές ἔχουν νά ποῦν τά καλύτερα λόγια. Ἀκόμη και ἐκεῖνοι πού δέν διακρίνονταν για τά θρησκευτικά τους ἐνδιαφέροντα.

Ὡς βορειοηπειρωτῆς ὁ Σπ. Παπαδόπουλος συνεργαζόταν στενά μέ τά βορειοηπειρωτικά σωματεία, τά ὀποία ἐνίσχυε ἠθικά και ὀικονομικά. Δημοσίευσε σέ περιοδικά ἄρθρα θεολογικά, παιδαγωγικά, κοινωνικά. Ἐγγραψε λογοτεχνικά, μέ γλωσσική ἀριότητα και σαφήνεια, διατυπώνοντας οὐσιαστικές ἀπόψεις. Για πολλά χρόνια ἦταν συνεργάτης στό περιοδικό «Σύνδεσμος» τῆς Χριστιανικῆς Στέγης Καλαμάτας, στό ὀποῖο δημοσίευε χρονογραφήματα μέ τό ψευδῶνυμα «Ο Πάμισος» και «Observer».

Ο μακαριστός Σπ. Παπαδόπουλος ἄφησε λαμπρό παράδειγμα σωστοῦ ἀνθρώπου και ὑπεύθυνου ἐκπαιδευτικοῦ. Υπῆρξε γνήσιος χριστιανός και ἀληθινός θεολόγος. Εἶθε ὁ Ἅγιος Θεός νά ἀναπαύει τήν καλή του ψυχή, ἐκεῖ ὅπου ἀναπαύονται οἱ Δίκαιοι.

Γ.Δ. Κούβελας

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΕ ΤΕΛΜΑ

Ἐδῶ και καιρό, ή Έλλάδα ζῆ σέ μία παρατεταμένη προεκλογική περίοδο. Ὅλα τά κόμματα προσπαθοῦν νά ψαρῆσουν ὀπαδοῦς, μέσα στήν θολούρα πού δημιουργεῖ ή ἀβεβαιότητα για τό μέλλον τῆς Χώρας.

Ὅμως, αὐτή ή ἐντεινόμενη ἐκλογολογία, πέρα τοῦ ὅτι καθιστᾶ παράλυτη τήν Κυβέρνηση και ἀνίκανη νά διαχειριστῆ τά φλέγοντα ζητήματα τοῦ Τόπου, ἔχει συντελέσει και στό νά μοῦν σέ δευτέρη μοῖρα ή και στό περιθώριο τά μεγάλα ἐθνικά θέματα. Και τέτοια εἶναι: τό Βορειοηπειρωτικό, τό Κυπριακό, τό λεγόμενο «Μακεδονικό», ή Θράκη και τό Αἰγαῖο. Στά τέλη τοῦ περασμένου Μαρτίου μία τουρκική φρεγάτα «σουλταορίζε» ἀνενόχλητη στά χωρικά μας ὕδατα, φθάνοντας μέχρι τήν Κύθνο, ἐνῶ τό ΥΠ.ΕΞ. ἐβεβαίωσε ὅτι τό ξένο πλοῖο παρηκολοθεῖτο στενά...

Ἴδιαίτερα στό Βορειοηπειρωτικό ὑπάρχει πλήρης ἀγνοία για τά ἀποτελέσματα τῆς «ἀπογραφῆς», τά ἐπίσημα στοιχεῖα τῆς ὀποίας δέν ἔχουν ἀνακοινωθεῖ ἄν και ἔχουν περάσει ἀρκετοί μήνες ἀπό τήν διενέργειά της. Και τό θέμα τῶν στρατιωτικῶν κοιμητηρίων, μέσα, καρκινωβατέ. Ὅπως κί ἄλλα σοβαρά ζητήματα βρίσκονται σέ τέλμα.

Οἱ ἐκλογές, βέβαια, πρέπει νά γίνουν. Εἶναι, ὅμως, ἀνεπίτρεπτο νά παραμερίζονται τά ἐθνικά θέματα και νά θυσιάζονται στόν βωμό τῶν πολιτικῶν σκοπιμοτήτων.

“B.B.”

Κραυγή αγωνίας από όμογενή που καταζητούν οι Άλβανοι

«Είμαι Έλληνας, βοηθήστε με»

ΠΡΟΤΟ **ΘΕΜΑ**.gr
www.protothema.gr

Όμογενής κ. Ναούμ Ντίσιο από την Κορυτσά της Βορείου Ήπειρου, είναι σήμερα ο Νο1 καταζητούμενος στην Αλβανία, αφού διαφεύγει της σύλληψης, προκειμένου να εκτίσει ποινή φυλάκισης, μετά από άμφιλεγόμενη απόφαση αλβανικού δικαστηρίου. Το «έγκλημά» του; Έπιχειρησε να εξωραΐσει ήρωο αφιερωμένο στους Έλληνες πεσόντες του πολέμου του 1940-1941 στην περιοχή της Κορυτσάς, προκαλώντας τις έντονες αντιδράσεις των Άλβανων εθνικιστών.

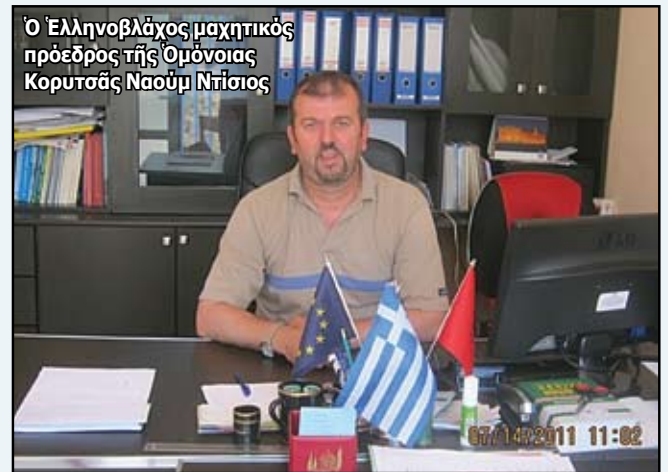
Την περασμένη Παρασκευή, ομάδα ανδρών των αλβανικών Ειδικών Δυνάμεων, κρατώντας όπλα στα χέρια και φορώντας κουκούλες στα κεφάλια, εισέβαλαν διά της βίας στο σπίτι του κ.Ντίσιο, αναζητώντας τον και προκαλώντας καταστροφές. «Τό θέμα είναι καθαρά πολιτικό. Μας κλείνουν φυλακή, επειδή φωνάζουμε πώς είμαστε Έλληνες Βλάχοι και αγωνιζόμαστε για τα δικαιώματά μας. Οι Άλβανοι δεν αναγνωρίζουν πώς υπάρχουν Έλληνες και στην περιοχή της Κορυτσάς» λέει στο "ΘΕΜΑ" ο κ.Ντίσιο, που καταδικάστηκε σε ένα χρόνο φυλάκιση, χωρίς αναστολή, επειδή πραγματοποίησε εργασίες ανάπλασης στο νεκροταφείο του χωριού Μπομποσίτσα, όπου είναι θαμμένοι και Έλληνες στρατιώτες του πολέμου 1940- 1941.

Πριν από ένα χρόνο, Άλβανοι εθνικιστές κατηγορήσαν τον κ.Ντίσιο, πώς κατέστρεψε τάφους Άλβανών, στη διάρκεια εξωραϊσμού του νεκροταφείου, όπου υπάρχει και ήρωο για τους Έλληνες νεκρούς του 1940-1941. «Ως Έλληνες κάνουμε το ελάχιστο για να τιμήσουμε τους ήρωες νεκρούς του ελληνοϊταλικού πολέμου. Κάθε Οκτώβριο τελούμε μνημόσυνο στο ήρωο που έχει στηθεί στο νεκροταφείο του χωριού. Αυτό δεν άρεσε στους Άλβανούς εθνικιστές, που θέλουν να ξεριζώσουν κάθε τι που θυμίζει ελληνικό στην περιοχή. Έμεις επιχειρήσαμε να τιμεντοστρώσουμε έναν διάδρομο που οδηγεί στο ήρωο και βρεθήκαμε κατηγορούμενοι για βεβήλωση νεκρών» έπισημαίνει ο κ.Ντίσιο, ζητώντας εύθως από την Ελλάδα να παρέμβει προκειμένου να σταματήσει το κλίμα τρομοκρατίας κατά όμογενών, ειδικά σε περιοχές που δεν είναι αναγνωρισμένες από τα Τίρανα ως «μειονοτικές», όπως η Κορυτσά, η Πρεμετή, η Χειμάρρα, αλλά και οι πόλεις του Αργυροκάστρου και των Αγίων Σαράντα. «**Περιμένω ύποστηριξη από την έπισημη Ελλάδα. Όχι τόσο για μένα, αλλά για τους χιλιάδες Έλληνες στην Κορυτσά, που παρά τις δυσκολίες και τις αντίξοότητες δεν χάσαμε τον Έλληνισμό μας. Όλοι ξέρουμε πώς στην Αλβανία δεν δικάζονται με βάση το νόμο, αλλά με βάση πολιτικές έντολες και κατευθύνσεις**» λέει ο κ.Ντίσιο, που εξακολουθεί να κρύβεται από τις αλβανικές αρχές, κοντά στα σύνορα των δύο χωρών, όπου τον έντοπισε το "ΘΕΜΑ".

«Είμαστε περήφανοι Βλάχοι Έλληνες»

Η καταδίκη του Έλληνα ακτιβιστή, εντάσσεται στο σχέδιο των αλβανικών αρχών, για έκφοβισμό του Έλληνισμού της ευρύτερης περιοχής της Κορυτσάς, που τα Τίρανα δεν αναγνωρίζουν ως μειονοτική περιοχή. Τα τελευταία χρόνια, στο χώρο της Κορυτσάς, δραστηριοποιείται έντονα και η διπλωματία της Ρουμανίας, που έπιχειρεί να παρουσιαστεί ως «προστάτιδα» των Βλάχων της Αλβανίας, έπαναφέροντας ξεπερασμένες αντιλήψεις, τακτικές των αρχών του προηγούμενου αιώνα. «Είμαστε ξεχασμένοι Έλληνες, έδω στην Κορυτσά ... Φτάνουμε τους 35.000. Εγώ είμαι Βλάχος, με καταγωγή από τα Ίωάννινα, αλλά μεγάλωσα στην Κορυτσά. Οι Άλβανοι θέλουν να μας αναγκάσουν να έγκαταλείψουμε τον τόπο μας. Η δικτατορία του Χότζα δεν μας θεωρούσε Έλληνες. Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα που τα Τίρανα μας αναγνωρίζει ως Βλάχους, σπρώχνοντάς μας στην άγκαλιά της Ρουμανίας που μάς διεκδικεί. Ακόμη και όσους έχουν έγγραφα που αποδεικνύουν την καταγωγή τους από την Ελλάδα, δεν τα δέχονται οι Άλβανοι» τονίζει ο ίδιος.

Στην άπογραφή που διενεργήθηκε τον περασμένο Οκτώβριο στην Αλβανία, όπου δεν συμμετείχαν και δεν αναγνώρισαν οι έπιχρόσωποι των μειονοτήτων στη χώρα, χιλιάδες Έλληνες της περιοχής της Κορυτσάς δήλωσαν εύθως την εθνική τους καταγωγή, με αποτέλεσμα να υπάρχουν παρεμβάσεις Άλβανών αξιωματούχων. Είναι χαρακτηριστικό πώς στο χωριό Shengjergj (Αγιώργης), 95% των κατοίκων δήλωσαν εύθως την ελληνικότητά τους, με αποτέλεσμα να σταματήσει η διαδικασία της άπογραφής και να μήν ολοκληρωθεί ποτέ. Οι αλβανικές προκλήσεις κατά του Έλληνισμού στη Βόρειο Ήπειρο, συνεχίστηκαν με την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της χώρας, με την όποια κατήργησε πλήρως τον όρο «εθνικότητα» από τις ληξιαρχικές πράξεις. Μετά την απόφαση αυτή ουσιαστικά στην Αλβανία καταργούνται οι εθνικότητες. Στα έγγραφα δεν θα υπάρχει αλβανική, ελληνική ή όποια άλλη εθνική καταγωγή και άρα καμία ομάδα ατόμων δεν μπορεί να αποδείξει ή να διεκδικήσει αναγνώριση εθνικής μειονότητας. «Θέλουν να μάς κάνουν με το ζόρι Άλβανούς. Αλλά έμεις είμαστε Έλληνες. Θέλω η μητέρα Ελλάδα να μάς άκούσει έπιτέλους μετά

Ο Έλληνοβλάχος μαχητικός πρόεδρος της Ομόνοιας Κορυτσάς Ναούμ Ντίσιος

από τόσα χρόνια και να μάς στηρίξει. Να βοηθήσει και μένα με την περιπέτεια που έχω. **Χωρίς τη στήριξη της Ελλάδας δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Πρέπει να μάς στηρίξει για να παραμείνουμε στα πάτρια έδαφη**» κατέληξε μιλώντας στο "ΘΕΜΑ" ο κ.Ντίσιο. «Πρόκειται για μία διαδικασία νομικά σπημένη και πολιτικά κατευθυνόμενη από τους άκραιοις εθνικιστές, που προσπαθούν να καλυφθούν πίσω από ύποπιθέμενους νόμους και κανονισμούς, που επιδιώκουν να καταστρέψουν να γέφυρες της συνύπαρξης με την ελληνική Έθνική Μειονότητα στην Αλβανία.

Έμεις στεκόμαστε δίπλα και στηρίζουμε τον κ. Ντίσιο. Κανείς δεν μπορεί να μάς έκφοβήσει ή να μάς άποθαρρύνει, άπεναντίας ο πόλεμος και οι προσπάθειές μας δεν θα σταματήσουν ποτέ μέχρι την πλήρη έγγύηση και κατοχύρωση των βασικών μας έλευθεριών

και δικαιωμάτων που μάς άνήκουν από τό Συντάγμα της Αλβανικής Δημοκρατίας και τις Βασικές Διεθνείς Πράξεις» δήλωσε από την πλευρά του στο "ΘΕΜΑ" ο κ.Βασίλης Μπολάνος, πρόεδρος του κόμματος «Ομόνοια» που έπιπροσωπεί την ελληνική μειονότητα στην Αλβανία. Την ίδια ώρα, άίσθηση προκαλούν οι δηλώσεις του ελληνικής καταγωγής ύπουργού της κυβέρνησης Μπερίσα, Σπύρου Ξέρα, που ύπεραμύνηκε την απόφαση του αλβανικού δικαστηρίου, κατά του όμογενούς, δηλώνοντας εύθως, πώς: «πρέπει να γίνει σεβαστή η απόφαση του δικαστηρίου και να έφαρμωστεί η απόφαση και για τον Ναούμ Ντίσιο, αφού ούδεις είναι υπέρνω του Νόμου».

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΑΘΕΙΑ

Η Αλβανία δεν χάνει εύκαιρα να διαβεβαιώνει την Ελλάδα, ότι δήθεν καταβάλλει προσπάθειες για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών.

Στην πραγματικότητα, όμως, η στάση της σκληραίνει κατά της Ελληνικής Μειονότητας. Τελευταίο παράδειγμα η καταδίκη σε ένα χρόνο φυλακή, χωρίς αναστολή, του Προέδρου της "Ομόνοιας" Κορυτσάς Ναούμ Ντίσιου. Ο Ντίσιος, προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση στο μνημείο δύο Ελλήνων στρατιωτών, στην Μπομποσίτσα, που φονεύθηκαν το 1940, έριξε τιμνέντο, ώστε να

κατασκευάση μονοπάτι και μερικά σκαλοπάτια, που να οδηγούν εκεί.

Κάποιοι, όμως, αλβανοί εθνικιστές δεν είδαν με καλό μάτι την κίνηση αυτή. Έτσι ζήτησαν και πέτυχαν την διώξη του Ντίσιου, ύποστηρίζοντας ότι στο σημείο που κατασκευάστηκαν τό μονοπάτι και τό σκαλοπάτια ύπήρχαν τάφοι Άλβανών, οι όποιοι καταστράφηκαν. Έτσι, ο Ντίσιος καταδικάστηκε πρωτόδικα σε ένός έτους φυλάκιση, ποινή που έπεκυρώθηκε και από τό Έφετείο. Ο ίδιος ύποστηρίζει, ότι πρόκειται για πολιτική άπόφαση, αφού γίνεται σαφές ότι εντάσσεται στην κλιμακούμενη

πολιτική διώξεων κατά των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών. Πάντως, σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, η άκραιοις εθνικιστική όργάνωση "Ερυθρόμαυρη Συμμαχία" (για την όποια γράφουμε σε άλλο σχόλιό μας) είναι αυτή που άσκει πίεση σε όλο τό πολιτικό φάσμα της Αλβανίας, προβάλλοντας άνθελληνικές θέσεις.

Λέγεται ότι τό Έλληνικό Ύπουργείο Έξωτερικών παρακολουθεί τό θέμα. Μακάρι να μη μείνη μόνο στην "παρακολούθηση", αλλά να λάβη τό κατάλληλα μέτρα για την ουσιαστική προστασία του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού.

"B.B."

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΤΣΑ

Γράφει ο Φιλόθεος Κεμετσετζίδης, Πρόεδρος τής Σ.Φ.Ε.Β.Α. Θεσσαλονίκης

Καί φέτος αντιπροσωπεία τής ΣΦΕΒΑ παραβρέθηκε στον έορτασμό τής εθνικής μας επέτειου στο χώρο τής Βορείου Ήπειρου, στις περιοχές Άργυροκάστρου, Αγίων Σαράντα και Κορυτσάς.

Ή συνέχεια δόθηκε στα έκπαιδευτήρια ΟΜΗΡΟΣ με τήν παρουσίαση σχολικής έορτής από τούς μαθητές. Παρακολούθησαμε μία άβση από κάθε άποψη έκδήλωση πού μās γέμισε ένθουσιασμό και υπεργράνια και μās μετέφερε νοερά στις

Δοξολογία στην παλιά μητρόπολη τής Κορυτσάς.

Οί επίσημοι με τά παιδιά πού παρουσίασαν τό έορταστικό πρόγραμμα στο τέλος τής γιορτής.

Είδικά στην Κορυτσά ο έορτασμός πραγματοποιήθηκε τό Σάββατο 24 Μαρτίου. Οί έκδηλώσεις ξεκίνησαν τό πρωί με δοξολογία στην παλιά Μητρόπολη τής Κορυτσάς, με συμμετοχή πλήθους Κορυτσαίων, τού προέδρου τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ κ. Μπολάνου, τών τοπικών προέδρων τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ και τού ΚΕΑΔ, αντιπροσωπείας τού ΜΕΓΚΑ, πολλών Βορειοηπειρωτών από άλλα μέρη όπως τό Άργυροκάστρο και τή Χιμάρα, αλλά και με τήν παρουσία πολλών επισήμων από τήν Ελλάδα, περιφερειάρχων, Δημάρχων και βουλευτών κυρίως από τήν Ήπειρο και τή Δυτική Μακεδονία.

Η συνέχεια δόθηκε στα έκπαιδευτήρια ΟΜΗΡΟΣ με τήν παρουσίαση σχολικής έορτής από τούς μαθητές. Παρακολούθησαμε μία άβση από κάθε άποψη έκδήλωση πού μās γέμισε ένθουσιασμό και υπεργράνια και μās μετέφερε νοερά στις μέρες τής έποποιίας τών προγόνων μας. Οί επισκέπτες και είδικά όσοι ήλθαν πρώτη φορά σε έπαφή με τό σχολείο κυριολεκτικά έμειναν άφωνοι με τήν ποιότητα τής δουλειάς πού γίνεται από τούς δασκάλους τόσο τούς ντόπιους όσο και τούς έλλαδίτες, αλλά και από τόν άπαραμίλλο ζήλο και ένθουσιασμό τών μαθητών πού μās συγκίνησαν με τόν δυναμισμό και τή διάθεσή τους νά άναπαραστήσουν

μέσα από λόγο, θεατρική πράξη και λεβέντικους χορούς, χρυσές στιγμές τής ελληνικής ιστορίας. Δέν είναι καθόλου υπερβολή νά πούμε ότι σπάνια παρακολουθούμε έορτές τέτοιου επιπέδου στην πατρίδα μας και πραγματικά οί δάσκαλοι και μαθητές τής Κορυτσάς άποτελούν φωτεινό παράδειγμα για όλους μας και μās καλούν νά άγκαλιάσουμε με κάθε τρόπο τήν υπέροχη αυτή προσπάθεια.

Οί έκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με τήν παράθεση δεξίωσης σε όλους τούς προσκεκλημένους από τόν ιδιαίτερα δραστήριο, νέο πρόξενο Κορυτσάς κ. Ίωάννη Πεδιώτη. Στη συνέχεια ή αντιπροσωπεία

τής ΣΦΕΒΑ μετέβη στο χωριό τής Πολένας όπου δόθηκαν δώρα για τό Πάσχα στις οικογένειες πού μέλη και φίλοι της ΣΦΕΒΑ βάπτισαν και στεφάνωσαν τόν περασμένο Οκτώβριο.

Είδικά τίς δύσκολες ήμέρες πού διανύει ή πατρίδα μας, για μās, τά μέλη τής ΣΦΕΒΑ, αλλά πιστεύουμε και για όλους όσους παραβρέθηκαν στην έορτή αυτή, οί δάσκαλοι και οί μαθητές τής Κορυτσάς μās έδωσαν τό μήνυμα ότι με πίστη στο Θεό, άγώνα, ένότητα, όμοψυχία και πάνω από όλα ήθος και άγάπη για τήν πατρίδα, μπορούν νά γίνουν θαύματα. Με αυτά τά έφόδια οί Βορειοηπειρώτες κράτησαν και κρατούν ψηλά τόν έλληνισμό και τήν όρθοδοξία, και μās δίνουν ένα όλοζώντανο παράδειγμα για νά ακολουθήσουμε, άποτινάσσοντας κάθε σάπιο και διεφθαρμένο κομμάτι τού χθές, είτε πρόκειται για τίς άνίκανες ήγεσίες πού και τήν έποχή τού άγώνα κόντεψαν νά διαλύσουν τήν επανάσταση, είτε πρόκειται για νοοτροπίες και συμπεριφορές πού δηλητηριάζουν και ύποθηκούν τό μέλλον τής πατρίδας μας.

Μαθητές τών έκπαιδευτηρίων «Όμηρος» παρουσίασαν ένα υπέροχο έορταστικό πρόγραμμα τιμώντας τήν επανάσταση τού 1821.

Άναπαύθηκε έν Κυρίω ο Καθηγητής τής Θεολογικής Σχολής κ. Στέργιος Σάκκος.

Άναπαύθηκε έν Κυρίω σήμερα, άνήμερα τής Άναστάσεως, ο όμότιμος Καθηγητής τής Θεολογικής Σχολής τού Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και διδάσκαλος τών Όρθοδόξων Χριστιανικών Αδελφοτήτων «Άπολύτρωσις» και «Χριστιανική Έλπις» κ. Στέργιος Σάκκος. Ήταν γνωστός στο πανελλήνιο, και είδιως στη Μακεδονία, για τούς άγώνες του κατά τών αιώσεων, τίς άναρίθμητες έποικοδομητικές όμιλίες του πάνω σε θέματα Άγίας Γραφής και Πίστεως και τό σχετικό συγγραφικό του έργο. Διηύθυνε με μεγάλη έπιτυχία κατηχητικό χριστιανικό έργο στη Θεσσαλονίκη και νεανικές κατασκηνώσεις στη Βέροια και στα Γρεβενά.

ραστάτης τού έθνικού θέματος τής Βορείου Ήπειρου και τού άειμνήστου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως κυρού Σεβαστιανού, όσο και για τό γεγονός ότι ένέπνευσε πλήθος ανθρώπων από τίς Αδελφότητες τής Άπολυτρώσεως και τής Χρ. Έλπίδος νά συνδράμουν με ποικίλους τρόπους τούς άδελφούς μας τής Βορείου Ήπειρου.

Προσευχόμαστε ο Θεός νά τόν κατατάξει μετά τών δικαίων και νά άναπαύσει τήν ψυχή του. Από εκεί πάνω νά εύχεται για τή συνέχισή τού χριστιανικού έργου πού ο ίδιος ξεκίνησε και για τήν ένίσχυση τού Έθνους μας στις κρίσιμες μέρες πού διερχόμαστε.

Ο πανεπιστημιακός διδάσκαλος και άγωνιστής θεολόγος κ. Στέργιος Σάκκος.

Ως ΣΦΕΒΑ, αισθανόμαστε είδιατερη εύγνωμοσύνη τόσο για τό γεγονός ότι ήταν θερμός συμπα-

Πάσχα 2012, τό ΚΔΣ τής ΣΦΕΒΑ

ΕΒΓΑΛΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΓΚΟΥΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΒΑΛΑΝ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ...

Μέχρι τόν Αύγουστο τοῦ 2010 ὁ Αριστοτέλης Γκούμας ἦταν γνωστός μόνο σέ κάποιους Χειμαρριώτες ὡς ἕνας ἀπλός φιλήσυχος πατριώτης. Δέν εἶχε πολύ καιρό πού εἶχε ἐπιστρέψει ἀπό τήν Ἑλλάδα, γιά νά μείνει μόνιμα στή γενέτειρά του. Φαίνεται ὅμως πῶς ἡ μοῖρα τόν ἔφερε πίσω ὄχι γιά νά χαρεῖ τήν Χειμάρρα ἀλλά γιά νά γίνει μάρτυράς τῆς πόλεως καί τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας. Τόν σκότωσαν κάποιοι πού δέν τούς ἄρεσε νά ἀκούν τή γλώσσα μας. Οἱ Ἄλβανοι, χωρίς νά τό πιστεύουν οὔτε οἱ ἴδιοι, κάνουν λόγο γιά ἀτύχημα! Ὁ Τέλης εἶναι θύμα ἄλλα ὄχι τυχεῖο. Εἶναι θύμα τοῦ μίσους πού ἔτυχε σέ αὐτόν νά γίνει ὁ μάρτυρας αὐτῆς τῆς δίωξης τῶν Ἑλλήνων στήν Ἀλβανία. Ὁ Τέλης ἔγινε σύμβολο καί σημαία, ὄχι γιά νά καλλιεργήσει νέα μίσση καί πάθη ἀλλά γιά νά διεκδικήσου-

Ἡ προτομή τοῦ ἥρωα Ἀριστοτέλη Γκούμα στο... νεκροταφεῖο!

με τά ἐθνικά δικαιώματα. Γιατί ἔτσι ἀρμόζει νά τιμῶνται οἱ μάρτυρες τοῦ ἔθνους.

Μέ τήν ἀφαίρεση τῆς προτομῆς ἀπό τό δημόσιο (ἐκκλησιαστικό) χώρο καί τήν τοποθέτησή του στόν τάφο, εἶναι σά νά δεχόμαστε ὅτι ὁ Τέλης εἶναι ἕνα θύμα καί ἐπειδή κάποιοι τόν λυπήθηκαν, ἐκτός ἀπό τόν τάφο, τοῦ ἔκαναν καί ἕνα ἀγαλμα...

Ἡ δύσκολη θέση τῆς οἰκογένειας

Εἶναι λογικό ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἀριστοτέλη νά θέλει τήν ἡρεμία τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ

τους καί ἐν προκειμένῳ νά δεχτοῦν ὅποιο «συμβιβασμό» πόσο μάλλον ὅταν ἐξαιτίας αὐτοῦ τοῦ γεγονότος μένει κλειστή ἡ κεντρική ἐκκλησία τῆς Χειμάρρας. Ὁφείλουμε ὅλοι νά σεβαστοῦμε τόν πόνο καί τίς ἐπιθυμίες τῆς οἰκογένειας Γκούμα, ὁ «Ἀριστοτέλης» ὅμως εἶναι θέμα ὄλων τῶν Ἑλλήνων καί ὁ τρόπος πού θά τιμηθεῖ ὡς μάρτυρας μᾶς ἀφορᾷ ὄλους. Ἡ μνήμη τοῦ Ἀριστοτέλη δέν μπορεῖ νά θαφτεῖ!

20 μῆνες μετά τή μεταφορά τοῦ σώματος τοῦ Τέλη στό νεκροταφεῖο, κάποιοι μετέφεραν καί τό ἀγαλμα ἐκεῖ, ἴσως γιά νά θάψουν μαζί του καί ὅλα αὐτά πού ἐκπέμπει στόν ἑλληνισμό τό ὄνομα τοῦ Ἀριστοτέλη Γκούμα. Λογίασαν χωρίς τόν ξενοδόχο! Τόν ἑλληνισμό δέν τόν ἐκπροσωπεῖ κανένας θεσμός ἢ φορέας ἄλλα κάθε Ἕλληνας ξεχωριστά καί σέ αὐτόν ἐπαφίεται ἂν θά ἐπιτρέψει νά θαφτεῖ ἢ ὄχι ἡ μνήμη τοῦ Ἀριστοτέλη...

<http://www.borioirotis.blogspot.com>

Τό Κόμμα τῶν Ἑλλήνων τίμησε τήν ἐπέτειο τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1914 στήν Βόρειο Ἡπειρο

Τό Κόμμα τῶν Ἑλλήνων τίμησε τήν ἐπέτειο τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1914 στήν Βόρειο Ἡπειρο τήν Κυριακή 19 Φεβρουαρίου 2012, γιά πρώτη φορά στά χρονικά καί συγκεκριμένα 21 χρόνια μετά τήν κατάρρευση τοῦ ἀπολυταρχικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος, μέ πρωτοβουλία τοῦ κόμματος "Ἐθνική Ἑλληνική Μειονότητα γιά τό Μέλλον", τιμήθηκε ἡ ἐπέτειος τῆς ἀνακήρυξης τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἡπείρου σέ βορειοηπειρωτικό ἔδαφος!

Συγκεκριμένα τό Κόμμα τῶν Ἑλλήνων πραγματοποιοῦσε μία λιτή καί σεμνή ἐκδήλωση στήν κεντρική πλατεία τοῦ χωριοῦ Κρανιά τῆς Ἐπαρχίας Μεσοπόμου στό Νομό Δελβίνου, πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου βρίσκεται τό Μνημεῖο τοῦ Ἐξαιρέτου Ὀπλαρχηγοῦ τῆς Ἡπείρου Θύμιου Λιώλη, προκειμένου νά τιμήσει τή μνήμη ὄσων ἀγωνίστηκαν κατά τόν Αὐτονομιακό Ἀγῶνα τῆς Βορείου Ἡπείρου πρῖν ἀπό 98 χρόνια.

Τήν ἑναρξη τῆς τελετῆς ἔκανε ὁ δημοσιογράφος Θεοδωρῆς Ἀσβεστόπουλος ὁ ὁποῖος ἀνέφερε τά γεγονότα καί τίς συνθήκες πού ὀδήγησαν τούς Βορειοηπειρωτῆς στό νά πάρουν τήν ἀπόφαση νά ἀνακηρύξουν τήν Αὐτονομία τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας τους καί περιέγραψε τίς ἱστορικές στιγμές πού διαδραματίστηκαν στό Ἀργυροκάστρο στίς 17 Φεβρουαρίου 1914.

Στή συνέχεια ὁ πρόεδρος τῆς "Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς

Μειονότητας γιά τό Μέλλον" Χρήστος Κίτσιος, παίρνοντας τό λόγο εἶπε τά ἑξῆς:

«Κάθε ἔθνος στόν κόσμο ἔχει τούς δικούς του ἥρωες. Γ' αὐτό λοιπόν συγκεντρωθήκαμε καί ἐμεῖς ἐδῶ σήμερα γιά πρώτη φορά, προκειμένου νά τιμήσουμε τούς δικούς μας ἐθνικούς ἥρωες, πού ἀγωνίστηκαν γιά τά δικαιώματά τους στήν πατρογονική τους γῆ, ἐδῶ στή Βόρειο Ἡπειρο. Εἶναι χρέος μας νά τιμοῦμε τούς ἥρωες τοῦ χθές ὥστε νά παραδειγματιζόμαστε καί γιά τούς ἀγῶνες τοῦ σήμερα. Νά κρατήσουμε τήν παιδεία μας, τήν περιουσία μας, τήν ἐθνική μας ταυτότητα. Νά κρατήσουμε ὅλα ὅσα μᾶς ἔχουν ἀφήσει οἱ πρόγονοί μας γιά τά ὁποῖα πολέμησαν καί θυσιάστηκαν. Ὅλοι μαζί πρέπει νά καταλάβουμε ὅτι αὐτό πού πᾶμε νά κάνουμε εἶναι γιά ἕναν συγκεκριμένο ἐθνικό σκοπό. Δέν εἶναι σκοπός γιά νά διασπάσουμε, εἶναι σκοπός γιά νά ἐνώσουμε, ὥστε νά διεκδικήσουμε πιό δυναμικά καί νά ἐπιτύχουμε αὐτά πού δικαιούμαστε».

Ὁ κ. Κίτσιος ἔπειτα κατέθεσε στεφάνι ἐκ μέρους τοῦ κόμματος τῶν Ἑλλήνων στό μνημεῖο τοῦ καταγόμενου ἀπό τήν Κρανιά ἐθνικοῦ ἥρωα πού συμμετεῖχε σέ ὄλους τους ἀγῶνες τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ Θύμιου Λιώλη ὑπό τά χειροκροτήματα τῶν παρευρισκομένων, γιά νά ψάλλουν ὄλοι στό τέλος μέ δυνατή φωνή τόν ἑλληνικό ἐθνικό ὕμνο.

Νά σημειωθεῖ ὅτι παρόντες μεταξύ ἄλλων στήν σημαντική αὐτή στιγμή ἦταν οἱ σύγχρονοι ἀγωνιστές

Τό κόμμα «Ἐθνική Ἑλληνική Μειονότητα γιά τό Μέλλον» τίμησε τήν ἐπέτειο τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἡπείρου.

τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τά ἰδρυτικά καί πρῶην ἡγετικά μέλη τῆς Ὁμόνοιας Θεόδωρος Βεζιάνης καί Εὐάγγελος Παπαχρήστος, ἐκ μέρους τοῦ προέδρου τῆς Ὁμόνοιας Περιφέρειας Κορυτσᾶς Ναοῦμ Ντίσιου, ὁ πρόεδρος τοῦ παραρτήματος τῆς ὀργάνωσης στήν Ἄττικη Κυριάκος Θωμάς καθώς καί ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Λάρισας Ζήσης Γρηγορίου.

Ὁ πρόεδρος τῆς ΕΕΜΜ μέ τό πέρας τῆς ἐκδήλωσης κάλεσε ὄλους νά παρευρεθοῦν στήν συγκέντρωση τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τοῦ κόμματος ὅπου θά συζητεῖτο τό Πλαίσιο Αἰτημάτων γιά Κατοχύρωση καί Ἐφαρμογή τῶν Δικαιωμάτων τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας, πού ἀποτελεῖ καί τή συνέχιση τοῦ ἀγῶνα στή σύγχρονη του μορφή.

<http://toorama.blogspot.com/>

Ντοῦλες: ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΣΑΜΟΥΡΙΑ. Ἐξοργισμένοι οἱ Ἄλβανοί

Σέ ἐμφάνισή του στήν ἐκπομπή "5 ἐρωτήσεις μέ τόν Babarano τοῦ καναλιοῦ "News 24", ὁ πρόεδρος τοῦ ΚΕΑΔ καί βουλευτῆς τοῦ Ἀλβανικοῦ κοινοβουλίου Βαγγέλης Ντοῦλες, μίλησε γιά ὄλους καί γιά ὄλα. Αἴσθησις ὅμως ἔχει προκαλέσει στήν ἄλβανική κοινή γνώμη ἡ τοποθέτησή του σέ ἕνα θέμα πού ἀφορᾷ τούς Ἀλβανούς πολίτες μέ Τσαμικὴ καταγωγή.

Ἐρώτηση Δημοσιογράφου: Ἐπανερχόμαστε στο ζήτημα τῆς τσαμικῆς κοινότητας. Ἡ Ἑλλάδα κάνει διακρίσεις ἐναντίον τους. Ἐχομε κάθε μῆνα Ἀλβανούς μέ καταγωγή ἀπό τήν "Τσαμουριά" τῶν ὁποίων τους ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος μέ διαβατήριό στήν Ἑλλάδα, σέ ἀντίθεση μέ τήν Συμφωνία τοῦ Σέγκεν. Ἐχομε καί τό ζήτημα τῶν περιοριστῶν οἱ ὁποῖες δέν τους ἐπιστρέφονται...

Βαγγέλης Ντοῦλες: Αὐτά εἶναι θέματα πού δημιουργήθηκαν ἀπό τήν ἐκμετάλλευση τοῦ ζητήματος καί τήν προκατάληψη. Θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά ἐξηγήσω τίς πτυχές τοῦ ζητήματος οἱ ὁποῖες με ἐνδιαφέρουν προσωπικά καί θεσμικά. Δέν ὑπῆρξε κατά τά χρόνια τῆς δημοκρα-

τίας ἐπαρχία μέ τήν ὀνομασία Τσαμουριά στό Ἑλληνικό κράτος, ποτέ, μόνο κατά τίς περιόδους ὅταν βρισκόταν ὑπό κατοχή. Ὡς ἐπακόλουθο κανεῖς δέν μπορεῖ νά ἐπιβάλει στό Ἑλληνικό κράτος καί σε κανένα κράτος τά τοπωνύμια του. Εἶναι ἀπαράδεκτο.

Ποῖός ἔκανε αὐτή τήν γκάφα στό σύστημα ἐκδόσεως τῶν κρατικῶν ἐγγράφων τῆς Ἀλβανίας, δημιουργώντας κατάστασι ἀπό τό περιστατικό πού εἶναι εἰς βάρος τοῦ τόπου μας καί δέν μᾶς τιμᾷ. Μεταξύ τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Ἀλβανίας ὑπάρχει ἕνα σύμφωνο γεινιᾶσης καί συνεργασίας, ὑπογεγραμμένο ἀπό τούς Μπερίσα καί Στεφανόπουλο, ὅπου ἀναγράφεται "κάθε Ἀλβανός πολίτης" καί κάθε ἄλλο ἐπιθετο εἶναι ἀχρεῖαστο, προκαταληπτικό καί κερδοσκοπικό. Ἡ συγκεκριμένη ἀπάντησι ἔχει ἐξοργίσει τούς Ἀλβανούς

Ὁ πρόεδρος τοῦ Κ.Ε.Α.Δ. κ. Βαγ. Ντοῦλες (ἀριστερά).

οἱ ὁποῖοι μέσω τῆς μεγαλύτερης ἰστοσελίδας "Balkanweb" (πού ἀνήκει στόν ἴδιο ὄμιλο μέ το τηλεοπτικό δίκτυο "News 24" ὅπως καί τήν "Gazeta Shqiptare") βρίζουν τήν Ἑλλάδα καί τήν Ἑλληνική Μειονότητα καί ἀπειλοῦν εὐθέως τήν ζωὴ τοῦ προέδρου τοῦ ΚΕΑΔ κ. Ντοῦλε. Ἄλλοι μάλιστα μιλάνε καί γιά ὀργανώσεις (Ἀλβανῶν) πού σάν στόχο ἔχουν τόν ἀφαιρισμό τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀλβανίας. Γιατί ἄραγε ἀφήνει νά δημοσιευθοῦν ὄλα αὐτά τά ρατσιστικά, ἀπειλητικά, συκοφαντικά σχόλια, τό μεγαλύτερο εἰδησιογραφικό πόρταλ τῆς Ἀλβανίας; Σημειώνουμε ὅτι τά σχόλια δημοσιεύθηκαν μετά ἀπό ἐγκριση τῶν διαχειριστῶν.

<http://borioirotika.blogspot.com/>

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΚΑΙ ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ

Τόν περασμένο Ιανουάριο, στὸν ἡμερήσιο ἀθηναϊκὸ Τύπο διαβάσαμε μιά εὐχάριστη καὶ ἐπιδοφόρα εἶδηση: Μετὰ ἀπὸ 48 ὀλόκληρα χρόνια, οἱ τουρκικὲς ἀρχὲς φαίνεται ὅτι ἔδωσαν τὴν ἐγκρίση τους γιὰ τὴν λειτουργία ἑλληνικοῦ μειοτοικοῦ Σχολείου στὴν Ἴμβρο. Τὸ γεγονός αὐτὸ δίνει ἐλπίδες στοὺς ἐναπομεινάντες Ἕλληνες ὁμογενεῖς τοῦ νησιοῦ, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅσους ἔχουν ξερριζωθῆ ἀπὸ τὴν γενέτειρά τους. Τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας τῆς Τουρκίας, σχεδὸν ἓνα χρόνο μετὰ τὸ αἴτημα πού εἶχαν καταθέσει οἱ Ἕλληνες μόνιμοι κάτοικοι τῆς Ἴμβρου, ἐνημέρωσε τὸν ἐκπρόσωπο τῶν Μειοτοτικῶν Βακουφίων Λάκη Βίγκα, πὼς ἐγκρίθηκε τὸ σχετικὸ αἴτημα. Ὑπενθυμίζουμε, ὅτι στὶς 27 Μαρτίου 1964 ἡ ἄγκυρα, παραβιάζοντας τὴν Συνθήκη τῆς Λωζάννης, εἶχε αὐθαίρετα ἀπαγορεύσει τὴν διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας σὲ ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Ἴμβρου, ὑποχρεώνοντας τοὺς μαθητὲς νὰ καταφύγουν στὰ ὁμογενειακὰ σχολεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὰ Ἴμβριακὰ Σωματεῖα χαιρέτισαν τὴν ἀπόφαση αὐτὴ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ καὶ Κοινωνικὴ Ἐπιτροπὴ ἐτύπωσε καὶ διένειμε δωρεὰν κατὰ χιλιάδες ἡμερολόγια τοῦ 2012 χωρὶς τὰ Ἑλληνικὰ νησιά, πλὴν τῆς Κρήτης καὶ τῆς Κύπρου. Ὁ πρόεδρος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου κ. Χέρμαν Βὰν Ρομπὲι ἀνεγνώρισε τὴν παρατυπία. Ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος τῆς ΕΟΚΕ διαβεβαίωσε ὅτι ἔχει δοθῆ σχετικὴ ἐντολὴ γιὰ τὴν ἐπανεκτύπωση τοῦ ἡμερολογίου. Πάντως, καλὸν εἶναι τέτοια χονδροειδῆ λάθη νὰ ἀποφεύγονται...

Εγκαταλελειμμένο σχολεῖο στὴν Ἴμβρο.

"B.B."

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΜΠΡΗΣΜΩΝ

Μεσοῦτ Γιλμάζ, πρ. πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας.

Τὸ περασμένο Δεκέμβριο ὁ Τοῦρκος πρ. πρωθυπουργὸς Μεσοῦτ Γιλμάζ ἀποκάλυψε, ὅτι τὴν ἐποχὴ τῆς πρωθυπουργίας τῆς Τανσοῦ Τσιλέρ, τὸ 1995 - 1997, Τοῦρκοὶ πράκτορες ἔκαιγαν τὰ ἑλληνικὰ δάση!

Ἡ τρομακτικὴ αὐτὴ ἀποκάλυψη, πού ἐπιβεβαιώνει τὴν ἐγκληματικὴ δρᾶση τῆς τουρκικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας ΜΙΤ στὴν Ἑλλάδα, προκάλεσε αἴσθησις στὸν πολιτικὸ κόσμον καὶ στὸν Ἑλληνικὸ Λαό. Γιατὶ τὸ 1995-97, ἐποχὴ μὲ τὶς μεγάλες πυρκαϊῆς στὰ νησιά

τοῦ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου καὶ στὴν Μακεδονία, εἶχαν μὲν ὑπάρξει πληροφορίες στὶς Ἑλληνικὲς μυστικὲς ὑπηρεσίες γιὰ ἐμνηρημοὺς ἀπὸ Τοῦρκους πράκτορες, δὲν εἶχε ὅμως κατορθωθῆ νὰ συγκεντρωθοῦν περισσότερα συγκεκριμένα στοιχεῖα.

Ὅπως ἀναφέρεται σὲ δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδας "Μπιργκιούν" ὁ Μεσοῦτ Γιλμάζ, μιλώντας γιὰ τὰ μυστικὰ κονδύλια τῆς ἐποχῆς, εἶπε μετὰ τῶν ἄλλων, ὅτι ἐνῶ ὅλοι οἱ προηγούμενοι πρωθυπουργοὶ ἐνημέρωναν τοὺς διαδόχους τους πού καὶ πῶς χρησιμοποιήθηκαν τὰ μυστικὰ κονδύλια, ἡ Τσιλέρ δὲν ἔκανε καμμιά σχετικὴ ἐνημέρωση. Ἀπλᾶ, εἶπε, ὅτι μέρος ἀπὸ αὐτὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ἐναντίον τῶν δασῶν τῆς Ἑλλάδος.

Βέβαια, μετὰ τὸν σάλο πού ξέσπασε, ὁ Γιλμάζ ἐπιχείρησε νὰ ἀνασκευάσει τὶς δηλώσεις του, μὲ ἐντελῶς ἀστεῖα ἐπιχειρήματα. Ἐλπίζουμε, ὅμως, σύντομα ἢ ὑπόθεσις αὐτὴ νὰ διαλευκανθῆ.

"B.B."

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Στὰ τέλη τοῦ περασμένου χρόνου, δημοσιεύθηκε στὸν ἡμερήσιο ἀθηναϊκὸ Τύπο ἡ πληροφορία, ὅτι τὸ ΚΕΑΔ θὰ προσέφευγε στὸ Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ὁ λόγος ἦταν ὅτι παραβιάζονταν τὸ ἀλβανικὸ Σύνταγμα μετὰ τὴν ἀπόφαση τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἀλβανίας νὰ ἀπαγορεύσει τὴν ἀναγραφὴ τῆς ἐθνικότητος τῶν Βορειοηπειρωτῶν στὰ ληξιαρχικά καὶ σὲ ἄλλα δημόσια ἔγγραφα. Κατὰ τῆς ἀναγραφῆς τῆς ἐθνικότητος εἶχε ταχθῆ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀλβανίας Κρεσνίκ Σπαχίου, ὁ ὁποῖος ἠγεῖται τῆς ἐθνικιστικῆς ὁργανώσεως "Ἐρυθρόμαυρη Συμμαχία", πού εἶναι γνωστὴ γιὰ τὶς ἀκρατεῖς ἀνθελληνικὲς θέσεις της. Χαρακτηριστικὸ τῶν ἀπόψεων τοῦ Σπαχίου εἶναι δὴλωσή του, ὅτι «σήμερα βρισκόμαστε σὲ μιά κρίσιμη περίοδο, μπροστὰ σὲ μιά μεγάλη πρόκληση, γιὰ τὸ πῶς θὰ λυθῆ τὸ ἀλβανικὸ ζήτημα, μὲ ὄπλα ἢ μὲ διπλωματία»;

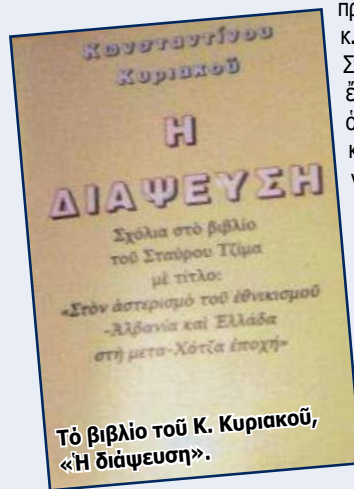

Ὁ ἠγέτης τῆς «Ἐρυθρόμαυρης Συμμαχίας» Κρεσνίκ Σπαχίου.

"B.B."

ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ

Κυκλοφόρησε πρόσφατα τὸ βιβλίο «Ἡ διάψευση» τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κυριακοῦ, σθεναροῦ Βορειοηπειρωτῆ ἀγωνιστῆ. Ὁ συγγραφέας δίνει ἀπάντηση στὸ βιβλίο τοῦ Σταύρου Τζῆμα μὲ τίτλο: «Στὸν ἀστερισμὸ τοῦ ἐθνικισμοῦ - Ἀλβανία καὶ Ἑλλάδα στὴν μεταχότζα ἐποχῆ». Ὁ κ. Τζῆμας στὸ ἐν λόγω βιβλίο του ὑποστήριξε θέσεις, πού δὲν ἀνταποκρίνονται στὴν

Τὸ βιβλίο τοῦ Κ. Κυριακοῦ, «Ἡ διάψευση».

πραγματικότητα. Μὲ τὴν ἀπάντησή του, λοιπόν, ὁ κ. Κυριακοῦ «συλλαμβάνει» κατ' ἐπανάληψιν τὸν κ. Στ. Τζῆμα τοῦλάχιστον ἀπληροφόρητο, βάζοντας ἔτσι τὰ πράγματα στὴν θέση τους. Κί ὅπως γράφει ὁ ἴδιος ὁ κ. Κυριακοῦ «μ' ὅλα αὐτὰ πού πέρασα καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ συμβαίνουν ἐναντίον μου, γιὰ ἓνα πράγμα μπορῶ νὰ πῶ ὅτι εἶμαι εὐτυχής. Εἶμαι εὐτυχής διότι οἱ κατηγοροί μου: φανατικοὶ ἄλβανοι - ἀπομεινάρια τῆς ἐποχῆς τοῦ δικτάτορα Ἐνβέρ Χότζα, σωβινιστὲς ἄλβανοί τοῦ σήμερα, γένιτσαροι ἑλλαδίτες καὶ Βορειοηπειρωτὲς μίσθαρνοι καὶ ἰδιοτελεῖς, δὲν μπόρεσαν καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἀποδείξουν καὶ νὰ τεκμηριώσουν καμμιά ἀπὸ τὶς κατηγορίες, πού κατὰ καιροὺς ἔχουν ἐκτοξεύσει ἐναντίον μου, καθὼς καὶ κατὰ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Οἱ αἰσχροὶ κατηγοροί μου δὲν διαθέτουν τίποτε τὸ ἀληθινόν».

Εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων καὶ ἐπαίνων ὁ κ. Κ. γιὰ τὴν παρρησία καὶ τὸ θάρρος του. Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῆ καὶ αὐτὸν καὶ τὴν πολυπάθη πατρίδα του. Τὸ βιβλίο προλογίζουν ὁ Σεβ. Δρυῖνουπόλεως κ. Ἀνδρέας καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς Λαζάρου, Ρωμανιστῆς - Βαλκανιολόγος, Δρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

"B.B."

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ Π.Γ.Δ.Μ.

Ὅπως ἔγινε γνωστὸ, ἡ ἀκραία ἐθνικιστικὴ ὁργάνωση τῆς Ἀλβανίας "Ἐρυθρόμαυρη Συμμαχία", ἡ ὁποία ἐγείρει ἀλυτρωτικὲς ἀξιώσεις κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ κινεῖ τὸ θέμα τῶν "Τσάμηδων", ετοιμάζεται νὰ ἐξελιχθῆ, μέχρι τὴν ἀνοιξη, σὲ κόμμα. Ἡ ἐν λόγω ὁργάνωση, ἡ ὁποία ἐξωθεῖ σὲ σκληρὲς ἀνθελληνικὲς θέσεις ὅλα τὰ πολιτικά

Ἡ ἀψίδα τῆς...«Μακεδονίας» στὰ Σκόπια!

κόμματα τῆς Ἀλβανίας, στὸ πλαίσιο τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐκλογικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἔχει ἀναγάγει τὸ θέμα τῆς "Τσαμουριᾶς" σὲ κεντρικὸ τῆς πολιτικῆς σύνθημα. Ἔτσι, διοργανώνει συγκεντρώσεις "Τσάμηδων", διανέμει χάρτες μὲ τὴν "Μεγάλῃ Ἀλβανία" καὶ ἀσκεῖ προπαγάνδα σὲ διεθνῆ φόρα.

Παράλληλα, τὰ Σκόπια συναγωνίζονται τὴν Ἀλβανία σὲ προκλήσεις κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πρωθυπουργὸς

τῆς Π.Γ.Δ.Μ. Γκρούεφσκι ἐγκαινίασε, πρόσφατα, σὲ κεντρικὸ σημεῖο τῶν Σκοπίων, τὴν "Ἀψίδα τῆς Μακεδονίας", διανοητικὴ μὲ τὶς γνωστὲς ἀλυτρωτικὲς ἐμμονὲς τοῦ γειτονικοῦ κράτους, σύμφωνα μὲ τὶς ὁπίες στὴν...ἀλύτρωτη "Μακεδονία" συμπεριλαμβάνεται ἡ Βόρεια Ἑλλάδα, ἡ ἀλβανικὴ περιοχὴ τῶν Πρεσπῶν καὶ ἡ Δυτικὴ Βουλγαρία.

Εἶναι φανερό, λοιπόν, ὅτι ἔχουμε κλιμάκωση τῶν προκλήσεων, ἀπὸ τὶς δύο γειτονικὲς χῶρες, κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Φρονοῦμε πῶς ἡ τακτικὴ τῶν "ἡπίων τόνων" θὰ πρέπη, τὸ συντομώτερο, νὰ σταματήσῃ. Παράλληλα, μὲ τὰ οικονομικά, πρέπει καὶ τὰ ἐθνικὰ θέματα νὰ ἀπασχολήσουν τὴν πολιτικὴ ἡγεσία τῆς Χώρας μας, γιὰ τὴν ἀληθινὴν ἀντιμετώπιση τῶν γεγονότων καὶ δὲν μᾶς περιμένουν...

"B.B."

Βέβαια, ἡ Ἑλλάδα δὴλωσε, ὅτι στέλνει μὲ πολὺ ξεκάθαρο τρόπο τὰ μηνύματά της στὴν ἀλβανικὴ κυβέρνησι, καὶ ὅτι πρέπει ἡ Μειονότητα νὰ ἀντιμετωπίζεται ὡς γέφυρα φιλίας καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν δυῶν χωρῶν Ἑλλάδος - Ἀλβανίας. Μέχρι τώρα, ὅμως, δὲν εἶχαμε κάτι νεώτερο γιὰ τὴν προσφυγὴ τοῦ ΚΕΑΔ, οὔτε ἂν καὶ σὲ ποιὲς ἐνέργειες προέβη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησι. Κί αὐτὴ ἡ σιωπὴ μᾶς ἀνησυχεῖ καὶ μᾶς προβληματίζει.

"B.B."

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

S.O.S. ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗ

Τους τελευταίους καιρούς έρχόντουσαν, κατά διαστήματα, διάφορα προβλήματα στην επιφάνεια, που αφορούσαν στην Θράκη. Είναι δε γνωστό, ότι το ελληνικό αυτό κομμάτι όχι μόνο το άμφισβητούν, αλλά και το όρεγονται οι Τούρκοι, με πολλούς και διαφόρους τρόπους.

Πρόσφατα, όμως, είδε το φώς της δημοσιότητας μια συγκλονιστική επιστολή, που την υπογράφουν ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Όρεσιπιάδος και Ζουφλίου κ. Δαμασκηνός και ο Σεβ. Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος. Οι δυο Ιεράρχες του άκριτικού Έβρου, άπειθούν την επιστολή τους στον πρωθυπουργό κ. Λουκά Παπαδήμο και περιγράφουν με τὰ πιό μελανὰ χρώματα την εγκατάλειψη τῆς ἀκριτικῆς και ιδιαίτερα ευαίσθητης περιοχῆς τους. Παράλληλα καταγγέλλουν τὴν ἀδιαφορία καὶ τὴν ὀλιγωρία τῆς Πολιτείας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως ἀπηύθυνε ἐπιστολή στους δυο ἀκρίτες Ἱεράρχες, συμφωνώντας καθ' ὅλοκληριαν με τὴν δραματικὴ ἐκκλήσή τους, τὴν ὁποία ἐδήλωσε ὅτι προσυπογράφει.

Δυστυχῶς, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου στρέφεται καθ' ὅλοκληριαν στὸ οικονομικὸ ζήτημα. Ἔτσι, ὅμως, οἱ ἀκριτικές, ἰδίως, περιοχές εἶναι καταδικασμένες σὲ μαρασμό, ἴσως δὲ, ὁ μὴ γένοιτο, καὶ σὲ ἀφανισμό... **"B.B."**

Ὁ μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Δαμασκηνός.

Ὁ μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος.

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑ

Στὸ φύλλο Ἰανουαρίου 2012 τῆς Βορειοηπειρωτικῆς Ἐφημερίδας «Τὸ Ὅραμα τοῦ νέου αἰῶνα», τὴν ὁποία ἐκδίδει ὁ ἀκατάβλητος ἀγωνιστὴς κ. Θεόδωρος Βεζιάνης, δημοσιεύεται στὴν πρώτη σελίδα ἕνα συγκλονιστικὸ Κύριο ἄρθρο. Ὁ τίτλος του εἶναι χαρακτηριστικὸς : «Προσέξτε μήπως ἐνωθοῦν οἱ Ἕλληνες Βορειοηπειρώτες, γιατί τότε, φίδι πού μᾶς ἔφαγε...!»

Ὁ συντάκτης τοῦ ἄρθρου τονίζει ὅτι κάποιοι κύκλοι Ἑλλαδιτῶν καὶ Βορειοηπειρωτῶν, χωρὶς νὰ κατονομάζονται αὐτοὶ πού τοὺς ἀρπατίζουν, ἐπιχειροῦν «πάση θυσίᾳ καὶ με κάθε τρόπο νὰ διασπάσουν τὸν Βορειοηπειρωτικὸ Ἑλληνισμό». Προσθέτει δὲ ὅτι «κατὰ κάποιον τρόπον τὸ κατάφεραν, εὐνοούμενοι καὶ ἀπὸ τὴν προδιάθεση τῶν Ἑλλήνων στὶς γκρίνιες, «τὸ σαράκι τῆς φυλῆς». Συμπληρώνει ὅτι «οἱ τρόποι διάσπασης εἶναι ἐπιστημονικὰ καταρτισμένοι, νὰ ποντάρουν στὸ φιλότιμο, στὴ φιλοδοξία, στὸν ἐγωισμό προσωπῶν κ.λ.π.». Καὶ ἐπιλέγει ὁ κ. Βεζιάνης: «Ἄς βάλουμε ὅλοι τὰ ξυμνητήρια νὰ χτυποῦνε ἀκατάπαυστα ὡστόσο συνέλθουμε... ὡστόσο ἐνοήσουμε καὶ τὸ χωνέψουμε καλὰ πὼς εἴμαστε ἀδελφία, ἀδελφία μῆς καὶ μόνο μᾶνας...!».

Ὁ ΠΑ.ΣΥ.Β.Α. καὶ ἡ Σ.Φ.Ε.Β.Α. ἔχουν ἀπὸ καιρὸ ἐπισημάνει τὸν διχασμὸ, πού κατατρῶει τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑθνικῆς Κοινότητος τῆς Βορείου Ἡπείρου σὰν φαρμακερὴ ἔχιδνα. Γ' αὐτὸ προσυπογράφουν τὴν ἐκκλήση τοῦ κ. Θεοδ. Βεζιάνη. Κί ὄχι μόνο προσυπογράφουν, μὰ καὶ φωνάζουν δυνατὰ, ὅτι ἡ ἐνόητα εἶναι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν σωτηρία τῆς Βορείου Ἡπείρου. **"B.B."**

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Μέχρι τὶς 16 Ἰανουαρίου 2012 κράτησε ἡ πολυσυζητημένη Ἐκθεση, στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου, στὸ Παρίσι, με θέμα «Ἀρχαία Μακεδονία καὶ τὸ βασίλειο τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου». Ἡ Ἐκθεση ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς Μακεδόνες τῆς Μινωικῆς ἐποχῆς καὶ ἐπέκτεινόταν στους βασιλεῖς τους καὶ, φυσικά, στὸν Μέγα Ἀλέξανδρο. Περιελάμβανε ὅ,τι βρέθηκε στὶς ἀνασκαφές τοῦ 2008 καὶ ὅ,τι πιὸ πρόσφατο βρισκόταν ἐκεῖ. Ἀξίζει, πραγματικά, φόρος τιμῆς στὸν ἀειμνηστὸ Ἀνδρόνικο, πού ἀνακάλυψε τοὺς θησαυροὺς τῆς Βεργίνας.

Τὴ ὠδήγησε τὸν Μέγα Ἀλέξανδρο στὶς ἐκστρατείες του; Προχώρησε πρὸς τὴν Ἀνατολή. Κατέκτησε τὴν Περσία. Κατέλαβε τὴν Βαβυλώνα. Κί ἔδωσε, ἔτσι, ἕνα καλὸ μάθημα στους Πέρσες, πού ἦρθαν στὸν Μαραθῶνα καὶ στὴν Σαλαμίνα με σκοπὸ νὰ

ΑΘΛΙΟΤΗΤΕΣ

Μέχρι σήμερα, οἱ Σκοπιανοὶ συχνὰ δημιουργοῦν προκλήσεις σὲ βάρος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ τελευταία τους, ὅμως, πρόκληση ξεπέρασε κάθε ὄριο. Συγκεκριμένα, στὴν κωμόπολη Βέβτσανι τῶν Σκοπιῶν καὶ στὸ πλαίσιο τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Πρωτοχρονιάς, σύμφωνα με τὸ Ἰουλιανὸ ἡμερολόγιο, ἡ «κῆδεῖα τῆς Ἑλλάδος» ἀποτέλεσε τὸ κεντρικὸ θέμα τοῦ τοπικοῦ καρναβαλιοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς καρναβαλικῆς παρελάσεως παρουσιάστηκε ἕνα φέρετρο, τυλιγμένο με τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία, συμβολίζοντας τὴν ... κῆδεῖα τῆς Ἑλλάδος. Οἱ συμμετέχοντες σ' αὐτὴ τὴν πανάθλια ἐκδήλωση ἔκαψαν τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία, με τὴν ὁποία ἦταν τυλιγμένο τὸ φέρετρο, γεγονός πού καλύφθηκε ἐκτενῶς ἀπὸ τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως τῶν Σκοπιῶν.

Μέχρι στιγμῆς δὲν μάθαμε ἂν ὑπῆρξε καταδικὴ τοῦ γεγονότος σὲ ἐπίσημο ἐπίπεδο τῆς γείτονος. Ἐξ ἄλλου, κύκλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργεῖου Ἐξωτερικῶν ἔλεγαν, ὅτι «αὐτὰ τὰ ἀπαράδεκτα συμβᾶντα εἶναι ἀπόρροια τῆς πολιτικῆς πού ἀκολουθεῖ ἡ κυβέρνηση Γκρουέφσκι». Ὡστόσο - σὲ σχόλια ἀναγνώστῶν τῆς ἴστοσελίδας τῆς σκοπιανῆς Ἐφημερίδας «Ντὲβνικ», ἐπικρίνεται ἔντονα τὸ γεγονός καὶ σημειώνεται, ὅτι κάθε ἄλλο παρὰ σάτιρα ἀποτελεῖ τὸ κάψιμο σημαίας μῆς ξένης Χώρας.

Πάντως, ἂν ἡ σκοπιανὴ ἡγεσία νομιζῆ ὅτι με τέτοιες ἀθλιότητες μπορεῖ νὰ μᾶς ἐκβιάζῃ, εἶναι μακριὰ νυχτωμένη. Ἐλπίζουμε, ὅμως, τὰ καμπανάκια αὐτὰ νὰ διατηροῦν σὲ ἐγρήγορη τὴν Ἑλλάδα. **"B.B."**

ΑΠΟΓΡΑΦΗ: ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΝ;

Τελικά, ἔγινε ἡ πολυαναμενόμενη ἀπογραφή στὴν Ἀλβανία, ὕστερα ἀπὸ ἀναβολές καὶ χονδροειδῆ τερτίπια τῆς ἀλβανικῆς ἡγεσίας. Βέβαια τὶ ἀκριβῶς ἔγινε καὶ πὼς διεξήχθη ἡ ἀπογραφή, δὲν τὸ ἔχουμε μάθει ἀκόμη, καὶ ἴσως δὲν θὰ τὸ μάθουμε ποτέ. Γιατί οἱ γείτονες εἶναι «ἄσοι» στὴν συσκότιση τῶν γεγονότων.

Φαίνεται, ὅμως, ἀπ' ὅσα τοῦλάχιστον δημοσιεύθηκαν στὸν Ἑλλαδικὸ Τύπο, ὅτι τὰ πράγματα, μέσα, κάπου ἔχουν σκαλώσει. Ἔτσι λοιπὸν, σύμφωνα με τὰ σχετικὰ δημοσιεύματα, τὸ Ἑλληνικὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν ἀμφισβητεῖ τὴν ἀξιοπιστία τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς πληθυσμοῦ στὴν Ἀλβανία. Ὁ ὑπουργὸς ἔξωτερικῶν κ. Σταῦρος Δήμας δήλωσε, ὅτι ὁ σεβασμὸς τῶν ἀνθρωπίνων καὶ μειονοτικῶν δικαιωμάτων ἀποτελεῖ οὐσιαστικὸ κριτήριον γιὰ τὴν πρόοδο τῆς ἐνταξιακῆς διαδικασίας τῆς Ἀλβανίας. Ὁ Ἑλληνας ΥΠ.ΕΕ. ἀνέφερε ἀκόμη, ὅτι τὸ ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν παρακολούθησε με ἰδιαίτερη προσοχὴ ὅλες τὶς ἐξειδίξεις γύρω ἀπὸ τὴν ἀπογραφή τοῦ πληθυσμοῦ στὴν Ἀλβανία, ἐνῶ προέβη ἐγκαιρῶς σὲ παραστάσεις, τόσο σὲ διμερές ὅσο καὶ σὲ εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο, προκειμένου νὰ διασφαλιστῆ τὸ ἀδιάβλητο τῆς διαδικασίας καὶ ἡ ἀνεμπόδιση καταγραφῆ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικῆς μειονότητας, ἀνεξάρτητα σὲ ποιά περιοχὴ ζοῦν οἱ Βορειοηπειρώτες.

Ἐλπίζουμε νὰ ἔχουμε -σὲ εὐλογο χρονικὸ διάστημα- τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸ τῶν Βορειοηπειρωτῶν στὴν γείτονα. **"B.B."**

Τὸ μουσεῖο τοῦ Λούβρου.

ὑποτάξουν τοὺς Ἕλληνες, ἐνῶ παράλληλα διέδιδε τὸν Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ στους λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Ἔχουμε τὴν βεβαιότητα, ὅτι με τὴν σπουδαία αὐτὴ Ἐκθεση θὰ δοθῆ, γιὰ μῆς ἀκόμη φορὰ, ἕνα δυνατό χαστούκι στὴν ἔπαρση καὶ στὴν ἀλαζονεία τῶν Σκοπιανῶν, πού ἐπιμένουν ἀδικαιολόγητα νὰ ὀνομάζονται «Μακεδόνες» καὶ νὰ θεωροῦν τὸν

Μέγα Ἀλέξανδρο «Μακεδόνα τῶν Σκοπιῶν». Βέβαια, οἱ Σκοπιανοὶ με τὴν ἀσύστολη προπαγάνδα τους προσπαθοῦν νὰ προωθοῦν τὶς ἀνιστόρητες ἀπόψεις τους. Ὅμως, ματαιοπονοῦν, ἀφοῦ οἱ θησαυροὶ τῆς Μακεδονίας μας, πού κάθε τόσο ἔρχονται στὸ φῶς, βεβαιώνουν ἀπόλυτα ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι μῆς καὶ Ἑλληνική.

"B.B."